το μανιφέστο των λαμπράκηδων

• Ποιοί είμαστε • Τί θέλουμε • Γιατί μᾶς πολεμοῦν

μικη θεοδωρακη

Ελληνικά γράμματα

9 789604 064939
ISBN 960-406-493-2

Το Μανιφεστο των Λαμπρακηδων

Εκδόσεις «ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ»
Εμμ. Μπενάκη 59, 106 81 Αθήνα. Τηλ.: 2103891800 - fax: 2103836658
web: www.ellinikagrammata.gr

Βιβλιοπωλεία

- Γ. Γενναδίου 6, 106 78 Αθήνα. Τηλ.-fax: 2103817826
- Στοά Ορφέως, Στοά Βιβλίου, Πεσμαζόγλου 5, 105 59 Αθήνα. Τηλ.: 2103211246

Κεντρική διάθεση

- Ζωοδ. Πηγής 21 & Τζαβέλλα 1, 106 81 Αθήνα. Τηλ.: 2103302033 - fax: 2103817001
- Μοναστηρίου 183, 54 627 Θεσσαλονίκη. Τηλ.: 2310 500035 - fax: 2310 500034
- Μαιζώνος 1 & Καρόλου 32, 262 23 Πάτρα. Τηλ.: 2610 620384 - fax: 2610 272072

ISBN 960-406-493-2

ΤΟ ΜΑΝΙΦΕΣΤΟ ΤΩΝ ΛΑΜΠΡΑΚΗΔΩΝ

ΜΙΚΗ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗ

ΛΑΜΠΡΑΚΗΔΕΣ

- Ποιοί είμαστε
- Τί θέλουμε
- Γιατί μας πολεμούν

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ
ΑΘΗΝΑ 2003

Πρόλογος

Διαβάζοντας, ύστερα από σαράντα χρόνια, τον Δεκάλογο των Λαμπράκηδων διαπιστώνει κανείς πόσο καίριες υπήρξαν οι επισημάνσεις και οι στόχοι αυτού του μεγάλου κινήματος αλλά και πόσο επίκαιροι εξακολουθούν να είναι και σήμερα. Ας τους δούμε συνοπτικά έναν έναν:

<u>Πρώτον</u>: Ελλάδα ελεύθερη, ανεξάρτητη, αδέσμευτη, κυρίαρχη.

<u>Δεύτερον</u>: Η Πατρίδα μας φορέας ειρήνης και συνεργασίας στα Βαλκάνια.

<u>Τρίτον</u>: Ελλάδα χωρίς ξένες στρατιωτικές βάσεις και ταπεινωτικά στρατιωτικά σύμφωνα.

<u>Τέταρτον</u>: Κύπρος ελεύθερη και αδέσμευτη.

<u>Πέμπτον</u>: Εθνική οικονομική πολιτική.

<u>Έκτον</u>: Να εδραιωθεί η Δημοκρατία. Να περιοριστεί η Αυλή. Να γίνουν όλοι οι πολίτες ίσοι απέναντι στον Νόμο.

<u>Έβδομον</u>: Να μειώσουμε τις στρατιωτικές δαπάνες.

<u>Όγδοον</u>: Ο κρατικός μηχανισμός στην υπηρεσία του λαού.

<u>Ένατον</u>: Όχι στην τρομακτική ανισότητα στην κατανομή του εθνικού πλούτου.

<u>Δέκατον</u>: Η νέα γενιά να διαπαιδαγωγηθεί σύμφωνα με τις πατριωτικές μας παραδόσεις και την κληρονομιά του ανθρώπινου πολιτισμού.

Δεν θα πάω πιο μακριά, αλλά θα μείνω σ' αυτούς τους δέκα στόχους, οι οποίοι αποτελούσαν την πεμπτουσία και την ραχοκοκαλιά του κινήματος των Λαμπράκηδων και θα ρωτήσω σήμερα με την απόσταση του χρόνου: Ήσαν ορθοί οι στόχοι αυτοί; Η γενική κατεύθυνση ήταν η ορθή; Εξυπηρετούσαν τους βασικούς στόχους του ελληνικού λαού; Ήσαν ρεαλιστικοί; Ανταπο-

κρίνονταν στους μύχιους πόθους του λαού και της νεολαίας μας; Και τέλος με ποια πολιτική-κομματική ετικέτα μπορούν να χαρακτηριστούν;

Από μιαν άλλη σκοπιά τίθεται το ερώτημα: Ύστερα από σχεδόν μισόν αιώνα πού βρίσκεται σήμερα η χώρα μας; Πόσοι και ποιοι από τους στόχους αυτούς έχουν επιτευχθεί; Εάν μάλιστα σκεφτούμε το βαρύ τίμημα που πλήρωσαν οι Έλληνες για να κατακτήσουν την σημερινή Δημοκρατία, υπάρχει άραγε ισορροπία, δικαιοσύνη ανάμεσα σ' αυτά που δώσαμε και σ' αυτά που εισπράττουμε σήμερα;

Πράγματι, αν αναλογιστεί κανείς ότι οι στόχοι αυτοί μπήκαν μπροστά μας σε μια εποχή που η χώρα μας ήταν ουσιαστικά προτεκτοράτο και ο ελληνικός λαός δεμένος χειροπόδαρα και ότι ακόμα δεν έμειναν στα χαρτιά αλλά έγιναν καθημερινή πράξη που έφερνε καθημερινά αντιμέτωπους δεκάδες χιλιάδες αγωνιστές με το τρομερό αστυνομικό καθεστώς της εποχής, τι να πει κανείς που σήμερα, ύστερα από τόσους και τέτοιους αγώνες, ένα μέρος από αυτούς τους στόχους δεν έχει ακόμα κατακτηθεί;

Να γιατί πιστεύω ότι αυτή η... νεκρανάσταση του Μανιφέστου, έπειτα από 40 ολόκληρα χρόνια, είναι πολυσήμαντη. Εκπέμπει πολλαπλά μηνύματα...

Οι Λαμπράκηδες πλήρωσαν ακριβά το τίμημα της πρωτοπορίας. Δεν είπαν μόνο αλήθειες, αλλά πάλεψαν να τις κάνουν και πράξη σε δύσκολους καιρούς, όταν πολλοί άλλοι δεν τολμούσαν ακόμα και να τις σκεφτούν...

Από μιαν άλλη σκοπιά οι Λαμπράκηδες υπήρξαν γέννημα-θρέμμα της ελληνικής Αριστεράς, άρα ήσαν καταδικασμένοι να υποστούν τις αρνητικές εξελίξεις που συνετάραξαν αυτό το ιστορικό κίνημα και που τελικά τούς οδήγησαν κι αυτούς στην πολυδιάσπαση των δυνάμεών τους.

Αυτά τα δύο γεγονότα, δηλαδή ο πρωτοπόρος πολιτικός χαρακτήρας και η ταύτιση με τις αρνητικές εξελίξεις στον χώρο της Αριστεράς εξηγούν κατά έναν τρόπο την προσπάθεια από όλες τις μετέπειτα κομματικές ηγεσίες της Αριστεράς να διαγράψουν από την συλλογική μνήμη το κίνημα των Λαμπράκηδων.

Σ' αυτήν την προσπάθεια της... ταφής έρχονται να συμφωνήσουν και παραδιπλανές δυνάμεις της Κεντροαριστεράς, που ακριβώς επειδή «δανείζονται» σε μεγάλο μέρος το ιδεολογικό οπλοστάσιο των Λαμπράκηδων, αφ' ενός θέλουν να κρύψουν την πηγή των πολιτικών τους εμπνεύσεων και αφ' ετέρου φοβούνται μήπως οι οπαδοί τους αποκαλύψουν ότι οι στόχοι με τους οποίους τους βομβαρδίζουν δεν ήσαν απλώς οι στόχοι των Λαμπράκηδων, αλλά είχαν περάσει και είχαν αφομοιωθεί από δεκάδες χιλιάδες νέους και νέες που πάλευαν καθημερινά σε απείρως πιο αντίξοες συνθήκες για να τους κάνουν πράξη.

Όπως βλέπετε, οι Λαμπράκηδες δεν ήταν δυνατόν να διαγραφούν με τους συνήθεις αφορισμούς με τους οποίους οι σημερινοί νεο-αντικομμουνιστές απορρίπτουν τους αγώνες της διεθνούς και της ελληνικής Αριστεράς. Ότι δηλαδή ήσαν προσκολλημένοι σε ιδεολογικοπολιτικά δόγματα, που τελικά οδήγησαν στην κατάρρευση του υπαρκτού σοσιαλισμού.

«Το Μανιφέστο των Λαμπράκηδων» αποδεικνύει με τρόπο καθαρό ότι οι Λαμπράκηδες είχαν επιλέξει έναν άλλο δικό τους δρόμο, απόλυτα δεμένο με τα καθημερινά προβλήματα αλλά και τους άμεσους κοινωνικούς και εθνικούς στόχους του ελληνικού λαού. Γεγονός που εξηγεί την μεγάλη απήχηση που είχαν μέσα στην ελληνική νεολαία αλλά και στην εθνική-κοινωνική ζωή.

Αυτή λοιπόν η ιδιομορφία των Λαμπράκηδων ήταν ένα επί πλέον στοιχείο, ώστε το κίνημά τους να καταδικαστεί πολιτικά με την ποινή της λήθης και από την Κεντροαριστερά, που αφ' ενός ήθελε να συγκαλύψει τα δάνεια από το ιδεολογικό οπλοστάσιο των Λαμπράκηδων και αφ' ετέρου να αποκρύψει από τον ελληνικό λαό ότι μετά από σαράντα χρόνια, και παρά το υψηλό τίμημα που κατέβαλαν, οι βασικοί στόχοι των Λαμπράκηδων παραμένουν μέχρι σήμερα απραγματοποίητοι.

Αθήνα, 27.5.2003
Μίκης Θεοδωράκης

Εισαγωγή

Πέρασαν σαράντα ολόκληρα χρόνια. Σαν να ήταν χτες...

Ήμουν μόλις οκτώ χρονών, ζούσα στο χωριό μου στην ορεινή Αρκαδία. Για μας η ροή των ειδήσεων είχε τον δικό της χρόνο. Συνήθως τις κουβαλούσε το λεωφορείο της επόμενης ημέρας, με δύο-τρεις εφημερίδες που έφταναν όλες κι όλες στον κοινοτάρχη και τον δάσκαλο του χωριού.

Έτσι κι εκείνη την ημέρα. Με το που έφτασε το δεματάκι με τις εφημερίδες στο καφενείο, λες και ήταν συνεννοημένο όλο το χωριό. Γυναίκες κι άντρες βουβοί κινήθηκαν προς την πλατεία. Μια εφημερίδα για πενήντα άτομα.

Τρύπωσα ανάμεσα στους μεγάλους, γιατί διαισθανόμουν ότι κάτι πολύ τρομερό είχε συμβεί.

«Σκότωσαν τον Λαμπράκη!», «τον δολοφόνησε η πουτάνα η Φρειδερίκη!» ψιθύριζε ένας γνωστός Αριστερός.

Τι να ήταν άραγε ο Λαμπράκης, πέρα από συντοπίτης Αρκάς, για να δημιουργήσει τόση αναστάτωση και πανεθνικό σοκ και να κινήσει τόσο το ενδιαφέρον; Τις επόμενες ημέρες, στις συζητήσεις της παιδικής παρέας, με την παιδική φαντασία τού δίναμε μυθικές διαστάσεις. Περισσότερο τον παρομοιάζαμε με τον Διγενή Ακρίτα, που πάλευε στα μαρμαρένια αλώνια.

Τα επόμενα χρόνια τον διαδέχτηκε στο πόδι του ένας άλλος ψηλός κι αντρειωμένος νέος, επικίνδυνος, «γιατί διασάλευε την τάξη» και γιατί τα τραγούδια του ξεσήκωναν τους εργάτες και τους φτωχούς.

Στην διάρκεια της δικτατορίας, φοιτητής πια, μέσα από τα τραγούδια του Μίκη, που κυκλοφορούσαν σε παράνομες κασέτες,

συνειδητοποιούσα τα πολιτικά γεγονότα της εποχής και το κίνημα των Λαμπράκηδων.

Τα πρώτα ασυνείδητα παιδικά κι εφηβικά βιώματα ήταν στην ουσία το νήμα που οδηγούσε τον κάθε νέο στους πολιτικούς δρόμους της αξιοπρέπειας και της Αριστεράς.

Κρατάτε στα χέρια σας «Το Μανιφέστο των Λαμπράκηδων», ένα πολιτικό μανιφέστο με συγγραφέα τον Μίκη Θεοδωράκη, που έχει ως βάση τα δέκα σημεία της διακήρυξης των Λαμπράκηδων, αλλά και που στην ουσία επανατροφοδοτείται με ιδέες και δυναμική, από τον τότε Πρόεδρο της νεολαίας Λαμπράκη, τον Μίκη Θεοδωράκη.

Κρατάτε στα χέρια σας ένα ντοκουμέντο συλλεκτικό, που θα άξιζε να βρίσκεται στην βιβλιοθήκη του καθενός και της καθεμιάς, ωστόσο αυτό δεν αφαιρεί τίποτα όχι μόνο από την ιστορικότητά του, αλλά κι από την πολιτική του επικαιρότητα.

Οι Λαμπράκηδες δεν ήταν μόνο η Αριστερά της εποχής τους, αλλά η αξιοπρέπεια, ο ριζοσπαστισμός και η αγωνιστική ψυχή μιας ολόκληρης νεολαίας που υπερέβαινε τα όρια της τυπικής Αριστεράς. Αποτελούσαν την πολιτική και πολιτιστική πρωτοπορία της εποχής, μιας εποχής εντελώς διαφορετικής και με πολύ δυσμενείς συνθήκες για όποιον επέλεγε να διαθέσει τον εαυτό του στην πολιτική πρωτοπορία, διότι χρειαζόταν να αντλήσει «αρετή και τόλμη». Οι Λαμπράκηδες τα διέθεταν και τα δύο.

Σαράντα χρόνια μετά, παρότι έχουν γίνει μεγάλες αλλαγές στην χώρα μας και στον κόσμο, γυρνάμε προς τα πίσω˙ όχι μόνο από νοσταλγία κι από υποχρέωση για απόδοση φόρου τιμής στον αγωνιστή της ειρήνης και της Αριστεράς, αλλά κι από μιαν ανάγκη αναζήτησης ενός νέου ηθικού και πολιτικού μανιφέστου που θα μας επανατροφοδοτήσει με αισιοδοξία και δύναμη για να σταθούμε όρθιοι μπροστά στο ζοφερό κι αβέβαιο μέλλον της ανθρωπότητας.

Παρασκευάς Παρασκευόπουλος
Πρώην Βουλευτής
Πρόεδρος του Μακεδονικού Πρακτορείου Ειδήσεων
Θεσσαλονίκη, Μάιος 2003

ΤΟ ΜΑΝΙΦΕΣΤΟ ΤΩΝ ΛΑΜΠΡΑΚΗΔΩΝ

ΜΙΚΗ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗ

ΛΑΜΠΡΑΚΗΔΕΣ

- Ποιοί εἴμαστε
- Τί θέλουμε
- Γιατί μᾶς πολεμοῦν

«ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΠΡΩΤΟΠΟΡΟΥ»

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

« . . . καί συγχαίρω τή Νεολαία Λαμπράκη πού ἀντιπαρατάσσει στόν ἀπειλητικό ἐξαμερικανισμό, τόν ἐπανελληνισμό τῆς Ἑλλάδας . . . »

Ζάν - Πώλ Σάρτρ

'Αφιέρωμα

Εμεῖς οἱ Λαμπράκηδες, ἔχουμε μαζί μας, φανερά ἤ κρυφά, τή μεγάλη πλειοψηφία τῆς ἑλληνικῆς Νεολαίας.

Γιατί μόνο ἐμεῖς μποροῦμε καί τῆς δίνουμε ὅραμα. Καί ξέρουμε νά τῆς δείχνουμε ἀκόμα, μέ ποιούς τρόπους μποροῦν νά γίνουν τά ὁράματα ζωή.

Ἔτσι ὁ νέος καί ἡ νέα πού παλεύουν μαζί μας ἀνακαλύπτουν κοντά μας τό βαθύτερο νόημα τῆς ζωῆς τους. Ξέρουν τώρα ὅτι ἔχουν γίνει πολύτιμα κοινωνικά κύτταρα, ὑπεύθυνοι πολίτες, πρωτοπόροι λαϊκοί ἀγωνιστές. Πού σημαίνει ὅτι ἡ σκέψη καί ἡ δράση τους μπαίνουν θετικά καί ὑπολογίσιμα ἀνάμεσα σέ κεῖνες τίς κοινωνικές καί πολιτικές δυνάμεις πού πλάθουν τή ζωή, τήν πρόοδο, τό μέλλον. Πού κάνουν ἱστορία.

Ὁ τελικός μας στόχος χαράζεται, καθημερινά, μέ σαφήνεια, μέσα στίς συνειδήσεις τῶν νέων Ἑλλήνων πού μᾶς ἀκολουθοῦν:

● Ξέρουμε πώς μποροῦμε νά χτίσουμε ἀπό τά θεμέλια μιά καινούργια, ἀναγεννημένη Πατρίδα.

● Γνωρίζουμε πώς ὁ ἀποφασιστικός παράγοντας γιά νά τό πετύχουμε, εἴμαστε ἐμεῖς οἱ ἴδιοι. Ὁ κυρίαρχος Λαός. Ὅλοι οἱ νέοι Ἕλληνες καί Ἑλληνίδες.

● Ἀποφασίσαμε νά πραγματοποιήσουμε τά ὄνειρά μας.

● Καί πιστεύουμε ἀκράδαντα ὅτι θά τά πραγματοποιήσουμε. Σύντομα. Ὅσο γίνεται περισσότερο σύντομα.

Ἀπό δῶ καί πέρα ἀρχίζει ἡ ἀγωνιστική διαδικασία πού δημιουργεί τελικά τούς ὑπεύθυνους πολίτες καί τούς ἀτρόμητους μαχητές τῆς Δημοκρατίας! Ὅπως λέει καί ἡ Ἱδρυτική μας Διακήρυξη «Ὅπλο γιά τή συγκέντρωση τῶν νέων μας προβάλλουμε τήν ἀνάπτυξη τοῦ πνεύματος τῆς ἅμιλλας στούς νέους ἀνθρώπους γιά τήν πραγμάτωση μεγάλων ἔργων γιά τήν Πατρίδα καί τό Λαό μας, γιά τήν κατάκτηση ὑψηλῶν κορυφῶν στούς διάφορους τομεῖς τῆς ἀνθρώπινης δραστηριότητας».

Δέν ὑπάρχει ὑψηλότερη κορυφή, ἀπό τήν κορυφή τῆς θυσίας γιά τό Λαό! Ἀποτελεῖ τήν τελείωση τοῦ ἀνθρώπινου χαρακτήρα καθώς ἐγκαταλείπει τίς καταχνιές τοῦ Ἐ γ ώ γιά νά κερδηθεῖ ὁριστικά ἀπό τούς φωτεινούς ὁρίζοντες τοῦ Ἐ μ ε ῖ ς! Καί ἡ νίκη εἶναι διπλή γιατί πραγματώνεται μέσα στήν καρδιά ἑνός κοινωνικοῦ συστήματος πού ἑδραιώνει τήν ὕπαρξή του ἐπάνω στήν ἀδιαφορία, τόν ἐγωισμό καί τήν ἐκμετάλλευση τοῦ ἀνθρώπου ἀπό τόν ἄνθρωπο.

Ἡ ζωή ἐπιβεβαίωσε τή δύναμη τῶν ἰδανικῶν μας. Κάτω ἀπό τήν καθοδήγηση τῆς Δ.Ν.Λ., ἡ δημοκρατική Νεολαία τῆς πατρίδας μας βάδισε ξανά, στίς μεγάλες μέρες τῆς Δημοκρατικῆς Ἀντίστασης, στό δρόμο τοῦ Χρέους καί τῆς Θυσίας.

Καί τώρα, πλάι στούς Μάρτυρες Ἥρωες πού ὁδηγοῦνε τά βήματά μας, ἤρθανε τά Γαλάζια Μάτια τοῦ Σωτήρη Πέτρουλα πού μᾶς καλοῦνε σέ νέους ἀγῶνες, νέα καθήκοντα, καινούργιες θυσίες γιά τό Λαό καί τήν Πατρίδα.

Τό βιβλίο τοῦτο ἀφιερώνεται στό δοξασμένο ἥρωα τῆς ἑλληνικῆς Νεολαίας

ΣΩΤΗΡΗ ΠΕΤΡΟΥΛΑ

Στέλεχος τῶν Λαμπράκηδων

Εἰσαγωγή

Η Δημοκρατική Νεολαία Λαμπράκη εἶναι ἡ μεγαλύτερη πολιτική ὀργάνωση τῆς Νεολαίας τῆς χώρας μας. Μέ τή δράση καί τούς ἀγῶνες της ἀναδείχτηκε σ' ἕνα ζωντανό καί ἀναπόσπαστο κομμάτι τῆς ἑλληνικῆς κοινωνικῆς καί πολιτικῆς ζωῆς. Σέ μιά δύναμη τοῦ Ἔθνους! Εἶναι φυτεμένη, ριζωμένη, πάνω στό σῶμα τῆς πατρίδας, μέ χιλιάδες, μέ ἑκατοντάδες χιλιάδες ρίζες. Ἀποτελεῖ μιά π ρ α γ μ α τ ι κ ό τ η τ α. Καί φαίνεται πώς εἴμαστε τόσο ζωντανή, τόσο «καυτή» πραγματικότητα, πού οἱ ἀντίπαλοί μας δέν θέλουν, δέν τολμοῦν νά τό ἀναγνωρίσουν! Μᾶς ἀντιμετωπίζουν μόνο στά κρυφά. Μέσα στά ἀνακτοβούλια, πίσω ἀπό τή συκοφαντία τοῦ κίτρινου τύπου, καί μέ τό δυναμίτη τοῦ «ἄγνωστου» τρομοκράτη. Φοβοῦνται νά μᾶς κοιτάξουν κατάματα. Νά μᾶς ἀντιμετωπίσουν κατάματα!

Ὅσο γιά μᾶς, τά μάτια τά δικά μας, εἶναι τά Ἰδανικά μας πού τά διακηρύσσουμε ἀνοιχτά, στό φῶς τῆς μέρας. Εἶναι ἡ δράση καί οἱ ἀγῶνες μας, πού τούς ξετυλίγουμε ἀνοιχτά, στό φῶς τῆς ζωῆς. Εἶναι τά μέλη, τά στελέχη μας, οἱ Ἐθνικοί μας Σύμβουλοι, πού ὑπάρχουν, σκέφτονται, δροῦν, δημιουργοῦν τό ἴδιο ἀνοιχτά, στό φῶς τῆς μέρας καί τῆς ζωῆς.

Ἀπό μέρους μας δέν ὑπάρχει τίποτα κρυφό, μισοειπωμέ-

νο, μισοσκεπασμένο. Σκεφτόμαστε καί δροῦμε ἀνοιχτά, περιστοιχισμένοι ἀπό τό Λαό, μέσα στούς τόπους πού δουλεύουμε καί ζοῦμε.

Λογιάζουμε τούς ἑαυτούς μας δημιουργικά μέλη τῆς κοινωνίας. Μέσα στίς γραμμές μας βρίσκονται νέοι ἐργάτες, ἀγρότες, φοιτητές, ὑπάλληλοι, καλλιτέχνες, λογοτέχνες, ἐπιστήμονες, δηλαδή κύτταρα ζωντανά, πού συμβάλλουν στήν ἀνάπτυξη τῆς κοινωνίας.

Οἱ πνευματικοί καί κοινωνικοί ὁδηγητές μας, τά μέλη τοῦ Ἐθνικοῦ μας Συμβουλίου, εἶναι ὅλοι διακεκριμένοι πολίτες καί ἀνάμεσά τους μεγάλες Ἐθνικές πνευματικές ἀξίες πού τιμοῦν καί δοξάζουν τήν πατρίδα. Ἀναφέρουμε, ἐνδεικτικά, τό μεγάλο Ἐθνικό ποιητή, Κώστα Βάρναλη, Πρόεδρο τοῦ Ἐθνικοῦ μας Συμβουλίου.

Λογιάζουμε ἀκόμα τούς ἑαυτούς μας σάν φλογερούς δημοκράτες καί πατριῶτες.

Ἡ Ὀργάνωσή μας εἶναι ἕνα μεγάλο σχολειό δημοκρατικῆς ἀγωγῆς καί πατριωτικοῦ φρονηματισμοῦ. Οἱ καταστατικές ἀρχές καί τά ἰδανικά μας, ἐπιβεβαιώνουν τό δημοκρατικό καί πατριωτικό της χαρακτήρα. Οἱ ἀγῶνες μας γιά τή Δημοκρατία, τό σεβασμό στό Σύνταγμα, τήν Ἐθνική μας Ἀνεξαρτησία καί τήν Αὐτοδιάθεση τοῦ Κυπριακοῦ Λαοῦ, τόν ἐπισφραγίζουν. Καί ὁ Λαμπράκης Σωτήρης Πέτρουλας, δίνει τό μέτρο τῆς θυσίας ὄχι μονάχα τῶν Λαμπράκηδων, ἀλλά ὁλόκληρης τῆς δημοκρατικῆς μας νεολαίας, πού ἑνωμένη δοξάστηκε καί δόξασε τή Δημοκρατία στή χώρα μας.

Λογιάζουμε, τέλος, τούς ἑαυτούς μας σάν Ἕλληνες πολίτες κληρονόμους τῶν κοινῶν ἀγώνων καί τῶν κοινῶν θυσιῶν τοῦ Λαοῦ μας. Ἀπό πάπου πρός πάπου, στήν οἰκογένεια τοῦ καθενός ἀπό μᾶς, χύθηκε τό ἴδιο πολύς ἱδρώτας καί πολύ αἷμα, γιά νά γίνουμε ὅλοι ἐλεύθεροι, ἀνεξάρτητοι, κυρίαρχοι, μέ Σύνταγμα καί ἐλευθερίες, μέ πατριωτικές ὑποχρεώσεις ἀλλά καί δημοκρατικά δικαιώματα, ἴ σ ο ι πολίτες τῆς χώρας αὐτῆς.

Εἴμαστε Ἕλληνες, περήφανα τέκνα ἑνός περήφανου λαοῦ, πού μετρᾶ τόν καθένα κι ὅλους μαζί, μέ τήν ἀ ξ ί α, τήν πνευματική, τήν κοινωνική, τήν πατριωτική.

Καί γι' αὐτό σεβόμαστε ὅλους τούς πολίτες, ὅλες τίς ἀντιλήψεις καί τίς ἰδέες πού ἔχουν σάν κίνητρο τήν ἀγάπη γιά τό Λαό καί τήν Πατρίδα.

Δέν μᾶς περνᾶ ἀπό τό νοῦ ὅτι ἔχουμε διαφορετικά δικαιώματα ἀπό ὁποιονδήποτε ἄλλον. Ὅμως δέν δεχόμαστε, ὁ ὁποιοσδήποτε ἄλλος νά ἔχει, ἤ νά πιστεύει πώς ἔχει, περισσότερα δικαιώματα ἀπό μᾶς.

Θά θέλαμε, λοιπόν, οἱ ἀντίπαλοί μας νά μᾶς ἀντιμετωπίσουν μέ τόν ἴδιο μέ μᾶς τρόπο: Ἀνοιχτά, καθαρά, κατάματα, μπροστά στό φῶς τῆς μέρας καί τῆς ζωῆς.

Νά ποῦν (αὐτοί οἱ «ἰδεολόγοι» τῆς ὑποτέλειας) ὅτι τά ἰδανικά μας εἶναι σαθρά.

Νά ποῦν (αὐτοί οἱ στραγγαλιστές τῆς Δημοκρατίας καί οἱ ὑπέρμαχοι τῆς ἐθνικῆς μειοδοσίας) ὅτι οἱ ἀγῶνες μας εἶναι ἀντιδημοκρατικοί — ἀντικοινωνικοί — ἀντιπατριωτικοί.

Νά ποῦν (αὐτοί οἱ σκοταδιστές καί πνευματομάχοι) ὅτι οἱ Ἐθνικοί μας Σύμβουλοι ὄχι μόνο δέν τιμοῦν, ἀλλά ντροπιάζουν τό ὄνομα τῆς Πατρίδας.

Νά ποῦν τέλος (αὐτοί οἱ πληρωμένοι κονδυλοφόροι, οἱ ποντικοί τῶν μυστικῶν κονδυλίων καί ἐπαγγελματίες ὑπηρέτες τῶν ξένων) ὅτι ἐμεῖς οἱ Λαμπράκηδες δέν εἴμαστε ἀπόγονοι Ἑλλήνων, οἱ πατεράδες μας δέν μόχθησαν, δέν ἀγωνίστηκαν γιά τήν Ἑλλάδα, ὅτι μέ δυό λόγια δέν εἴμαστε Ἕλληνες πολίτες μέ ἴδια δικαιώματα καί ἑπομένως δέν μποροῦμε νά σκεφτόμαστε καί νά δροῦμε ἐλεύθερα, ἀλλά σύμφωνα μέ τή θέληση καί τά καπρίτσια αὐτῶν πού ἰσχυρίζονται ὅτι εἶναι οἱ «γνήσιοι πατριῶτες, οἱ προνομιοῦχοι πολίτες καί οἱ ἀκραιφνεῖς Ἕλληνες»!

Πόσο, ἀλήθεια, θά 'θελαν νά μᾶς ποῦν κατάμουτρα: «Ναί, μόνο ἐμεῖς εἴμαστε ο ἱ γ ν ή σ ι ο ι καί γι' αὐτό ἔχουμε χ ρ έ ο ς ἐμεῖς νά ἀποφασίζουμε καί νά κυβερνᾶμε

καί σεῖς νά σωπαίνετε καί νά κάνετε ὅ,τι σᾶς λέμε...».

Ὅμως ξέρουν καλά πώς τέτοιες κουβέντες δέν περνοῦν πιά. Ἠχοῦν παράηχα μέσα στήν Ἐποχή μας. Δέν τίς δέχονται πιά οἱ Λαοί. Καί γι' αὐτό καταφεύγουνε στό ψέμα, στή δυσφήμηση καί τή συκοφαντία.

Ἔτσι θεωρήσαμε ὅτι εἶναι ἀνάγκη νά ἐξηγήσουμε μπροστά στό Λαό καί τή Νεολαία: Ποιοί εἴμαστε, σέ τί πιστεύουμε καί ποιές εἶναι οἱ ἀπόψεις μας σχετικά τόσο μέ τά εἰδικά προβλήματα πού ἀντιμετωπίζει ἡ Ὀργάνωσή μας, ὅσο καί μέ τά γενικότερα, πού ἀφοροῦν ὁλόκληρη τή δημοκρατική μας Νεολαία, τό Λαό καί τό μέλλον τῆς Χώρας.

1

Ἡ δημιουργία τῶν Λαμπράκηδων

Η Δημοκρατική Νεολαία Λαμπράκη, γεννήθηκε ἀπό τήν συγχώνευση τῆς Δημοκρατικῆς Κίνησης Νέων Γρηγόρης Λαμπράκης καί τῆς Νεολαίας τῆς ΕΔΑ.

Ἡ Νεολαία τῆς Ἑλλάδας, πού καθημερινά καί ἀκούραστα πάλευε τόν καραμανλισμό καί τό φασιστικό σκοτάδι, μπόρεσε μέσα ἀπό τίς οἰμωγές καί τή λαϊκή ὀργή γιά τό χαμό τοῦ δολοφονημένου παλληκαριοῦ, νά ὑψώσει τά τιμημένα λάβαρα τῆς Δημοκρατίας καί νά συνεχίσει τό δικό του δρόμο.

Στίς 8 τοῦ Ἰούνη τοῦ 1963 συγκροτήθηκε ἡ ΔΚΝΓΛ. Τήν Ἱδρυτική της Διακήρυξη ὑπόγραψαν εἴκοσι Ἕλληνες πατριῶτες. Διανοούμενοι, ἐπιστήμονες, φοιτητές, ἐργάτες, καλλιτέχνες, δημοσιογράφοι. Ἀνάμεσά τους, ὁ Ὑφηγητής Ἀντώνης Ποντικάκης, ὁ Μίνως Ἀργυράκης, ὁ Ἀλέκος Ἀλεξανδράκης, ὁ Μῆτσος Λυγίζος, ἡ Βάσω Κατράκη, ὁ Νότης Περγιάλης καί ὁ Μέντης Μποσταντζόγλου.

«Διακηρύσσουμε τή βαθειά πίστη μας στά ἰδανικά τῆς Εἰρήνης καί τῆς Δημοκρατίας. Τή μεγάλη ἀγάπη μας γιά τήν Ἑλλάδα. Τήν ἀκατάλυτη ἀφοσίωσή μας στόν ἑλληνικό Λαό, πού εἶναι πηγή καί σκοπός γιά κάθε μας ἔγνοια, σκέψη, ἔργο καί πράξη», διακήρυσσε πρός τήν ἑλληνική Νεολαία ἡ ΔΚΝΓΛ.

Στίς 17 τοῦ Σεπτέμβρη τοῦ 1964 ἡ ἑλληνική Νεολαία ἀ-

ποκτοῦσε τήν πρωτοπόρα μαχητική της ὀργάνωση πού κληρονομοῦσε τίς ἀγωνιστικές παραδόσεις τῆς Νεολαίας τῆς ΕΔΑ καί τή δημοκρατική φλόγα καί ὁρμή τῶν νέων Λαμπράκηδων.

Ἡ προγραμματική μας Διακήρυξη ὑπογραμμίζει:

«Ἕνας πρῶτος ὅρος γιά δράση σύμφωνα μέ τούς σκοπούς τῆς ὀργάνωσής μας, εἶναι ἡ ὕπαρξη μιᾶς αὐτοτελοῦς, πρωτοπορειακῆς, μαζικῆς ὀργάνωσης. Διακλαδωμένης καί γερά ριζωμένης στούς χώρους ὅπου ἐργάζεται, μορφώνεται, ζεῖ, ψυχαγωγεῖται ἡ νεολαία μας. Πού θά λειτουργεῖ δημοκρατικά μέ ἐλεύθερα ἐκλεγμένα, ἀπό πάνω ὥς κάτω, ὄργανα, μέ ἀνεπτυγμένη τήν πρωτοβουλία καί τό πνεῦμα τῆς εὐθύνης τῶν μελῶν καί στελεχῶν της, μέ δικό της πρόγραμμα δράσης.

Ἡ ὀργάνωσή μας φιλοδοξεῖ νά ἀποτελέσει τό μεγάλο σχολειό ἐθνικῆς δημοκρατικῆς ἀγωγῆς τῆς νέας γενιᾶς.

Ἕνας δεύτερος ὅρος εἶναι ἡ ἀνεπιφύλακτη, γεμάτη ἐνθουσιασμό ἔνταξη τῆς ὀργάνωσης στό δοξασμένο λαϊκό-δημοκρατικό κίνημα τῆς χώρας καί ἡ ἀποδοχή τοῦ γενικότερου προγράμματός του τῆς Ἐθνικῆς Δημοκρατικῆς Ἀλλαγῆς, πού προβάλλει ἡ ΕΔΑ, ἡ Ἀριστερά, καί πού ἀνοίγει τό δρόμο γιά τήν ἀδέσμευτη καί ὁλόπλευρη κοινωνική πρόοδο τοῦ Λαοῦ μας».

Στίς 26 Μαρτίου 1965 πραγματοποιήθηκε στήν Ἀθήνα καί Δραπετσώνα τό Α΄ Ἱδρυτικό Συνέδριο τῆς Δ.Ν.Λ. ὅπου πῆραν μέρος 250 ἐκλεγμένοι ἀντιπρόσωποι ἀπό ὅλη τήν Ἑλλάδα. Μέσα στή βδομάδα, πού κράτησαν οἱ ἐργασίες τοῦ Συνεδρίου μας, ἔγιναν βαθειές τομές καί ἀναλύσεις στά προβλήματα τῆς ἑλληνικῆς Νεολαίας, πού γιά πρώτη φορά προβλήθηκαν καί ἐξετάσθηκαν μέ τόση πληρότητα καί εὐθύνη. Ἀπό κεῖ καί πέρα πιστεύουμε πώς ὁλόκληρη ἡ ἑλληνική Νεολαία ἀπόκτησε ἕνα πολύτιμο ὅπλο πάλης γιά νά ἀντιμετωπίσει νικηφόρα τά ἐμπόδια πού μπαίνουν μπροστά της καί νά ὁδηγηθεῖ πρός τίς λύσεις πού θά τῆς ἐξασφαλίσουν τήν τελική της ἐπιθυμία: Νά γίνει ἀποφασιστικός παρά-

γοντας στήν ἐκδημοκράτηση τῆς πολιτικῆς μας ζωῆς, στήν κοινωνική πρόοδο καί τήν ἐθνική μας ἀναγέννηση.

Οἱ σύνεδροι ἐξέλεξαν δημοκρατικά, σέ μυστική ψηφοφορία, τά μέλη τοῦ Κ.Σ. Καί αὐτά μέ τή σειρά τους τό Προεδρεῖο τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου.

Τέλος, πρίν λίγες ἑβδομάδες, συνῆλθε στήν Ἀθήνα καί Πειραιᾶ ἡ Β΄ Σύνοδος τοῦ Κ.Σ. γιά νά ἐξετάσει τά πολλά καί βαρειά καθήκοντα πού ἔθετε μπροστά στόν ἑλληνικό Λαό καί τή Νεολαία τό πραξικόπημα τῆς 15 τοῦ Ἰούλη, ἡ γιγαντιαία κινητοποίηση καί πάλη τοῦ Λαοῦ καί τῆς Νεολαίας ἐνάντια στίς αὐλόδουλες Κυβερνήσεις καί τά ἀντιδημοκρατικά σχέδια τοῦ Παλατιοῦ, καθώς καί οἱ κίνδυνοι καί οἱ προοπτικές πού διαγράφονται μπροστά μας.

Αὐτοί εἶναι οἱ μεγάλοι σταθμοί τοῦ κινήματος τῶν Λαμπράκηδων. Ἔχουν ὅλοι τους τή σφραγίδα τῆς εὐθύνης, βρίσκονται στό ὕψος τῶν ἱστορικῶν στιγμῶν, ἀντανακλοῦν σωστά τόν πατριωτικό καί δημοκρατικό παλμό τῆς ἑλληνικῆς Νεολαίας, χαρακτηρίζονται ἀπό τήν ἐπιδίωξη ἐπιστημονικῆς ἀνάλυσης τῶν προβλημάτων, τό θάρρος τῆς διατύπωσης, τήν ἔξαρση, τή σεμνότητα, τόν ἐνθουσιασμό καί τήν πίστη.

Ἔγιναν ἀ ν ο ι χ τ ά, στό φῶς τῆς μέρας. Μέσα σέ δημόσιους χώρους, μέ ἑκατοντάδες προσκεκλημένους μας, δημοσιογράφους κ. ἄ.

Ὑπῆρξαν πραγματικά σχολειά ἐθνικῆς δημοκρατικῆς ἀγωγῆς. Ἔδωσαν τό μέτρο τῶν μεγάλων δυνατοτήτων καί τῶν μεγάλων προσδοκιῶν τῆς ὑπερήφανης ἑλληνικῆς Νεολαίας.

2

Οἱ ἀγῶνες μας

Στό χρονικό διάστημα, ἀπό τήν ἵδρυση τῆς Δημοκρατικῆς Νεολαίας Λαμπράκη μέχρι σήμερα:

Πιστοί στό ἰδανικό τῆς Ἐθνικῆς Ἀνεξαρτησίας ὀργανώσαμε καί πήραμε μέρος σέ ἑκατοντάδες ἐκδηλώσεις ὑπέρ τῆς Αὐτοδιάθεσης τοῦ Κυπριακοῦ Λαοῦ καθώς καί ἐνάντια στήν ἐκβιαστική παρουσία τοῦ 6ου στόλου, πού προσβάλλει καί πληγώνει τήν ἐθνική μας περηφάνεια.

Πιστοί στό ἰδανικό τῆς Εἰρήνης, βαδίσαμε σέ πυκνές φάλαγγες, πλάι στόν εἰρηνόφιλο Λαό μας, στίς ἱστορικές Μαραθώνιες πορεῖες Εἰρήνης.

Πιστοί στό ἰδανικό τῆς Δημοκρατίας ἀγωνιστήκαμε γιά τόν ἐκδημοκρατισμό τῆς πολιτικῆς καί κοινωνικῆς ζωῆς μέ ὅλες τίς μορφές τῆς δημοκρατικῆς πάλης. Καί ὅταν ξέσπασε τό πραξικόπημα τῆς 15 τοῦ Ἰούλη, πιασμένοι χέρι μέ χέρι μέ ὁλόκληρη τή δημοκρατική Νεολαία τῆς χώρας μας, γράψαμε μαζί μέ τό Λαό μας τό ἀθάνατο ἔπος τῆς Δημοκρατικῆς Ἀντίστασης καί προσφέραμε τόν ἥρωα Πέτρουλα, πού εἶναι σάρκα ἀπό τή σάρκα μας, αἰώνιο σύμβολο πατριωτικοῦ καί δημοκρατικοῦ χρέους.

Πιστοί στό ἰδανικό τοῦ Ἀνθρωπισμοῦ, τῆς Διεθνοῦς Ἀλληλεγγύης καί τοῦ σεβασμοῦ τῆς Ἀνεξαρτησίας ὅλων τῶν Λαῶν τῆς Γῆς, διαδηλώσαμε τήν ἀλληλεγγύη τῆς ἑλληνικῆς

Νεολαίας πρός τούς πατριώτες τοῦ Κογκό, τοῦ Ἁγίου Δομι-
νικου καί τοῦ Βιετνάμ.

Πιστοί στό καθῆκον γιά τήν ὑπεράσπιση τῶν δικαιωμάτω
τῆς Νεολαίας στή ζωή, στή μόρφωση, στή δουλειά, παλέψαμ
στό πλευρό τῶν νέων ἐργατῶν, ἐργατῶν-σπουδαστῶν, φοιτη
τῶν, μαθητῶν, τῶν νέων ἀγροτῶν, γιά δουλειά, ἐνάντια στή
ἀνεργία καί τή μετανάστευση, ἐνάντια στά μεροκάματα πεί
νας, γιά είδική μέριμνα γιά τούς ἐργάτες-σπουδαστές νυ
χτερινῶν σχολῶν, γιά τούς μαθητές τεχνικῶν σχολῶν, ἐνάν
τια στήν ἐγκύκλιο 1010 πού εἰσάγει ἐπίσημα τό χαφιεδισμ
στό Γυμνάσιο, γιά τόν ἐκδημοκρατισμό τῆς Ἀνωτάτης Παι
δείας.

Στό χωριό καί στή συνοικία οἱ Λαμπράκηδες ρίχτηκα
μέ ἐνθουσιασμό στήν κοινωφελῆ δράση. Ἔστρωσαν δρόμους
ἔχτισαν γεφύρια, διαμόρφωσαν πλατεῖες, φύτεψαν δέντρα
φρόντισαν δημιουργικά γιά τόν ἐξωραϊσμό τοῦ τόπου ὅπο
ζοῦν καί ἐργάζονται. Βοήθησαν τούς σεισμόπληκτους, πρόσ
φεραν δῶρα στά παιδιά τοῦ χωριοῦ καί τῆς φτωχογειτονιᾶς
Ἀναδείχτηκαν σέ ζωντανά, στά πιό ζωντανά, κύτταρα το
κοινωνικοῦ τους χώρου. Ἀγαπήθηκαν ἀπό φίλους καί ἐχθρούς
Κατάκτησαν τό σεβασμό καί τήν ὑπόληψη τοῦ κάθε τίμιο
πολίτη.

Παλέψαμε ἐνάντια στή διαφθορά τῆς Νεολαίας. Συμβά
λαμε ἀποφασιστικά στό κλείσιμο τῶν φλίπερς. Ἀνοίξαμε ἕω
σήμερα 200 Λέσχες Πολιτισμοῦ σέ ὁλόκληρη τή χώρα. Ὀρ
γανώσαμε τή μεγάλη ἐκστρατεία γιά τό βιβλίο τῆς Νεο-
λαίας καί μέ τούς 50.000 τόμους πού μαζέψαμε γεμίσαμε τί
Λέσχες στά χωριά καί στίς συνοικίες μέ τόν καλύτερο φίλ
τῆς Νεολαίας: τό καλό βιβλίο.

Προβάλαμε καί προβάλλουμε τήν πολιτιστική ἀναγέν
νηση τῆς Χώρας, σάν ἕνα θεμελιῶδες δικαίωμα τῆς Νεολαίας
Ἀναπτύξαμε καί ὑπερασπιστήκαμε τό πρόγραμμά μας γι
τήν ἀναδιοργάνωση, ἀνάπτυξη καί ἄνθιση τοῦ ἑλληνικοῦ ἀ
θλητισμοῦ. Συμβάλαμε δημιουργικά καί κριτικά στήν ἐκ

παιδευτική μεταρρύθμιση καί σήμερα βρισκόμαστε στό πλευρό τῶν δημοκρατικῶν δυνάμεων πού ὑποστηρίζουν μιά ἀληθινή κατάκτηση τοῦ Λαοῦ καί τῆς Νεολαίας, ἐνάντια στίς δυνάμεις τοῦ σκοταδισμοῦ, τῆς πισωδρόμησης καί τῆς ἄρνησης.

Νά ποιά ἦταν σέ γενικές γραμμές ἡ πάλη μας, οἱ χῶροι μέσα στούς ὁποίους ξετυλίχτηκαν οἱ ἀγῶνες μας. Παντοῦ καί πάντα γιά τή Δημοκρατία μέ τή Δημοκρατία, γιά τήν Ὁμαλότητα μέ τήν Ὁμαλότητα. Γιά τά ἰδανικά μέ τά ἰδανικά. Γιά τό Λαό μέ τό Λαό.

Κι αὐτός εἶναι ὁ μοναδικός λόγος πού τό σάλπισμά μας συγκλόνισε καί συγκλονίζει τά ἑλληνικά νειάτα, πού πύκνωσαν καί πυκνώνουν καθημερινά τίς γραμμές μας.

3

Ἡ ὑποτέλεια καί ἡ ἀπολιτικοποίηση τῆς Νεολαίας

Η ἀπολιτικοποίηση τῆς Νεολαίας ὑπῆρξε τό κύριο μέλημα τῶν ἐγκεφάλων τῆς Δεξιᾶς. Σέ διεθνῆ κλίμακα, ἡ ἐπίθεση ἐνάντια στό ἐλεύθερο φρόνημα καί στήν πολιτική ἄνδρωση τῆς Νεολαίας, ἐκφράστηκε μέ τήν προβολή ἑνός εἰδικοῦ τρόπου ζωῆς, πού στηρίζεται ἐξολοκλήρου σέ ὑλική καί αἰσθησιακή βάση.

Εἶναι ἡ ἰδεολογία τῶν «μπλουτζῆνς», πού ἀπομονώνει τή Νεολαία ἀπό τό κοινωνικό περιβάλλον της, πού τήν κλείνει μέσα σ' ἕνα στενό κύκλο γεμάτο καπνούς, ἀλκοόλ, ἔξαλλους χορούς μοναξιᾶς, ἡδονῆς γιά τήν ἡδονή, ἀνόητων τραγουδιῶν, τυχερῶν παιχνιδιῶν, γεμάτο ἐγωισμό, φιλοτομαρισμό, ἀδιαφορία γιά ὅλα καί γιά ὅλους.

Καί παρ' ὅτι ὁ Δυτικός κόσμος ἔχει αὐτή τή στιγμή στά χέρια του τεράστια μέσα προπαγάνδας καί μαζικῆς ἐπικοινωνίας, εἶναι ἐνδεικτικό τό γεγονός ὅτι δέ γίνεται καμιά ἀπολύτως προσπάθεια γιά τή διάδοση τοῦ πολιτισμοῦ μέσα στίς μάζες καί πιό εἰδικά μέσα στίς μάζες τῆς Νεολαίας. Ἡ Ζωγραφική ξεχνιέται φυλακισμένη μέσα στά Μουσεῖα. Ἡ Ποίηση ἀσφυκτιᾶ μέσα στούς ἀπειροελάχιστους κύκλους τῶν μυημένων. Ἡ Μουσική δέν ξεπερνᾶ τίς ἐλάχιστες σάλες τῶν συναυλιῶν. Τό Μυθιστόρημα, περισσότερο εὐνοούμενο, ἔχει ἐν τούτοις ἀνάστημα νάνου μπροστά στά «λαϊκά» ἀναγνώσμα-

τα τῆς δεκάρας. Τό Θέατρο, προνόμιο τῶν ἀστῶν, ἀγνοεῖτ ἀπό τίς πλατειές ἐργατικές-ἀγροτικές μάζες. Ὁ Κινηματ γράφος, ἐσχάτης ποιότητας, πολεμᾶ θανάσιμα κάθε ἀπόπ ρα γιά γνήσια-ἀνθρώπινη τέχνη.

Ἀντίθετα, ὁλόκληρος ὁ γιγαντιαῖος πράγματι μηχα σμός μαζικῆς διάδοσης (Ραδιόφωνο-Δίσκοι-Τηλεόραση-Ἐ δόσεις) εἶναι στραμμένος πρός τό φτηνό, τό χυδαῖο, τό ἀν σιο, τό ἀπάνθρωπο, τό ἐκμαυλιστικό. Τό τ ί π ο τ α ἀ τό τ ί π ο τ α γιά τό τ ί π ο τ α. Νά στ' ἀλήθεια χαρακτηρισμός ὅλης αὐτῆς τῆς τερατώδους μηχανῆς πού χει σάν κεντρικό της στόχο τή σύγχρονη Νεολαία.

Ἡ δική μας Νεολαία χτυπήθηκε καί χτυπιέται κι αὐ ὅπως ὅλες οἱ ἄλλες. Καί δέν μποροῦμε νά ποῦμε πώς δ θρηνοῦμε κ' ἐμεῖς θύματα. Πράγματι ὑπάρχουν καί σέ μ νέοι καί νέες πού ἀδιαφοροῦν γιά ὅ,τι γίνεται γύρω τους, π δέν νοιώθουν καμιάν εὐθύνη ἀπέναντι στήν Πατρίδα καί Λαό, πού προτιμοῦν νά χορεύουν γιά νά χορεύουν, νά διασ δάζουν γιά νά διασκεδάζουν, παρά νά διαβάσουν ἕνα βιβλ νά παρακολουθήσουν μιά συναυλία ἤ μιά διάλεξη, νά π βληματιστοῦν ὑπεύθυνα καί νά πάρουν θέση ὑπεύθυνη ἀ ναντι στά γεγονότα πού συγκλονίζουν τήν ἀνθρωπότητα τήν πατρίδα μας καί πού ἀπό τήν Α ἤ Β λύση τους ἐξαρτᾶ γιά πολλά χρόνια μπροστά τό μέλλον τοῦ κόσμου καί χώρα μας.

Ὅμως τιμᾶ τήν ἑλληνική Νεολαία τό γεγονός ὅτι κά ἀπό τήν καθοδήγηση τῆς ΕΔΑ καί τῆς Νεολαίας της, μεγάλη της πλειοψηφία ἔμεινε ἀδιάφορη στίς φωνές τῶν Σ ρήνων. Πῆρε στάση ὑπεύθυνη μπροστά στή ζωή. Ὀργάνω τούς θρυλικούς ἀγῶνες γιά τήν Κύπρο, τό 15%, καί τό 1 Ἔμεινε προσηλωμένη στή λαϊκή μας παράδοση, τό λαϊ μας πολιτισμό. Ἀντέταξε, νικηφόρα, στό κενό πνεῦμα τ κοσμοπολιτισμοῦ, τόν ἑλληνικό της χαρακτήρα, τή ρωμέ ἀντίληψη καί στάση ζωῆς.

Ἕως ὅτου δημιουργήθηκε τό κίνημα τῶν Λαμπράκηδ

πού πιό όργανωμένα πιά ύπεράσπισε μέσα στίς πλατιές λαϊκές μάζες τῆς ἑλληνικῆς Νεολαίας, τή λαϊκή μας Κουλτούρα, τήν ἰδέα τοῦ 'Ανθρωπισμοῦ, τήν περηφάνεια γιά τούς ἀγῶνες τοῦ Λαοῦ μας καί τήν ἱστορία μας, τήν πίστη στά ἰδανικά, τήν πίστη τῆς Νεολαίας στόν ἴδιο τόν ἑαυτό της, στίς ἴδιες της τίς δημιουργικές δυνάμεις καί ἱκανότητες. Ἔτσι ἡ ἑλληνική Νεολαία σάρωσε καί σαρώνει τόν ξενόφερνο «ἀμερικάνικο» τρόπο ζωῆς, σάρωσε τά φλίπερς καί τούς «γερανούς», ἀπομόνωσε τούς εὐάριθμους μπλουτζινίστες καί ἀποφάσισε, μέ τό ὅπλο τῆς ἐπιστημονικῆς σκέψης, τῆς αἰσθητικῆς ἀγωγῆς, τῆς σφυρηλάτησης τοῦ ἤθους πάνω στ' ἀχνάρια τῶν παραδόσεων τοῦ Λαοῦ μας, νά ἀρχίσει ἀπό σήμερα τήν ἀ ν ο ι κ ο δ ό μ η σ η τῆς Πατρίδας, ξεκινώντας ἀπό τήν ἀ ν ο ι κ ο δ ό μ η σ η τοῦ δικοῦ της χαρακτήρα, ἀντίληψης, μόρφωσης καί ἀγωνιστικῆς ἀγωγῆς.

Καί ἐνῶ αὐτή ἦταν ἡ πορεία τῆς ἑλληνικῆς Νεολαίας στά τελευταῖα χρόνια, δηλαδή ὁ προσανατολισμός πρός τά πεντακάθαρα νερά τῶν 'Ιδανικῶν, ἀντίθετη ὑπῆρξε ἡ πορεία ἑνός μεγάλου τμήματος τοῦ πολιτικοῦ μας κόσμου, πού ἡ ὑποτέλεια τόν ὁδήγησε πρός τά βαλτονέρια καί τό βοῦρκο τοῦ πολιτικοῦ ἀμοραλισμοῦ καί τῆς ἠθικῆς σήψης. Ἔτσι σήμερα ἡ ἀντίθεση ἀνάμεσα στή φωτεινή δημοκρατική Νεολαία τῆς χώρας μας καί τούς ἐκπροσώπους-ὑποτακτικούς, θύματα καί συνεταίρους τῆς ὑποτέλειας, ἔχει γίνει ἀκόμα πιό βαθειά.

Γι' αὐτό καί ἡ ὑποτέλεια ζητᾶ τήν κεφαλή τῶν Λαμπράκηδων ἐπί πίνακι. Γιατί μᾶς ἀναγνωρίζει τήν τιμή τοῦ προβαδίσματος στή μάχη τῶν ἑνωμένων δυνάμεων τῆς ἑλληνικῆς Νεολαίας ἐνάντια στούς σκοταδιστές καί στούς ἀντιδραστικούς, πού ἀποτελοῦν τήν καρδιά τῆς ὑποτέλειας.

Ὑπάρχουν πολλά ντοκουμέντα γιά νά βεβαιώσουν ὅτι ἡ ἐπιδίωξη γιά μιά Νεολαία ἀπολιτική καί ἀμοραλιστική δέν εἶναι πράξη τυχαία, ἀλλά ὀργανωμένη ἀπό τά ἐπιτελεῖα τῆς Δεξιᾶς. Ὅμως κανένα στοιχεῖο δέν εἶναι τόσο ὠμά διαφωτιστικό γιά τήν πολιτική πού ἡ ὑποτέλεια ἔχει χαράξει ἀπέναν-

τι στή Νεολαία μας, δσο ένα χρονογράφημα τῆς Κας Βλάχο
στήν «Καθημερινή», δπου διαβάζουμε ἐπί λέξει:

«Νά κλείση ἡ Βουλή καί νά ἀνοίξουν τά Φλίπερς. Εἶναι ἀ
νάγκη ἐθνική. Νά γυρίσουν οἱ ἀρουραῖοι τοῦ 114 στίς ὑπόγειε
φωλιές τους».

Ἐκτός ἀπό τήν πανηγυρική ἀποκάλυψη μπροστά σέ ὅ
λους τούς Ἕλληνες γονεῖς, μπροστά σέ κάθε τίμιο Ἕλλην
πολίτη, γιά τή «στοργή» πού ἔχουν οἱ αὐτοαποκαλούμενο
ἐθνικόφρονες γιά τήν ἑλληνική Νεολαία, νομίζουμε πώς ἡ κυ
ρία Βλάχου θά ἔπρεπε κανονικά νά καθήσει στό ἑδώλιο το
κατηγορουμένου μέ πολιτικούς ἐνάγοντες ὅλους ἀνεξαιρέτω
τούς Ἕλληνες γονεῖς πού δέ θά 'θελαν νά δοῦν τά παιδι
τους νά γίνονται θαμῶνες-θύματα τῶν ὑ π ο γ ε ί ω
φ ω λ ε ῶ ν.

4

'Εμεῖς καί οἱ ἄλλοι

Λίγο μετά τήν ἵδρυση τῆς Δ.Ν.Λ. ἀναζωπυρώνονται καί ἀνασυγκροτοῦνται καί οἱ ἄλλες δύο πολιτικές ὀργανώσεις τῆς νεολαίας, πρῶτα ἡ ΕΡΕΝ, στό χῶρο τῆς Δεξιᾶς, καί σέ συνέχεια ἡ ΕΔΗΝ, στό χῶρο τοῦ Κέντρου.

'Ασφαλῶς ὑπάρχουν νέοι Ἕλληνες πατριῶτες πού γιά διαφόρους λόγους ἀκολουθοῦν τή Δεξιά. Βέβαια Νεολαία καί Δεξιά, δηλαδή Νεολαία καί συντήρηση, εἶναι σχῆμα ὀξύμωρο. Ὅμως ἄν θέλουμε νά εἴμαστε ρεαλιστές θά πρέπει νά παραδεχτοῦμε ὅτι τό καθεστώς τοῦ ἐμφυλίου πολέμου πού ὑφίσταται ἀκόμη μέ ὅλες τίς συνέπειες (ἔκτακτα μέτρα, παρασύνταγμα, προπαγάνδα γιά ἐμφύλιο διχασμό, ἀντικομμουνισμός), δέν μπορεῖ παρά νά ἐπηρεάσει τίς μάζες ἐκεῖνες τῆς Νεολαίας πού γιά λόγους οἰκογενειακούς, συμπτώσεων (ἱστορικῶν καί τοπικῶν), πολιτικῶν δεσμῶν μέ ἐκπροσώπους τῆς Δεξιᾶς, ἀκολουθοῦν τά κηρύγματα τῆς Δεξιᾶς. 'Εμεῖς, πού πιστεύουμε ὅτι ἡ τιμή τῆς ὑπεράσπισης τῆς 'Εθνικῆς 'Ανεξαρτησίας, τῶν Δικαιωμάτων τοῦ Λαοῦ, τῆς Δημοκρατίας καί τῆς Πατριωτικῆς 'Αναγέννησης, ἀνήκει σέ ὅλους τούς πατριῶτες, σέ ὅλους τούς νέους Ἕλληνες καί Ἑλληνίδες, γνωρίζουμε ὅτι ἐκεῖνο πού μᾶς χωρίζει ἀπό τό μεγαλύτερο μέρος τῆς νεολαίας τῆς Δεξιᾶς εἶναι ὁ ἀντικομμουνισμός μέ ὅλες τίς χυδαῖες διαστρεβλώσεις σχετικά

μέ τό ἑλληνικό προοδευτικό κίνημα, καί ἑπομένως ὑπάρχου
ὅλες οἱ δυνατότητες νά παλεύουμε μαζί τους καί νά τού
κερδίζουμε καθημερινά καί περισσότερο μέσα ἀπ' τά προβλή-
ματά τους καί γιά τά προβλήματά τους, στή βάση ἑνό
ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΟΥ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΥ ΜΕΤΩΠΟΥ γιά τήν 'Ανα-
γέννηση τῆς 'Ελλάδας. Πρέπει νά βοηθᾶμε τούς νέους πού
ἐπηρεάζονται ἀπό τή Δεξιά, καί κυρίως ὅσους προέρχοντα
ἀπό ἐργατικά καί ἀγροτικά στρώματα, νά ξεπερνοῦν τόν ἀν-
τικομμουνισμό πού τούς κληροδότησε ἡ ἁμαρτωλή «'Εθνικο-
φροσύνη» καί νά μπαίνουν μαζί μας στό στίβο τῆς δημοκρα-
τικῆς λύσης ὅλων τῶν προβλημάτων τῆς ἑλληνικῆς Νεολαίας
Δέν ἔχουμε καμιά διάθεση ν' ἀφήνουμε τούς νέους πού δέ
συμφωνοῦν μαζί μας ἀθέλητα, ἴσως, νά γίνονται βορά τῶ
μονοπωλίων καί τοῦ σκοταδισμοῦ.

Βεβαίως γνωρίζουμε ὅτι πολλούς τούς ὁδηγεῖ τό συμ-
φέρον καί τά προνόμοια πού περιμένουν ἀπό μιά παράταξ
μεγιστάνων τοῦ χρήματος.

Γνωρίζουμε ἐπίσης ὅτι ἡ Δεξιά φ α σ ι σ τ ι κ ο
π ο ι ε ῖ τή νεολαία της καί τήν μεταβάλλει σέ τυφλό ὄργα
νο ἀντιδημοκρατικοῦ πάθους καί ἐμφύλιου μίσους. Οἱ τρο
μοκράτες παρακρατικοί ξαναβγῆκαν στό φῶς. Καί ἐπειδή
μπογιά τους δέν περνᾶ πιά ὅπως ἄλλοτε, κάνουν ὅ,τι μπο
ροῦν γιά νά τούς προωθήσουν. Γι' αὐτό καί ὅλος ὁ θόρυ
βος περί δῆθεν τρομοκρατίας τῶν Λαμπράκηδων, πού ἀπο
βλέπει κυρίως στό πῶς θά προετοιμάσει καί θά καλύψει τή
ἐπανεγκατάσταση τῆς τρομοκρατίας τῆς Δεξιᾶς, τῆς μόνη
πραγματικῆς καί γνώριμης στόν ἑλληνικό Λαό, προκειμένο
νά μετατρέψουν τό δημοκρατικό φρόνημα τοῦ Λαοῦ μας.

*
**

"Οσο γιά τήν ΕΔΗΝ, χαιρετήσαμε τή δημιουργία της
Καί μποροῦμε νά ποῦμε πώς κάθε μέρα πού περνᾶ μᾶς ἑνώ
νουν καί πιό πολλά—μᾶς χωρίζουν καί πιό λίγα.

'Αρκετές φορές στήν περίοδο τῆς 'Ιουλιανῆς κρίσης, πο

λέψαμε μαζί μέ τούς νέους τῆς ΕΔΗΝ καί γράψαμε ἄριστες ἀγωνιστικές σελίδες στή δημοκρατική ἐποποιΐα τοῦ Λαοῦ μας.

Ἑνωμένοι καλούμαστε νά ἀντιμετωπίσουμε καί τώρα τήν ἐπίθεση τῆς Δεξιᾶς καί τῶν ἀποστατῶν κατά τῆς ἐκπαιδευτικῆς μεταρρύθμισης, τήν ὀργανωμένη ἐπίθεση ἀποστατῶν-ΕΚΟΦ-Πανεπιστημιακῶν ἀρχῶν κατά τῶν ἀκαδημαϊκῶν ἐλευθεριῶν καί τῆς αὐτονομίας τοῦ φοιτητικοῦ κινήματος. Τίποτα δέν μᾶς ἐμποδίζει νά διατηροῦμε τήν ἰδιαίτερη φυσιογνωμία μας, ὁ καθένας, μέ τό ἰδιαίτερό του πρόγραμμα καί τίς ξεχωριστές μεθόδους δουλειᾶς. Ξέρουμε ὅτι τούς βαραίνει φοβερά ἡ πίεση τῆς Δεξιᾶς γιά δῆθεν «συνοδοιπορίες», «μέτωπο» κλπ. Καί ἐνῶ πρόκειται γιά ἁπλές ἔννοιες καί μεθόδους πάλης, πού ἐλεύθερα ὁ καθένας μπορεῖ νά διαλέξει, προκειμένου νά καταπολεμήσει ἐκεῖνον πού θεωρεῖ σάν βασικό ἀντίπαλο καί κίνδυνο, καταντοῦν κάποτε νά γίνουν ἀληθινά ταμπού γιά ὁρισμένους κεντρώους ἡγέτες—ἀκόμα καί μέσα στή Νεολαία. Ὅμως ἡ ζωή εἶναι πολύ πιό δυνατή ἀπό τά ταμπού. Καί ἡ ἴδια ἡ ζωή σφυρηλατεῖ καθημερινά τήν ἑνότητα ὅλων τῶν πατριωτικῶν-δημοκρατικῶν δυνάμεων τῆς Νεολαίας. Καί εἶναι χρέος ὅλων τῶν δημοκρατικῶν ἡγετῶν τῆς ἑλληνικῆς Νεολαίας νά ὁδηγήσουν ἑνωμένοι τή Νεολαία στό στίβο τῆς δημοκρατικῆς πάλης καί τῆς νίκης, ξεπερνώντας τούς ἀντικομμουνισμούς καί τά διμετωπικά κηρύγματα πού δυσκολεύουν τούς ἀγῶνες μας.

Αὐτές εἶναι οἱ θέσεις μας, πολύ γενικά, ἀπέναντι στίς πολιτικές νεολαῖες τῆς χώρας μας.

Καί πιστεύουμε ὅτι γίνεται φανερό πώς ἡ ὑποτέλεια, πού χτυπᾶ μέ κάθε μέσον τήν πολιτικοποίηση καί ὀργάνωση τῆς ἑλληνικῆς Νεολαίας, βλέπει καθαρά τίς δυνατότητες πού διαγράφονται ἀπό σήμερα γιά ἕνα πλατύ ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΟ-ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ ΝΕΟΛΑΙΑΣ, ἀπό τούς Λαμπράκηδες ἕως τά ἁγνά, πατριωτικά στοιχεῖα (κυρίως ἐργάτες-ἀγρότες) πού αὐτή τή στιγμή βρίσκονται παρασυρμένοι μέσα στή Δεξιά.

Εἶναι ἕνας ἀπό τούς λόγους πού ἐξωθεῖ τή νεολαία της σέ πράξεις τρομοκρατικές, σέ δράση καί ψυχολογία παρακρατική.

Προσπαθεῖ νά διαλύσει τούς Λαμπράκηδες, σήμερα, ὁπότε αὔριο ἡ διάλυση τῆς ΕΔΗΝ δέν θά εἶναι γι' αὐτήν παρά ἕνα παιχνίδι.

Νά γιατί ἡ ἐπίθεση ἐνάντια στή Δ.Ν.Λ. εἶναι ἐπίθεση ἐνάντια σέ ΟΛΟΚΛΗΡΗ τήν ἑλληνική Νεολαία, πού πρέπει νά διαφθαρεῖ σ ή μ ε ρ α μέσα στά ὑπόγεια τῆς κυρίας Βλάχου, γιά νά καταντήσει α ὔ ρ ι ο ὄχλος, μάζα, λαός δούλων.

5

Ἡ κρίση τοῦ Ἰούλη καί ἡ ἐπίθεση τῆς ὑποτέλειας

Η Νεολαία πάλεψε καί μάτωσε στό σκληρό στίβο τοῦ καραμανλικοῦ φασισμοῦ. Κι ὅταν νίκησε, δίνοντας θυσία ἀπ' τή σάρκα της, τόν Γρηγόρη Λαμπράκη, περίμενε πιό ὁλόκληρη τή νίκη. Οἱ νίκες τοῦ Νοέμβρη καί τοῦ Φλεβάρη θέρμαναν τίς καρδιές καί ἀναζωπύρωσαν τίς ἐλπίδες. Καί ἡ Νεολαία ἀποδύθηκε σέ νέους ἀγῶνες. Ἀλλά προδόθηκε γιά μιά ἀκόμη φορά. Περίμενε τή δημοκρατική ὁρμή καί ἀντίκρυσε τό δισταγμό, τήν ταλάντευση, τέλος τό συμβιβασμό. Κι ὅταν ὁ συμβιβασμός ὁλοκληρώθηκε, οἱ σκοτεινές δυνάμεις τοῦ φασισμοῦ καί τῆς ὑποτέλειας ὀργάνωσαν τήν τελική τους ἐπίθεση ἐνάντια στό Λαό καί τίς κατακτήσεις του.

Καί τότε ἦρθαν τά γεγονότα τοῦ Ἰούλη γιά νά ὁπλίσουν μέ νέες ἐμπειρίες τήν ἱστορική συνείδηση τῆς ἑλληνικῆς Νεολαίας. Ἕνα ὁλόκληρο καθεστώς ψευτιᾶς καί σήψης ἀποκαλύφθηκε μπροστά της. Σήψη κοινωνική, πολιτική, ἠθική. Οἱ ψεύτικες ἀξίες ἑνός κόσμου ἁμαρτωλοῦ ἔδειξαν τή γυμνότητά τους. Τά πάντα κατέρρεαν. Θεσμοί, ἰδέες, πολιτικές παρατάξεις, ἐθνικοφροσύνες μιᾶς κοινωνίας ἱστορικά καταδικασμένης ξεσκεπάστηκαν. Τίποτα ὀρθό. Μόνος ὀρθός ὁ Λαός, ὁ ἁγνός λαός καί ἡ Νεολαία του.

Ὀρθοί οἱ Λαμπράκηδες καί ἄλλοι νέοι δημοκράτες στό νέο ἀγωνιστικό ταμπούρι. Γιά νά ἀντιμετωπίσουν τήν καινούργια ἐπίθεση τῆς ὑποτέλειας.

Καί εἶναι ἰδιαίτερα βαρειές οἱ εὐθύνες καί τά καθήκοντα πού ἐπωμίζονται σήμερα οἱ νέοι Ἕλληνες πατριῶτες.

Γιατί εἶναι ταυτόχρονα θύματα τῆς πολιτικῆς κρίσης πού ἄνοιξε μέ τό παλατιανό πραξικόπημα — καί πού βαθαίνει καί ὀξύνεται καθημερινά — ἀλλά καί στόχος συστηματικῆς ἐπίθεσης τῶν δυνάμεων τῆς ὑποτέλειας πού προετοιμάζει μεθοδικά ἕνα νέο σχέδιο ΠΕΡΙΚΛΗΣ, σέ ὅλους τούς τομεῖς.

Στήν περιοχή τῆς Νεολαίας, μποροῦμε νά ποῦμε, ὅτι μπῆκε κιόλας σέ ἐφαρμογή:

1) Μέ τήν ἐπίθεση ἐνάντια στήν Ἐκπαιδευτική Μεταρρύθμιση.

2) Μέ τήν ἐπίθεση ἐνάντια στό Συνδικαλιστικό Φοιτητικό Κίνημα καί τίς ἀκαδημαϊκές ἐλευθερίες.

3) Μέ τήν ἐπίθεση ἐνάντια στούς δημοκρατικούς στρατιῶτες μέσα στό στράτευμα.

4) Μέ τήν ἐπίθεση ἐνάντια στήν πρωτοπόρα ὀργάνωση τῆς ἑλληνικῆς Νεολαίας, τή Δ.Ν.Λ., καί τήν ἔναρξη ἐπίθεσης καί κατά τῆς ΕΔΗΝ.

Ἡ ἐπίθεση αὐτή συνδυάζεται μέ τή μόνιμη καταδυνάστευση τῆς ἑλληνικῆς Νεολαίας, ἀπό τίς χρόνιες «πληγές τοῦ Φαραώ»: Τήν ἀνεργία, τά μεροκάματα πείνας, τή στυγνή ἐκμετάλλευση τῆς τρυφερῆς-ἀνήλικης Νεολαίας, τή μετανάστευση, τό μεσαίωνα τοῦ χωριοῦ, τά πιστοποιητικά κοινωνικῶν φρονημάτων, τήν ἀπουσία μαζικῶν φορέων μόρφωσης, κουλτούρας, ἀθλητισμοῦ καί μέσων πολιτισμένης ψυχαγωγίας.

Εἶναι φανεροί οἱ λόγοι πού ὁδηγοῦν τήν ὑποτέλεια: Τούς ἀνησυχεῖ σοβαρά ἡ ἀφύπνιση τῆς νεολαίας καί ἡ ἔνταξή της μέσα στό πλατύ δημοκρατικό-πατριωτικό μέτωπο. Τήν εἶδαν νά ἀγωνίζεται μέ ἡρωισμό καί αὐταπάρνηση στίς μεγάλες μέρες τῆς Δημοκρατικῆς Ἀντίστασης καί δέν μποροῦν νά ξεχάσουν τό ὑπερήφανο καί γεμάτο ἀποφασιστικότητα πρό-

σωπό της, πού ἔχει τά χαρακτηριστικά τοῦ ἥρωα-φοιτητῆ Σωτήρη Πέτρουλα.

'Από τήν ἄλλη μεριά, γνωρίζουν ὅτι δέν ἔχουν τίποτα, ἀπολύτως τίποτα νά τῆς προσφέρουν. 'Εκτός ἀπό ἐκμετάλλευση, δεσμά καί ντροπή:

Στόν ἐ θ ν ι κ ό τ ο μ έ α, τήν ντροπή τῆς στρατιωτικῆς σύμβασης τοῦ 1953 μέ τίς ΗΠΑ, δηλαδή τό ξεπούλημα τῆς 'Εθνικῆς μας 'Ανεξαρτησίας. Τήν ντροπή τῆς ὑποταγῆς τῆς Κυπριακῆς ἐλευθερίας στά συμφέροντα τοῦ ΝΑΤΟ. Τήν ντροπή τῆς οὐσιαστικῆς διακυβέρνησης τῆς χώρας, σέ ὅλους τούς τομεῖς, ἀπό ἀμερικάνους διπλωματικούς καί στρατιωτικούς ἀκολούθους...

Στόν ο ἰ κ ο ν ο μ ι κ ό τ ο μ έ α, τό ξεπούλημα τῆς χώρας στά ξένα μονοπώλια. 'Εκατοντάδες ξένα οἰκονομικά συγκροτήματα νέμονται τόν πλοῦτο τῆς χώρας καί κουβαλοῦν στίς χῶρες τους τά πλούσια κέρδη, ἐνῶ ὁ Λαός μας πεινᾶ. 'Εμποδίζουν τήν ἀξιοποίηση τῶν πλουτοπαραγωγικῶν πηγῶν τῆς χώρας. 'Απαγορεύουν τίς ἀνταλλαγές τῶν γεωργικῶν μας προϊόντων μέ τίς ἀνατολικές χῶρες, ἐνῶ τά καπνά μας λ.χ. σαπίζουν μέσα στίς ἀποθῆκες, ἡ ἀγροτιά μας ἐξαθλιώνεται καί τά χωριά μας ἀδειάζουν. 'Εκατό χιλιάδες νέοι —ἡ ἀφρόκρεμα τῆς ἑλληνικῆς Νεολαίας— ἐγκαταλείπουν κάθε χρόνο τήν πατρίδα...

Στόν κ ο ι ν ω ν ι κ ό κ α ί π ο λ ι τ ι κ ό τ ο μ έ α, ὅλα τά προνόμια συσσωρεύονται γύρω ἀπό τήν ἑλληνική ὀλιγαρχία. Θά 'λεγε κανείς ὅτι ζοῦμε σέ μιά νεοφεουδαρχική ἐποχή. Εἶναι γνωστό ὅτι 200 περίπου οἰκογένειες νέμονται τά 90% τοῦ πλούτου τῆς χώρας. 'Ενῶ τά ὑπόλοιπα 10% μοιράζονται στά 90% τοῦ ἑλληνικοῦ Λαοῦ. Καί οἱ ἕλληνες πλουτοκράτες δέν χάνουν εὐκαιρία γιά νά ἐπιδεικνύουν τήν προνομιακή τους θέση. Λές καί ἐπιδιώκουν τήν π ρ ό κ λ η σ η ὑποδηλώνοντας στό Λαό κάθε στιγμή, ὅτι εἶναι ραγιάς καί ὅτι ὁ μοναδικός του προορισμός εἶναι νά ζεῖ ἐξαθλιωμένος

καί ὑποταγμένος, προσφέροντας τόν ἱδρώτα καί τό αἷμα του θυσία στό βωμό τῆς ἑλληνικῆς πλουτοκρατίας!

Καί ἐπειδή ὁ Λαός δέν συμφωνεῖ μαζί τους, τοῦ στεροῦν τίς πολιτικές του ἐλευθερίες μέ τό παρασύνταγμα, τά ἔκτακτα μέτρα, τίς ἀντισυνταγματικές ἀστυνομικές διατάξεις, τά πιστοποιητικά κοινωνικῶν φρονημάτων καί, συχνά, τήν ὠμή ἀστυνομική βία.

Ἔτσι ἡ ὀλιγαρχία — ἐνισχυμένη ἀπό τούς Ἀμερικάνους — μέ τά ὄργανά της, μέσα στόν πολιτικό κόσμο τῆς χώρας, τόν κρατικό μηχανισμό, τά Σώματα Ἀσφαλείας, τό Στρατό καί τίς παρακρατικές ὀργανώσεις, ἐρωτοτροπεῖ μέ τό Φασισμό καί τή Δικτατορία, προσπαθεῖ νά ἐμποδίσει, νά σταματήσει, νά πνίξει τό Δημοκρατικό κίνημα τοῦ ἑλληνικοῦ Λαοῦ πού συνεχῶς βαθαίνει, πλαταίνει, ἀνεβαίνει, κατακτᾶ καινούργιες θέσεις. Ἔτσι κάτω ἀπό αὐτές τίς συνθῆκες ἡ ὑποτέλεια ἔχει πιά ἀπογυμνωθεῖ μπροστά στήν ἑλληνική Νεολαία. Οἱ λέξεις «Ἐθνικόφρων», «Δημοκρατία», «Πατρίς», «Ἐλευθερία» καταντοῦν στά χείλη της ἐ μ π α ι γ μ ό ς. Οἱ νέοι Ἕλληνες καί Ἑλληνίδες γνωρίζουν πιά πολύ καλά ὅτι πίσω ἀπό τά ἐθνικοκαπηλικά κηρύγματα τῆς Δεξιᾶς κρύβεται ἡ ἄρνηση τῆς Π α τ ρ ί δ α ς — μέ τό ξεπούλημα στούς Ἀμερικάνους καί τά Μονοπώλια — ἡ ἄρνηση τῆς Δ η μ ο κ ρ α τ ί α ς, ἡ ἄρνηση τοῦ Σ υ ν τ ά γ μ α τ ο ς, ἡ ἄρνηση τῆς Ἐ λ ε υ θ ε ρ ί α ς, ἡ ἄρνηση τῆς ἀ ν θ ρ ώ π ι ν η ς ἀ ξ ι ο π ρ έ π ε ι α ς. Κρύβεται ἡ προσπάθεια γιά μιά πλήρη ὑποταγή τῆς χώρας καί τοῦ Λαοῦ μας στά ξένα καί ντόπια συμφέροντα τῶν Μονοπωλίων, ἡ μεταβολή τοῦ ἑλληνικοῦ ἐδάφους σέ γιγαντιαία στρατιωτική ἀτομική-ἐπιθετική βάση τοῦ ΝΑΤΟ, ἡ ὁμαδική δολοφονία τῶν νέων Ἑλλήνων στό βρώμικο πόλεμο τοῦ Βιετνάμ, ἡ κυριαρχία τοῦ νόμου τῆς ζούγκλας στήν ὕπαιθρο, μέ τούς παρακρατικούς καί τά ΤΕΑ, καί τέλος ἡ ἀπροκάλυπτη Δικτατορία.

Πῶς ὅμως θά φτάσουν ἕως ἐκεῖ; Ἀπέναντί τους ὀρθώνεται τό ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΟ μαζικό δημοκρατικό-πατριωτικό

ΜΕΤΩΠΟ τοῦ ἐργαζόμενου Λαοῦ. Πρέπει λοιπόν νά τό τσακίσουν. Νά τό διαιρέσουν, νά τό γονατίσουν καί νά τό τσακίσουν!

Στίς προφυλακές τοῦ Δημοκρατικοῦ Μετώπου τοποθετεῖται ἡ στρατιά τῆς περήφανης ἑλληνικῆς Νεολαίας τοῦ 114. Ὥστε πρῶτος στόχος τῆς ὑποτέλειας πρέπει νά εἶναι, καί εἶναι, τό κίνημα τῆς Νεολαίας, σάν σύνολο, καί πιό εἰδικά οἱ πρωτοπόρες δυνάμεις, οἱ Λαμπράκηδες.

Νά λοιπόν γιατί ἡ ὑποτέλεια ἔβαλε ἤδη σέ ἐφαρμογή τό σχέδιο ΣΟΥΠΕΡ-ΠΕΡΙΚΛΗΣ γιά νά χτυπήσει ἕνα μεγάλο ἐμπόδιο στό δρόμο της πρός τή φασιστικοποίηση τῆς χώρας, τή δημοκρατική ἑλληνική Νεολαία.

3

Ἡ Δημοκρατική Νεολαία Λαμπράκη, κύριος στόχος τῆς ἐπίθεσης

Ὅμως ἡ Δ.Ν.Λ. ἀποτελεῖ στόχο τῆς Δεξιᾶς καί γιά ἕναν πρόσθετο λόγο. Γιατί φέρνει τό ὄνομα τοῦ Γρηγόρη Λαμπράκη. Καί γιατί ἡ συνείδησή τους δέν εἶναι ἥσυχη. Μήπως, ἄλλωστε, ἔχει λήξει ἡ «ὑπόθεση Λαμπράκη»; Στήν ἀρχή ἡ Κυβέρνηση τῆς ΕΡΕ μᾶς εἶπε ὅτι πρόκειται γιά τροχαῖο ἀτύχημα! Σέ συνέχεια ὅτι ὑπῆρξε θῦμα κομμουνιστῶν! Μετά, ὅτι τόν σκότωσε — ἔτσι γιατί τὄθελε — ἕνας ἀλήτης, ὁ Κοτζαμάνης. Τέλος μίλησε ὁ Καπελώνης καί οἱ εὐθύνες προχώρησαν λίγο πιό ψηλά: στό ἐπίπεδο τῶν ἀξιωματικῶν τῆς χωροφυλακῆς... Ὅμως τάχα ἡ ἐνοχή καί οἱ εὐθύνες σταματοῦν ἐκεῖ; Καί πόσο ψηλά φτάνουν;

Ὡστόσο ὅπως γράφαμε τρεῖς μέρες μετά τήν κηδεία του («Ἀθηναϊκή», 31 Μαΐου 1963):

«Εἶναι νόμος τό αἷμα νά γυρνᾶ καί νά πνίγει τούς δολοφόνους. Καί ἡ μαφία τοῦ συνδικάτου τοῦ ἐγκλήματος, πού πίνει παρασιτικά τό αἷμα τοῦ Λαοῦ μας, ἔκανε τό μοιραῖο της λάθος: στό πρόσωπο τοῦ Λαμπράκη διάλεξε ἡ ἴδια τόν τιμωρό της. Καί ἕνας Λαμπράκης φτάνει καί περισσεύει γιά νά τήν θάψει μιά γιά πάντα. Καί ὁ Λαός χάνοντας τόν Λαμπράκη κέρδισε χιλιάδες Λαμπράκηδες, χιλιάδες ἥλιους γιά νά τόν ζεστάνουν καί νά τόν φωτίσουν».

Εἶναι λοιπόν ὁ «τιμωρός» Λαμπράκης, πού μετουσιωμένος σέ δεκάδες, σέ ἑκατοντάδες χιλιάδες Λαμπράκηδες, κάνει ἐφιαλτικές τίς νύχτες ὅλων τῶν στυλοβατῶν τῆς παράταξης πού τόν δολοφόνησε. Εἶναι ἡ μόνη ἀλήθεια περί τρομοκρατίας τῶν Λαμπράκηδων. Γιατί πράγματι τούς τρομοκρατεῖ ἡ σκιά τοῦ Λαμπράκη! Αὐτή τούς ἔδιωξε ἀπό τήν ἐξουσία, αὐτή τούς ξεσκέπασε μπροστά στό Λαό, τούς ἀνάγκασε νά περιοριστοῦν στή θέση τῆς μειοψηφίας καί κάθε μέρα πού περνοῦσε τούς ἀπογύμνωνε ἀκόμα πιό πολύ ἀπό τό λαϊκό τους ἔρεισμα.

Ἔτσι μπροστά στόν κατήφορο, μέ τή βοήθεια τοῦ Παλατιοῦ καί τῶν Ἀμερικάνων, ἐξύφαναν τή συνωμοσία ἐνάντια στή Δημοκρατία, καί ξαναμπῆκαν στήν ἐξουσία μέ τίς πλάτες τῶν ἐξωμοτῶν.

Δέν μπορεῖ παρά νά νοιώθουμε, ὅπως οἱ περισσότεροι Ἕλληνες, ἀηδία, πίκρα καί ὀργή μπροστά στά ὅσα διαδραματίστηκαν στήν περιοχή μιᾶς μεγάλης μερίδας τοῦ πολιτικοῦ μας κόσμου, μέ ἐπίκεντρο καί ὑποκινητή τό Παλάτι.

Ὁ Βασιλιάς Κωνσταντίνος εἶναι μακρυά ἀπό τόν παλμό τῆς συντριπτικῆς πλειοψηφίας τῆς ἑλληνικῆς Νεολαίας. Ἀντιπροσωπεύοντας ἕναν ἀναχρονιστικό θεσμό, ἐμφανίστηκε, πολύ φυσικά, περιστοιχισμένος ἀπό τούς θνησιμαίους συμβούλους τῶν 1048 ἐτῶν. Προτίμησε τό παρελθόν ἀπό τό μέλλον. Ἔφτασε σέ σημεῖο νά ζητήσει σάν προσωπική χάρη τή διάλυσή μας! Καί μεῖς τί θά γίνουμε; θά μποροῦσε νά τόν ρωτήσει κανείς. Θά ἐξατμισθοῦμε, θά ἐξαερισθοῦμε, θά γίνουμε καπνός ἤ σύννεφο; Μά εἴμαστε ἑκατοντάδες χιλιάδες! Ζοῦμε, ἀναπνέουμε, σκεφτόμαστε, ἐργαζόμαστε, δημιουργοῦμε, πιστεύουμε, ἀγωνιζόμαστε. Καί τά ὀνόματά μας καταλήγουν ὅλα σέ όπουλος-άκης-άδη-ίδης-άκος καί -άτος. Μοναδική μας σκέψη, μεράκι, καημός καί ἐλπίδα: ἡ Ρωμιοσύνη. Πῶς νά τό κάνουμε; Λογαριάζουμε τούς ἑαυτούς μας ὄχι γιά φιλοξενούμενους ἀλλά γιά νοικοκύρηδες — συνιδιο

κτῆτες, ἄν τό θέλετε — τῆς χώρας αὐτῆς! Δέν ὑπάρχουμε ἀπό χατήρι κανενός, οὔτε γιά χατήρι κανενός. Εἴμαστε ἐμεῖς — εἴμαστε κ' ἐμεῖς — ὁ μεγάλος κυρίαρχος Ἑλληνικός Λαός. Καί κάτι πιό δυνατό: Εἴμαστε τό ΑΥΡΙΟ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ. Καί τίποτα — καμιά δύναμη, καμιά ἐντολή ἤ ἀπόφαση — δέν μπορεῖ νά μᾶς ἐμποδίσει νά γίνουμε οἱ οἰκοδόμοι τῆς Αὐριανῆς Ἑλλάδας τῆς Ἐθνικῆς Ἀναγέννησης.

Ἀμετανόητη ὅμως, ἀδίστακτη ἡ φασιστική Δεξιά καί πίσω ἀπ' αὐτήν τό Παλάτι καί οἱ Ἀμερικάνοι ἰμπεριαλιστές, συνεχίζουν τό τρομοκρατικό καί συκοφαντικό τους ἔργο κατά τῶν Λαμπράκηδων. Στήν πρόκληση τῶν Λαμπράκηδων γιά μιά τίμια ἀναμέτρηση στό χῶρο τῶν ἰδεῶν καί τῆς δημιουργίας, ἀπαντοῦν μέ τίς βρωμερές συκοφαντίες, τίς νάρκες τοῦ Μυλοχωριοῦ καί τίς χειροβομβίδες τῶν Σερρῶν.

Τά βαθειά μεσάνυχτα οἱ κλέφτες τῆς λαϊκῆς ἐξουσίας καί δυναμιτιστές τῆς ὁμαλότητας, συνεχίζουν τό ἐθνοκτόνο ἔργο τους. Ἀνενόχλητοι καί ἀποθρασυμένοι ἀπό τήν ἀτιμωρησία ἄφησαν τό ἀπομονωμένο χωριό τῆς ἐπιτηρουμένης ζώνης καί πέρασαν στό κέντρο μιᾶς μεγάλης ἐπαρχιακῆς πρωτεύουσας. Στό Μυλοχώρι τοῦ Κιλκίς ἀνατίναξαν τίς κούνιες καί τά ὄνειρα τῶν παιδιῶν τοῦ χωριοῦ, στίς Σέρρες λήστεψαν τά ταμεῖα, ἔκλεψαν τά βιβλία καί τούς δίσκους γιά νά μήν ἀκούγεται ἡ μουσική καί νά μήν φυλλομετροῦνται τά βιβλία. Καλύτερα γιά τούς νέους τῶν Σερρῶν τά ἠλεκτρόφωνα τῶν ἔξαλλων αἰσθησιακῶν ρυθμῶν, καλύτερα τά ὑποπροϊόντα τοῦ ἐκφυλισμένου ἰμπεριαλισμοῦ MADE IN USA (ὅπως καί οἱ χειροβομβίδες). Καί ὅλα αὐτά γιατί; Γιά νά τρομοκρατήσουν τό Λαό, νά ἀνακόψουν τήν πορεία τῶν νέων πρός τούς Λαμπράκηδες, νά ἑτοιμάσουν τό νέο πραξικόπημα.

Ἀλλά πέτυχαν τό ἀντίθετο. Οἱ Λαμπράκηδες ἀπάντησαν ἀμέσως: Ἀγώνας γιά τή Δημοκρατία καί δημιουργία. Οἱ κούνιες ξαναστήθηκαν στό Μυλοχώρι, ἡ μουσική καί τά βιβλία ξαναβρῆκαν τή θέση τους στήν καινούργια Λέσχη τῶν Σερρῶν. Ἔτσι ξετυλίχθηκε ἡ «ἐπιχείρηση Σέρρες». Δίδυμο

ἀδέρφι τῆς ἐπιχείρησης «ΚΖ' ἀστυνομικό τμῆμα». Ἐκεῖ ὁ ἀόρατος δαυλός τοῦ παρακρατικοῦ μηχανισμοῦ, ἐδῶ ὁ βούρδουλας τοῦ κ. Ἀποστολάκου. Ὀκτώ νέοι βασανίζονται δύο μερόνυχτα γιά νά ξεχάσουν ὅτι εἶναι Λαμπράκηδες. Ἄν εἶναι δυνατό νά σβήσουν οἱ ἐθνικές μνῆμες μέ τόν ἀστυνομικό βούρδουλα. Κάθε βουρδουλιά καί ἡ στερεότυπη ἀπάντηση «εἶμαι Λαμπράκης» ἠχεῖ μέσα στό μπουντρούμι. Οἱ 8 νέοι Λαμπράκηδες τῆς Καισαριανῆς ὑπεράσπιζαν δύο ὁλόκληρα μερόνυχτα τήν τιμή τῆς Νεολαίας καί τῆς Πατρίδας. Στό σκληρό στίβο τῆς αὐτοθυσίας καί τῆς αὐταπάρνησης κέρδισαν τή μάχη τῆς Δημοκρατίας.

Καί ἡ ἐκστρατεία συνεχίζεται!

Οἱ ἐμπρηστικές προκηρύξεις, οἱ ἀγκυλωτοί σταυροί στή Λέσχη τῆς Καισαριανῆς, οἱ μηνύσεις, οἱ ξυλοδαρμοί, ὅλα τά ἐπιτελεῖα τοῦ φασισμοῦ δουλεύουν. Ποτέ τόσο μεγάλα ψέμματα ἀπό τόσο μικρούς ἀνθρώπους.

Καί ἡ ἑλληνική Νεολαία ἀντιπαρέρχεται τό ἔγκλημα καί τή συκοφαντία μέ τήν ἄμυνα τῆς Δημοκρατίας καί τήν ἐπίθεση τῆς Δημιουργίας.

7

Ἡ ἐπίθεση κατά τῆς Ἐκπαιδευτικῆς Μεταρρύθμισης καί κατά τῶν φοιτητῶν

Αλλά ἡ ἐπίθεση δέν σταματάει στούς Λαμπράκηδες. Μαζί μέ τούς Λαμπράκηδες πρέπει νά πέσει καί τό δεύτερο ὀχυρό: Τό ἔνδοξο φοιτητικό μας κίνημα. Γιατί εἶναι τά Πανεπιστήμια κάστρα τῆς Δημοκρατίας, γιατί ἔδωσαν τή δυνατότητα στό Γέρο τοῦ Μωρηᾶ νά πεῖ τήν ἱστορική του φράση: «τοῦτο δῶ, θά φάει ἐκεῖνο».

Φοβοῦνται καί τρομάζουν τή Δημοκρατία καί τούς φοιτητές. Τοῦτες τίς χιλιάδες τῶν νέων ὁραματιστῶν πού ξεχύνονται ἀπ' ὅλες τίς γωνιές τῆς Ἑλλάδας γιά νά καταχτήσουν τήν ἐπιστήμη καί τό φῶς.

Καί φοβοῦνται τό φῶς οἱ σκοταδιστές. Φοβοῦνται τά βιβλία οἱ φασίστες καί οἱ δικτάτορες. Γι' αὐτό τά βιβλία πρέπει νά καοῦν ἤ νά πολτοποιηθοῦν. Πρῶτα ἡ Ἱστορία τοῦ Καλοκαιρινοῦ, γιατί ἄφηνε ρωγμές στό ψεύτικο κατασκεύασμα τοῦ στείρου ἱστορισμοῦ. Μετά κι ἄλλα γιά νά φτάσουμε στίς ὁμαδικές πυρές τοῦ χιτλερισμοῦ καί τῆς 4ης Αὐγούστου.

Φοβοῦνται τούς φοιτητές γιατί μαζί μέ τούς φοιτητές, ἡ ἐργατική τάξη τῆς χώρας γκρέμισε τήν τρομοκρατία καί τόν Καραμανλικό φασισμό. Φοβοῦνται τίς σημαῖες τοῦ 114, τό παλλαϊκό κίνημα τοῦ 15% γιά τήν Ἀναγέννηση τῆς Παιδείας, φοβοῦνται τόν Σωτήρη Πέτρουλα καί τ' ἀδέρφια του τῶν φοιτητικῶν Προπυλαίων.

Γιατί ὅσο θά ὑπάρχει φοιτητικό κίνημα, δύσκολα θά περνάει τό παλατιανό πραξικόπημα. Πρέπει λοιπόν νά τσακιστεῖ.

Τά λίγα θετικά μέτρα τῆς Ἐκπαιδευτικῆς Μεταρρύθμισης, τό Ἀκαδημαϊκό Ἀπολυτήριο, τό 3ο Πανεπιστήμιο καί οἱ Σχολές τῶν Ἰωαννίνων, τά μαθητικά συσσίτια πρέπει νά ὑπονομευθοῦν. Πρέπει νά καταργηθεῖ τό φῶς, ὅπως τόσες φορές οἱ φωτοσβέστες ἔπνιξαν τή φωτισμένη Ἐκπαιδευτική Μεταρρύθμιση τοῦ Γληνοῦ καί τοῦ Δελμούζου, καί τῶν ἄλλων φωτισμένων διανοητῶν, στίς πρῶτες δεκαετίες τοῦ αἰώνα μας.

Καί γιά νά γίνει αὐτό πρέπει τά Πανεπιστήμια καί τά Προπύλαιά τους νά μήν ἠχοῦν τίς κραυγές τοῦ 114, πρέπει οἱ ἐκλεγμένοι ἀντιπρόσωποι τῶν φοιτητῶν νά παίρνουν τίς ἐντολές τους ἀπό τίς πρυτανεῖες, διαφορετικά νά περνοῦν ἀπό τά πειθαρχικά συμβούλια καί νά ἀποβάλλονται. Πρέπει νά ἀντιγράφουμε τίς μέθοδες τοῦ Φράνκο, ὅπως τίς ἐφαρμόζει στά δικά του Πανεπιστήμια τοῦ φασισμοῦ.

Αὐτή εἶναι ἡ δεοντολογία τοῦ φασισμοῦ καί τῶν ὑπηρετῶν του.

Ἄλλη ὅμως εἶναι ἡ δεοντολογία τῶν φοιτητῶν καί τῆς Ἱστορίας.

Οἱ Ἕλληνες φοιτητές εἶναι ἔμπειροι καί ξέρουν πώς ἀπέναντι στό Μαῦρο Μέτωπο τοῦ φασισμοῦ πρέπει νά ὀρθώσουν τό δικό τους Μέτωπο τοῦ ΦΩΤΟΣ, τῆς ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, τῆς ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΣΚΕΨΗΣ.

Εἶναι ἔμπειροι καί ξέρουν πώς νίκη θά πεῖ «ΕΝΟΤΗΤΑ», ἑνότητα γύρω ἀπ' τά προβλήματά τους, ἑνότητα γύρω ἀπ' τίς μαζικές τους ὀργανώσεις, ἑνότητα στήν πάλη, στά ἕδρανα τῶν ἀμφιθεάτρων, στά φοιτητικά προπύλαια, ἑνότητα γύρω ἀπ' τή σύγχρονη ἐπιστημονική σκέψη.

Ἑνότητα γιά νά ὑπερασπιστοῦν ὅσα κατάκτησαν, καί νά κατακτήσουν ὅσα τούς ἀνήκουν!

Ἑνότητα στήν πάλη γιά τή Δημοκρατία καί γιά τό αὔριο τῆς Πατρίδας!

'Εμεῖς οἱ Λαμπράκηδες, φοιτητές, ἐργάτες, ἀγρότες, νέες κοπέλλες, νοιώθουμε ἀδέλφια μας τούς φοιτητές, μετερίζι μας τά φοιτητικά Προπύλαια, κληρονομιά μας τό 114 καί τό 15% καί θά παλέψουμε μαζί μέ όλους τούς νέους, στά ἴδια αὐτά μετερίζια τῆς Δημοκρατίας, ὑπερασπιζόμενοι τήν 'Εκπαιδευτική Μεταρρύθμιση καί τό φοιτητικό κίνημα πού τήν στηρίζει καί μπορεῖ νά τήν σπρώξει ἀκόμα πιό πέρα πρός τήν ὁλοκλήρωσή της.

8

Ἡ δίωξη τῶν δημοκρατικῶν στρατιωτῶν

Γιά νά περάσουν τό πραξικόπημα καί οἱ προδοσίες, ἡ ἀντιδραστική Δεξιά χρειάζεται ἕνα στρατό πραιτωριανῶν, τυφλό ὄργανο τῆς στρατοκρατικῆς Χούντας. Ἀπ' τήν ὑπόθεση τοῦ ΑΣΠΙΔΑ, ὅπου Ἕλληνες ἀξιωματικοί ὑφίστανται «ψυχολογική πίεση» γιά νά «ὁμολογήσουν», ὥς τά φρικτά βασανιστήρια τῶν στρατιωτῶν Μπέκιου καί Ματάση, μιά ἀτέλειωτη σειρά ἀπό χιτλερικῆς ἐμπνεύσεως βασανιστήρια βιάζουν τήν πατριωτική συνείδηση τῶν Ἑλλήνων πατριωτῶν. Ὅποιος δέν συμφωνεῖ μέ τή Χούντα, ὅποιος δέν στέργει νά ἀλλαξοπιστήσει καί νά κατρακυλήσει στήν ἀναξιοπρέπεια τῆς ἀποκήρυξης τῶν φρονημάτων του, γίνεται μόνιμος κάτοικος τῶν στρατιωτικῶν κρατητηρίων καί καθημερινός ἐπισκέπτης τοῦ Α2 γραφείου. Γιά νά ἀπαλλαγεῖ ἀπό τά πατριωτικά του «συμπλέγματα» καί νά γίνει ὑπηρέτης τοῦ ΝΑΤΟ καί τῆς Χούντας, γιά νά μήν ἀντιστέκεται στή βία, γιά νά μή μιλάει, νά μή σκέπτεται, νά μήν ἔχει ἀριστερούς ἤ δημοκράτες συγγενεῖς, πρέπει νά βασανιστεῖ, πρέπει νά ὑποταγεῖ. Λαθεύουν ὅμως ὅσοι νομίζουν ὅτι θά ἀπαλλοτριώσουν τήν πατριωτική συνείδηση τῶν Ἑλλήνων στρατιωτικῶν μέ τίς σιδερόφρακτες μηχανές τοῦ μιλιταρισμοῦ. Οἱ δημοκράτες ἀξιωματικοί καί στρατιῶτες τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, ζευγαρωμένοι μέ τούς ἐργάτες, τούς ἀγρότες καί τούς φοιτητές θά ὑπερασπίζουν πάντα τήν τιμή τῆς πατρίδας καί τοῦ Λαοῦ.

Οἱ Λαμπράκηδες, γαλουχημένοι ἀπό ὅλους τούς μεγάλους ἐθνικούς ἀγῶνες, τά ἔπη τῆς Ἀλβανίας καί τῆς Ἐθνι-

κῆς μας 'Αντίστασης, ἔχουν κλείσει μέσα στίς ψυχές τους καί γνωρίζουν καλά τί θά πεῖ Πατρίδα. Δέν εἴμαστε ἐμεῖς πού θά ὑποχωρήσουμε μπροστά στούς ἐθνικούς κινδύνους, πού θά πουλήσουμε τήν 'Εθνική μας 'Ανεξαρτησία, πού θά παζαρέψουμε τήν ἐδαφική μας ἀκεραιότητα, πού θά λυγίσουμε μπροστά στίς ἀπειλές γιά τή λευτεριά τῆς Κύπρου. 'Εμεῖς θέλουμε τήν Πατρίδα μας Λ ε ύ τ ε ρ η, νά διαφεντεύεται ἀπό τόν Κύριαρχο Λαό. Αὐτή εἶναι ἡ πίστη μας. Τέτοιοι ἀδιάλλακτοι πατριῶτες εἶναι οἱ δημοκρατικοί νέοι πού ὑπηρετοῦν τή θητεία τους στό στράτευμα. "Ομως τούς μεταχειρίζονται μέ πνεῦμα διωγμοῦ, κατά παράβαση ἀκόμα καί τῶν διεθνῶν ἀρχῶν γιά τό σεβασμό τῆς ἀνθρώπινης προσωπικότητας τοῦ στρατιώτη. Πτυχιοῦχοι ἀνωτάτων σχολῶν μετατρέπονται σέ «ἡμιονηγούς», κοινῶς μουλαράδες. Κολυνδροί — 'Εράτυρες — 10ο ΤΟΜ κλπ., μέθοδες Μακρονησιοῦ, ἐφαρμόζονται μέ ἀποκλειστικά κριτήρια πολιτικῆς δίωξης. 'Ακόμα καί πρόσφατα ἐπιχειρήθηκε νά παρουσιαστεῖ ἡ πρόκληση ὅτι οἱ Λαμπράκηδες εἶναι «σαμποτέρ μέσα στό στρατό», πρόκληση πού κατέρρευσε μέ πάταγο, γιά νά ἀποδειχθεῖ ὅτι οἱ διῶκτες τῶν δημοκρατικῶν νέων εἶναι οἱ γνωστοί τύποι Παπαδόπουλοι, πραξικοπηματίες Περικλῆδες πού παρέμειναν ἀτιμώρητοι, οἱ πράκτορες τοῦ ΙΔΕΑ καί τῆς Χούντας. Δηλαδή αὐτοί πού ἀντί νά ὑπηρετοῦν τό Λαό καί τό "Εθνος, ἔχουν όρκιστεῖ πίστη σέ πολιτικά κόμματα καί σέ ξένες δυνάμεις. Καί μάλιστα στίς δυνάμεις πού ματοκύλισαν τό Λαό μας στό Γοργοπόταμο, πού μηχανορραφοῦν ἐνάντια στήν ἀνεξαρτησία τῆς Κύπρου, πού ὀργανώνουν κρίσεις καί ἀνωμαλίες, ὥστε νά ἐπιβάλουν εὐκολότερα τήν κυριαρχία τους πάνω στό Λαό μας. Ἡ ἀπάντησή μας πρός τά ἐπίορκα ὄργανα τῶν ξένων, εἶναι ἡ κραυγή πού συνόδεψε τόν Πέτρουλα στήν τελευταία του κατοικία: «Ὁ Στρατός μέ τό Λαό». Γιατί γιά μᾶς τούς Δημοκράτες-Πατριῶτες, ἡ ὑπηρεσία τῆς Πατρίδας δέν εἶναι ὑποχρέωση ἤ ἐπάγγελμα, ἀλλά ΔΙΚΑΙΩΜΑ. 'Απέναντι στήν Πατρίδα καί ἀπέναντι στό Λαό.

9

Μπροστά ἤ πίσω;

Εἶναι φανερό ὅτι ἡ ἐπίθεση τῆς Δεξιᾶς, τόσο στό χῶρο τῆς Νεολαίας, ὅσο γενικότερα, ἐνάντια στίς δημοκρατικές δυνάμεις τῆς χώρας, εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς βαθειᾶς κρίσης πού περνᾶ ὁλόκληρο τό σύστημα τῆς ὑποτέλειας, ὕστερα ἀπό τούς νικηφόρους ἀγῶνες τοῦ Λαοῦ μας καί τίς δημοκρατικές κατακτήσεις τῶν τελευταίων χρόνων μέ κορύφωμα τήν ἐκλογική νίκη τῶν δημοκρατικῶν δυνάμεων στίς 16 τοῦ Φλεβάρη 1964.

Ἔτσι μπροστά στό συνεχές ἀνέβασμα τοῦ δημοκρατικοῦ πατριωτικοῦ μετώπου τοῦ ἐργαζόμενου Λαοῦ, ἡ ὑποτέλεια πανικοβλημένη συνωμότησε ἐνάντια στό Λαό καί στή Δημοκρατία καί μέ ὄργανο τό Παλάτι ἐκπαραθύρωσε τή νόμιμη Κυβέρνηση τῆς χώρας καί ἀφοῦ δυό φορές εἶδε νά σαρώνονται σάν φρόκαλα τά αὐλόδουλα κατασκευάσματα τύπου Νόβα καί Τσιριμώκου, μπροστά στό Ἔπος τῆς Δημοκρατικῆς Ἀντίστασης τοῦ ἑλληνικοῦ Λαοῦ, ἐπέβαλε προσωρινά, μέ τό βρώμικο μέσον τῆς ἐξαγορᾶς, τήν Κυβέρνηση Στεφανόπουλου.

Ὅμως παρ' ὅτι ἐπέτυχε μιά κάποια «σταθεροποίηση» τοῦ πραξικοπήματος, ἐν τούτοις διαπιστώνει καθαρά καί ἡ ἴδια ὅτι ὅλες οἱ δυνάμεις πού τήν πολέμησαν παραμένουν ἑνωμένες. Βρίσκον-

ται σέ άγωνιστική έπιφυλακή. Κερδίζουν συνεχώς τούς πατριώτες πού συνειδητοποιούν καθημερινά τό έγκλημα τών συνωμοσιών ένάντια στήν Πατρίδα καί τό Λαό. Σφυρηλατούν νέους δεσμούς μέσα άπό τούς καθημερινούς άγώνες γιά τή λύση τών καυτών προβλημάτων, πού πολλαπλασίασε καί όξυνε ή πολιτική κρίση.

Δηλαδή, σέ τελευταία άνάλυση, καί ή ίδια ή ύποτέλεια γνωρίζει ότι οί δυνάμεις τού Δημοκρατικού Μετώπου πού όρθώνονται άπέναντί της είναι τόσες καί τέτοιες ώστε νά έπιβάλουν τελικά τή θέλησή τους!

Γνωρίζει ότι έφ' όσον οί δυνάμεις αύτές παραμείνουν ένωμένες πίσω άπ' τή σημαία τής Δημοκρατίας, τό παιχνίδι έχει χαθεί γι' αύτήν τελειωτικά, ότι άργά ή γρήγορα θά πιεί τό πικρό ποτήρι τών έκλογών.

Όμως δέν τό βάζει κάτω. Προσπαθεί μέ κάθε μέσον νά έμποδίσει τήν πτώση της καί άκόμα νά όδηγήσει τή χώρα πρός τά πίσω, πιστεύοντας πώς έτσι θά διατηρήσει τά προνόμιά της.

Τά μέσα πού διαθέτει ή ύποτέλεια είναι γνωστά. Άπαριθμούμε τά κυριώτερα: 1) τά δολλάρια τών ΗΠΑ, 2) τόν κρατικό μηχανισμό καί τά Σώματα Άσφαλείας, 3) τή Χούντα, 4) τούς παρακρατικούς καί τίς έξωελληνικές-ύπερκρατικές όργανώσεις, 5) τά τεράστια μέσα προπαγάνδας, κλπ.

Κανείς δέν ύποτιμά τή δύναμή της. Όμως πρέπει νά ξανατονιστεί, ότι τελικά ή πλάστιγγα γέρνει άποφασιστικά ύπέρ τών ένωμένων δημοκρατικών πατριωτικών δυνάμεων. Μέ όρισμένες προϋποθέσεις:

Α'. Νά διατηρηθεί καί νά πλατύνει ή ένότητα.

Β'. Νά διατηρηθεί καί νά βαθύνει ή πίστη, ή βεβαιότητα στήν τελική νίκη.

Γ'. Νά διατηρηθεί καί νά άνεβεί σέ άνώτερα άγωνιστικά έπίπεδα ή πάλη τού ένωμένου λαού γιά Ψωμί — Μόρφωση — Δημοκρατία — Έθνική Άνεξαρτησία.

10

Τά ταμπού τῆς ἐθνικοφροσύνης καί τό Πατριωτικό - Δημοκρατικό Μέτωπο

Βαρειές, ἱστορικές, εὐθύνες ἐπωμίζονται μπροστά στό Ἔθνος οἱ πολιτικοί καί πνευματικοί ἡγέτες τῆς Δημοκρατικῆς παράταξης.

Κοντά στόν ἀγωνιζόμενο Λαό, πού βλέπει, ζυγιάζει καί κρίνει, ἦρθε νά προστεθεῖ ἡ δημοκρατική Νεολαία τῆς χώρας. Κι αὐτή ὁδηγημένη ἀπ' τήν ἁγνότητα τῆς σκέψης καί τῆς ψυχῆς, προσηλωμένη στά μεγάλα ἰδανικά, καταδικάζει κάθε εἴδους ταλάντευση, ὑπολογισμό, συμβιβασμό. Ἄς τό ξέρουν καλά ὅλοι οἱ ὑπεύθυνοι ἄνδρες, πώς γιά τούς σημερινούς συνεχιστές τοῦ ἔργου τοῦ Σωτήρη Πέτρουλα, δέ θά ὑπάρξει συγνώμη γιά ὅποιον (τόν ὁποιονδήποτε) θελήσει νά βάλει τά κομματικά ἤ τά προσωπικά του συμφέροντα πάνω ἀπό τό συμφέρον τῆς Δημοκρατίας, τῆς Πατρίδας, τοῦ ἑλληνικοῦ Λαοῦ.

Εἶναι μεγάλος ὁ Λαός μας. Εἶναι μεγάλη ἡ δημοκρατική μας Νεολαία. Καί πρό παντός Λαός καί Νεολαία εἶναι ὥριμοι! Γνωρίζουν νά ζυγιάζουν καί νά περιμένουν. Οἱ ἀγῶνες καί οἱ θυσίες μᾶς ἔχουν κάνει σοφούς...

Αὐτό σημαίνει ὅτι ὁ Λαός μας ἔχει συνειδητοποιήσει ὅτι τήν κύρια (καί τελική) εὐθύνη γιά τό μέλλον τῆς χώρας, τήν ἔχει ὁ ἴδιος! Αὐτός ἀγαπᾶ, αὐτός πονᾶ, περισσότερο ἀπό κάθε ἄλλον τήν Πατρίδα. Καί γνωρίζει ὅτι τό παραμικρό λάθος, παραπάτημα, βιασύνη, μπορεῖ νά στοιχίσουν θυσίες βα-

ρειές, πού ὁ ἴδιος τελικά θά πληρώσει. Ἔτσι λοιπόν ὑπεύθυνος καί ὥριμος ὁ ἴδιος, περιμένει ἀπό τούς ἡγέτες του νά ἀρθοῦν, τουλάχιστον στό ὕψος τῆς δικῆς του εὐθύνης καί ὡριμότητας. Καί ἀγκαλιάζει καί τιμᾶ τόν κάθε ἀληθινό δημοκράτη καί ἀγωνιστή. Ὅμως μέ μιά προϋπόθεση: ὅτι δέν θά ἐκμεταλλευθεῖ τό Λαό γιά τήν ὅποια προσωπική ἤ πολιτική του φιλοδοξία — ἀλλά ὅτι ὁ λαός θά τόν «ἐκμεταλλευθεῖ» γιά τήν ἑδραίωση τῆς Δημοκρατίας καί τή δημιουργία μιᾶς καινούργιας ζωῆς. Δύσκολα ἀνεβάζει ὁ Λαός μές στήν καρδιά του ἕναν ἡγέτη. Ὅμως πολύ εὔκολα τόν κατεβάζει. Βλέπε καί ἀποστάτες.

Μέ τή σημερινή μας Νεολαία ὅμως συμβαίνει καί κάτι ἄλλο.

Γεννήθηκε μέσα στήν Κατοχή. Μεγάλωσε μέσα στίς φλόγες τοῦ ἐμφύλιου πολέμου. Ἀνδρώθηκε μέσα στόν καραμανλικό μεσαίωνα. Τί τῆς πρόσφεραν ἕως σήμερα οἱ ὑπεύθυνοι κυβερνῆτες τῆς χώρας μας; Ποιές δυνατότητες νά μορφωθεῖ, νά ὁλοκληρωθεῖ καί νά δημιουργήσει; Ποιές προοπτικές; Ποιούς φωτεινούς ὁρίζοντες; Ἀντίθετα, τήν ἔκλεισαν μέσα σέ μιά «ἐλεύθερη φυλακή», δίχως δημοκρατικά δικαιώματα καί ἐλευθερίες, μέ μοναδικό δικαίωμα νά μείνει τυφλή — ἄνεργη καί ἀπελπισμένη, ὑποταγμένη στόν ὑπέρτατο νόμο τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας. Δηλαδή, ὅλο τό Ἔθνος νά γονατίσει καί νά προσκυνᾶ μπροστά στά μ ε γ ά λ α τ α μ π ο ύ:

Τό Παλάτι.

Τόν ἀντικομμουνισμό.

Τήν ὀλιγαρχία (ντόπια καί ξένη).

Τή Χούντα-ΙΔΕΑ καί Ἀσφάλεια.

Τίς ΗΠΑ καί τό ΝΑΤΟ.

Ὅπως συνέβαινε ἄλλοτε μέ τίς ἀποικίες, ἔτσι καί σέ μᾶς, ἀπ' τή μιά μεριά ὑπάρχουν τά ἀ φ ε ν τ ι κ ά (μιά φούχτα) μέ τά ὄργανά τους, κι ἀπό τήν ἄλλη ἡ ἀπέραντη μάζα τῶν ἰ θ α γ ε ν ῶ ν (τῶν μαύρων, κίτρινων, καί... Ἑλλήνων!).

240.000 δολλάρια τό χρόνο παίρνει ὁ Πρόεδρος τῶν ΗΠΑ. Πάνω ἀπό 600.000 δολλάρια ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεύς τῶν Ἑλλήνων. Καί νά 'ταν μόνο αὐτό. Δεκάδες ἀφορολόγητα αὐτοκίνητα, πλοῖα, πλοιάρια... κλπ. Ἕντεκα ἀνάκτορα καί περίπτερα. Καί πάνω ἀπ' ὅλα ἡ περιβόητη ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΠΡΟΝΟΙΑ. Ἑκατοντάδες ἑκατομμύρια — δεκάδες δισεκατομμύρια, ἀπό τό στέρημα, ἀπό τήν πείνα τοῦ ἑλληνικοῦ Λαοῦ. Ποῦ πᾶνε;*.

Καί τολμοῦν — οἱ ἴδιοι — νά γράφουν μέ τεράστιους τίτλους στά χριστουγεννιάτικα φύλλα τους: «30.000 παιδιά περιμένουν»! Καί νά καλοῦν τό φιλόπτωχο κοινό νά τά συνδράμει γιά τίς γιορτές (παραθέτουν καί τίς διευθύνσεις τους...)**

Στό μεταξύ τά δῶρα τῶν πεινασμένων Ἑλληνόπουλων, τά ζεστά τους ροῦχα, τά σχολειά τους, τ ό μ έ λ λ ο ν τ ο υ ς, τούς τά ἔ χ ο υ ν κ λ ε μ μ έ ν α, τά ἔχουν κάνει παγωμένες πιστώσεις καί καταθέσεις στίς ξένες τράπεζες. Τά ἔχουν κάνει χλιδή καί πρόκληση. Τά ἔχουν κάνει ἰδιόκτητα νησιά στό Αἰγαῖο καί «παραμυθένιες» δεξιώσεις καί ἔκλυτο βίο. Οἱ νεοφεουδάρχες μας, ὅπως στά «παληά καλά χρόνια», ἔχουν ἐγκατασταθεῖ «μέσα στό φρούριο πού δεσπόζει τῆς πεδιάδος μέ τούς δουλοπαροίκους»: Ὅλοι γύρω στά Ἀνάκτορα τῆς ὁδοῦ Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ, στό θρυλικό Κολωνάκι. Θέλουν, ἀκόμα καί γεωγραφικῶς, νά τονίζουν τήν ἀπόστασή τους ἀπό τούς Ἕλληνες ἰθαγενεῖς.

Καί κάθε Χριστούγεννα, θυμοῦνται αἰφνιδίως ὅτι... «30.000 παιδιά περιμένουν». Καί κάνουν εἰδική ἔρευνα «ἀφιερωμένη στούς φιλανθρώπους». Νά κατεβοῦν οἱ... φιλάνθρωποι ἀπό τούς πύργους των, νά περιπλανηθοῦν μέσα στίς λασπωμένες συνοικίες τῶν ἰθαγενῶν γιά νά προσφέρουν «ἕνα δῶρο, ἕνα ζεστό ροῦχο, ἕνα φιλικό χαμόγελο, ἕνα χάδι». Ποῦ; Εἰς τόν Ἄνθρωπο. Ποιοί; οἱ Φιλάνθρωποι...

---

* Βλέπε Παράρτημα Ι, σελ. 83.
** Βλέπε Παράρτημα ΙΙ, σελ. 89.

Τό μαχαίρι ἔφτασε πιά στό κόκκαλο.

Συγκλονίζεται, ματώνει ἡ ψυχή τοῦ ἀνθρώπου. Τί μένει ἀπό τήν ὑπόληψή μας, ἀπό τήν τιμή μας; Λίγα κουρέλια...

Ματώνει, πονᾶ ἡ ψυχή τῆς ἑλληνικῆς Νεολαίας. Τί ἄλλο τῆς μένει νά χάσει;

Ἄς τά βλέπουν αὐτά καλά ὅ λ ο ι οἱ ὑπεύθυνοι ἄνδρες τῆς Δημοκρατικῆς παράταξης. Ὁ ἀντίπαλος (τά ἀφεντικά) δέν ἀστειεύεται καθόλου. Μᾶς κλέβουν τίς ἐλευθερίες, κουρελιάζουν τό Σύνταγμα, κ' ἔτσι ἀφοῦ ἐξασφαλίσουν τή «νόμιμη» κλοπή τοῦ λαοῦ μας, στό τέλος γίνονται «φιλάνθρωποι». Μιά φορά τό χρόνο. Τά Χριστούγεννα...

Τό δεύτερο μεγάλο ταμπού εἶναι ὁ ἀ ν τ ι κ ο μ μ ο υ ν ι σ μ ό ς.

Ἡ ἱστορία εἶναι τόσο πλούσια σέ διδάγματα, ὥστε νά γίνεται περιττή ἡ προσπάθεια νά ἀνασκευαστεῖ ἕνας «μύθος» καί ἕνα «προπέτασμα καπνοῦ» πού δῆθεν σκέπασε καί σκεπάζει τίς πιό φρικαλέες παραβιάσεις τῆς Ἐλευθερίας καί τῆς Δημοκρατίας. Μουσολίνι, Χίτλερ, Φράνκο, Σαλαζάρ, Μεταξάς καί σήμερα Δόγμα Τζόνσον! Ὅλες οἱ ὁμαδικές σφαγές, τά κρεματόρια, τά στρατόπεδα συγκεντρώσεως, οἱ βομβαρδισμοί, οἱ ἀπαγχονισμοί, τά μεσαιωνικά βασανιστήρια, ἡ κατάργηση τῶν ἐλευθεριῶν, ὁ ρατσισμός, ἡ κατάργηση τῆς σκέψης καί τοῦ φρονήματος, ἡ μεταβολή τῆς κοινωνίας σέ ἀγέλη ὑποταγμένη στό βούρδουλα τῆς ἐξουσίας. Ὅλα αὐτά (καί πόσα ἄλλα!) ἔγιναν καί γίνονται μέ τό πρόσχημα τοῦ «ἀ ν τ ι κ ο μ μ ο υ ν ι σ μ ο ῦ». Καί ὁ δικός μας ὁ Καραμανλής, ἔτσι ἀνέβηκε καί ἔτσι κυβέρνησε. Ἔτσι ἔκανε τίς ἐκλογές τοῦ 61, ἔτσι τό καθεστώς του δολοφόνησε τούς πατριῶτες, ἀπ' τό Νικηφορίδη ὥς τόν Λαμπράκη. Μέ τό πρόσχημα τοῦ «ἀ ν τ ι κ ο μ μ ο υ ν ι σ μ ο ῦ».

Ἔχει πιά ἐντελῶς ξεκαθαριστεῖ ὅτι σήμερα (ὅπως καί χτές) τά πλέον ἀντιδραστικά, στρατοκρατικά, ἀπολυταρχικά,

φαῦλα ἄτομα, ὁμάδες, τάξεις καί καθεστῶτα, μεταχειρίζονται σάν ὅπλο-πρόσχημα τόν ἀντικομμουνισμό γιά νά φοβίζουν, νά ξεγελοῦν, νά διαιροῦν, νά καταπιέζουν, νά γονατίζουν καί νά ἐκμεταλλεύονται τό Λαό.

Εἶναι τόσο φανερή, τόσο γυμνή αὐτή ἡ ἀλήθεια ὥστε δέν ὑπάρχει οὔτε δικαιολογία, οὔτε τελικά συγνώμη γιά τόν δημοκρατικό ἡγέτη πού δέχεται, μέ ὁποιοδήποτε τρόπο, ὄχι μόνο νά παίξει μαζί μέ τήν 'Αντίδραση τό χαρτί τοῦ ἀντικομμουνισμοῦ, ἀλλά ἀκόμα καί νά σιωπήσει, καί νά μήν πάρει τελικά τό ξίφος τῆς 'Αλήθειας (καί τῆς 'Αρετῆς!) καί νά κόψει τό Γόρδιο δεσμό τῆς συκοφαντίας καί τοῦ ψεύδους.

Ἄς ἀφήσουμε τό γεγονός ὅτι π ρ ῶ τ ο θύμα τῆς ἀντικομμουνιστικῆς ὑστερίας γίνεται ὁ ἴδιος... Ὅπως ἔγιναν οἱ σοσιαλδημοκράτες πού φαγώθηκαν πρῶτοι ἀπό τόν Χίτλερ, ἀφοῦ πρῶτα — πρῶτοι αὐτοί — ἔπαιξαν τό παιχνίδι του, δηλαδή τόν ἀντικομμουνισμό.

Καί μόλις προχθές, ὁ δικός μας Παπανδρέου, μ' ὅλο του τό διμέτωπο καί τόν ἀντικομμουνισμό του (καί μ' ὅλα τά προνόμια πού ἔδωσε στό Παλάτι) δέν ἀπέφυγε οὔτε τή λυσσασμένη ἐπίθεση τῆς ὀλιγαρχίας, οὔτε τήν ἐκπαραθύρωσή του ἀπό τό ἀξίωμα τοῦ νόμιμου πρωθυπουργοῦ τῆς χώρας (μέ πρωταγωνιστή τό ἴδιο τό Παλάτι!). Ἦταν δηλαδή τό π ρ ῶ τ ο θ ύ μ α! Καί βλέπουμε ὅτι ὄχι μόνο ὁ ἀντικομμουνισμός του δέν τόν ἔσωσε, ἀ λ λ ά μ π ο ρ ο ῦ μ ε ν ά π ο ῦ μ ε, ἴ σ α - ἴ σ α, ὅ τ ι α ὐ τ ό ς ε ἶ ν α ι π ο ύ τ ό ν ἔρ ρ ι ξ ε! Γιατί τόν ἔκανε νά χάσει τόν κ ύ ρ ι ο στόχο, πού ἦταν ἡ ὀλιγαρχία, καί νά στραφεῖ ἐνάντια στόν κύριο ἀντίπαλο τῆς ὀλιγαρχίας, τίς πρωτοπόρες λαϊκές δυνάμεις, τήν 'Αριστερά... Ἔτσι ἀδυνάτισε τό λαϊκό μέτωπο πού τόν στήριζε καί βοήθησε, ἐ ξ ἀ ν τ ι κ ε ι μ έ ν ο υ, τό μαῦρο μέτωπο πού τόν μισοῦσε. Καί πού τόν ἔρριξε ὅταν πῆρε (καί ἀπό τόν ἴδιο!) τόση καί τέτοια δύναμη ἱκανή γιά νά τόν ρίξει

Εἶναι φανερό ὅτι ὕστερα ἀπό τέτοιες ἱστορικές διδαχές,

πού καΐνε ἀκόμα πάνω στό πετσί τοῦ Λαοῦ μας, εἶναι ἐντελῶς ἀ κ α τ α ν ό η τ η κάθε εἶδους πολιτική στάση πού θά ἔρριχνε λάδι στή φωτιά τοῦ ἀντικομμουνισμοῦ.

Ἀντίθετα, ὁλόκληρος ὁ δημοκρατικός μας Λαός καί πρό παντός ἡ δημοκρατική μας Νεολαία, περιμένουν ἀπό τούς ἡγέτες τοῦ Κέντρου καί ἰδιαίτερα ἀπό τόν Γεώργιο Παπανδρέου, διατηρώντας στό ἀκέραιο τήν ἀντίθεσή τους μέ τή μαρξιστική φιλοσοφία καί τά μαρξιστικά κόμματα, νά τήν μεταφέρουν στό ἐπίπεδο τῆς ἐλεύθερης πάλης τῶν ἰδεῶν καί τῆς ἐλεύθερης δημοκρατικῆς πολιτικῆς ἀναμέτρησης, κ α τ α γ γ έ λ λ ο ν τ α ς μ έ θ ά ρ ρ ο ς μ π ρ ο σ τ ά σ τ ό λ α ό κ α ί σ τ ή ν ἱ σ τ ο ρ ί α τ ή ν ἐ γ κ λ η μ α τ ι κ ή ἀ π ά τ η τ ο ῦ ἀ ν τ ι κ ο μ μ ο υ ν ι σ μ ο ῦ.

Στηριγμένο καλά πάνω σ' αὐτά τά δύο πρῶτα τ α μ π ο ύ κοιτάζει τό λαό μας «ἀφ' ὑψηλοῦ» τό τρίτο, τό κ υ ρ ι ό τ ε ρ ο τ α μ π ο ύ:

Ἡ Ὀ λ ι γ α ρ χ ί α, τ ά Μ ο ν ο π ώ λ ι α.

Καί λέμε κυριότερο, γιατί ὅλα γίνονται γιά τόν μπεζαχτά. Ἐδῶ εἶναι ἡ οὐσία. Μιᾶς καί τά ὑπόλοιπα ΤΑΜΠΟΥ — Χ ο ύ ν τ α, Ἰ δ έ α, Ἀ σ φ ά λ ε ι α, Ν Α Τ Ο, στρατιωτικές ΒΑΣΕΙΣ, κλπ. — ὅλα σκαρώνονται καί στηρίζονται γιά νά στηρίξουν τό μεγάλο Ἀφεντικό, τήν Α.Μ. τήν Ὀλιγαρχία.

Ἑκατοντάδες ξ έ ν ε ς ἐπιχειρήσεις, μέ ἀποικιακά προνόμια, ἔχουν γραπωθεῖ, σάν τσιμπούρια καί σάν βδέλλες, πάνω στό κουρασμένο κορμί τοῦ Ἔθνους. Ρουφοῦν τούς χυμούς μας — τό αἷμα μας — μέ χιλιάδες προβοσκίδες καί τό μεταφέρουν στίς πλούσιες πατρίδες τους (ΗΠΑ-Ἀγγλία-Γερμανία-Γαλλία-κλπ.). Ὅποιον καί ὅσον παραγωγικό μας πλοῦτο δέν τ ο ύ ς συμφέρει νά τόν ἐκμεταλλευθοῦν, τ ό ν θ ά β ο υ ν. Μέ χίλια δυό τερτίπια (ἐξαγορά πολιτικῶν καί ὑπαλλήλων) δέν ἐπιτρέπουν σέ μᾶς τούς ντόπιους νά τόν ἀξιοποιήσουμε γιά

τό καλό τό δικό μας. Γιατί κάτι τέτοιο θά μᾶς ἔδινε δύναμη. Θά μᾶς ἔκανε αὐτάρκεις. Κ' ἔτσι δέν θά 'χαμε στό τέλος τήν ἀνάγκη τους.

Ἕνα παράδειγμα:

Τό ὑπέδαφός μας εἶναι πλούσιο σέ λιγνίτες. Ὅταν μάθαμε ὅτι οἱ Γερμανοί (στήν 'Ανατ. Γερμανία) ἀνακάλυψαν μιά μέθοδο πού μεταβάλλει τόν λιγνίτη σέ κώκ, καί κατάφεραν ἔτσι νά στηρίξουν τήν βιομηχανία τους, ὑ π ο χ ρ ε ώ σ α μ ε τήν ἑλληνική Κυβέρνηση (πρίν λίγα χρόνια) νά ἐνδιαφερθεῖ γιά τήν ἀνακάλυψη αὐτή. Πράγματι, πῆγαν στή Γερμανία ἐπίσημες ἑλληνικές ἀποστολές γιά νά τή δοῦν καί νά τή μελετήσουν ἀπό κοντά. Ἡ Λαϊκή Δημοκρατία τῆς Γερμανίας, ἐξ ἄλλου, προθυμοποιήθηκε νά μᾶς βοηθήσει μέ κάθε μέσον. Πού σημαίνει ὅτι ὁ πλούσιος ἑλληνικός λιγνίτης — μεταβαλλόμενος σέ κώκ — θά μποροῦσε νά κινήσει τήν ἑλληνική βιομηχανία. Καί ἐπομένως θά εἴχαμε μιά τεράστια οἰκονομία σέ ἐθνικό συνάλλαγμα, μιᾶς καί δέν θά 'χαμε ἀνάγκη νά εἰσάγουμε ἀπ' ἔξω μ α ζ ο ύ τ καί ἄλλα καύσιμα.

Στό σημεῖο αὐτό ἀκριβῶς, ἐκδηλώνεται πανηγυρικά ἡ ἀποικιακή μας ἐξάρτηση ἀπό τά ξένα μονοπώλια. Γιατί τά μεγάλα ξένα τράστ τῶν πετρελαίων, πού μονοπωλοῦν τήν ἑλληνική ἀγορά, ἀ π α γ ό ρ ε υ σ α ν τήν ἐκμετάλλευση τοῦ ἑλληνικοῦ λιγνίτη, ἀκριβῶς γιατί ἔβλεπαν καί βλέπουν πώς θά χάσουν τά οἰκονομικά τους προνόμια στή χώρα μας. Ἔτσι ὁ λιγνίτης μας μένει θαμμένος, τό ἐθνικό μας συνάλλαγμα μπαίνει στά ταμεῖα τῶν ξένων ἑταιρειῶν καί τά σπασμένα τά πληρώνει ὁ ἴδιος ὁ Λαός (φόροι, ἀνεργία, μετανάστευση).

Μέ ποιό τρόπο τά ξένα μονοπώλια μποροῦν καί ἀ π α γ ο ρ ε ύ ο υ ν ὁποιοδήποτε μέτρο δέν τούς συμφέρει; Τό εἴπαμε πιό πρίν: Μέ τά μεγάλα ταμπού.

Δέν εἶναι καλύτερες οἱ ντόπιες μεγάλες ἐπιχειρήσεις. Καί πιστεύουμε ὅτι ὁ 'Ανδρέας Παπανδρέου, πίσω ἀπό τήν ψυχρή καί ἀδέκαστη γλώσσα τῶν ἀριθμῶν, πρόσφερε στό Λαό καί στή Νεολαία μιά δραματική ἀνάλυση τοῦ κόσμου τῶν προ-

νομίων καί τῆς ἐκμετάλλευσης (Λόγος του στή Βουλή, 20 Δεκεμβρίου 1965).

Τό πρόβλημα τό ἔθεσε ὁ ἴδιος: Ἤ μένουμε στάσιμοι καί «πεθαίνουμε», ἤ προχωροῦμε πρός τά μπρός, ἄν θέλουμε νά ἐπιζήσουμε σάν Λαός. Καί προχώρημα σημαίνει μέ τή γλώσσα τῶν ἀριθμῶν «ἐτήσιος ρυθμός ἀνάπτυξης τουλάχιστον 9%».

Γιά μᾶς, τούς κοινούς πολίτες, 9% σημαίνει Δημοκρατία. Σημαίνει: Κυβερνᾶ ὁ κυρίαρχος Λαός καί ὄχι ὁ βασιλιάς καί οἱ ἀποστάτες. Σημαίνει ξεσκέπασμα ὅλων τῶν τ α μ π ο ῦ μπροστά στό Λαό καί τή Νεολαία.

Τέλος σημαίνει: Στό Μαῦρο Μέτωπο τῆς ὀλιγαρχίας ὁ Λαός καί ἡ Νεολαία ἀντιτάσσουν τό Πατριωτικό Μέτωπο τῆς Δημοκρατίας.

Πιστεύουμε ὅτι μπροστά στίς δραματικές στιγμές πού διέρχεται ἡ Πατρίδα, εἶναι ἀπαραίτητη ἡ γλώσσα τῆς εἰλικρίνειας καί τῆς ἀλήθειας.

Εἴμαστε Λαμπράκηδες. Ἀνήκουμε στήν Ἀριστερά. Ξεκινᾶμε μέσα ἀπό τά προβλήματα, τίς ἐλπίδες καί τούς ἀγῶνες τοῦ Λαοῦ, καί ὁδηγημένοι ἀπό συγκεκριμένες ἀμετακίνητες Ἀρχές, ἐπιστημονική θεωρία καί καθημερινή θαρραλέα ἀντιμετώπιση τῆς ἱστορικῆς στιγμῆς, ἀκολουθοῦμε ἀταλάντευτα τό δρόμο τοῦ δικοῦ μας χρέους πού μᾶς ὁδηγεῖ πρός τήν Ἐθνική Δημοκρατική Ἀλλαγή, δηλαδή τήν ἀπελευθέρωση τοῦ Ἔθνους καί τοῦ Λαοῦ.

Αὐτοί εἴμαστε ἐμεῖς. Καί εἴμαστε περήφανοι. Γιατί μπορέσαμε καί μποροῦμε νά θυσιάζουμε τούς ἑαυτούς μας στά ἰδανικά. Γιατί σταθήκαμε ὀρθοί στή Δοκιμασία, καί γιατί οἱ σύντροφοί μας ἔπεσαν στό πλευρό μας ὀρθοί. Γιατί νικήσαμε μέσα μας τήν ἐπιθυμία γιά τά κάθε εἴδους προνόμια καί συμφέροντα. Καί κρατήσαμε μονάχα τό προνόμιο νά τά δίνουμε ὅλα γιά τό συμφέρον τοῦ Λαοῦ.

Εἶναι φυσικό νά διαφωνοῦμε μέ τούς ἐκπροσώπους τῶν ἄλλων δημοκρατικῶν κομμάτων, μιᾶς καί οἱ ἀρχές καί οἱ πολιτικές μας ἐκφράζονται διαφορετικά.

Δέν συμφωνοῦμε λ.χ. οὔτε μέ τόν κ. Γεώργιο Παπανδρέου, οὔτε μέ τόν κ. 'Ανδρέα Παπανδρέου. 'Η κοσμοθεωρία τους δέν εἶναι δική μας. 'Η μεθοδολογία τους δέν εἶναι ἡ δική μας. Καί εἴμαστε ἕτοιμοι, κάθε στιγμή, νά τούς ἀντικρούσουμε στό στίβο τῆς ἐλεύθερης συζήτησης, τῆς πάλης τῶν ἰδεῶν καί ἀκόμα τῆς κριτικῆς τῆς πολιτικῆς πράξης.

Ὅμως δέν μποροῦμε νά ἀποσιωπήσουμε τή διαπίστωση ὅτι ἡ πολιτική τῆς Ε.Κ. (ὅπως διαμορφώθηκε στήν ἐποχή τῆς πάλης ἐνάντια στόν Καραμανλή καί στήν προεκλογική περίοδο) ἀντιπροσώπευε μιάν ἀνάγκη τοῦ Ἔθνους: Τόν ἐκδημοκρατισμό τῆς πολιτικῆς καί κοινωνικῆς μας ζωῆς.

Ἔτσι λοιπόν, διατηρώντας στό ἀκέραιο τίς ἀρχές μας, θεωροῦμε χ ρ έ ο ς νά ρίξουμε ὅλες μας τίς δυνάμεις (παραμερίζοντας ἀκόμα καί τά κομματικά μας συμφέροντα) μέσα στό μ έ τ ω π ο τ ο ῦ Λ α ο ῦ. Γιατί ἡ πάλη γιά τόν ἐκδημοκρατισμό ἀποτελεῖ σήμερα — ὅπως καί χτές — τό ΠΡΩΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΚΑΘΗΚΟΝ.

Ὥστε οἱ ἀγῶνες μας δέν πρέπει οὔτε μιά στιγμή νά θεωρηθοῦν ὅτι εἶναι ἀγῶνες γιά τήν Ε.Κ., ἤ ὑπέρ τοῦ Παπανδρέου κλπ. Εἶναι ἀγῶνες γιά τή Δημοκρατία, γιά τό Λαό, γιά τό Ἔθνος.

Κι αὐτό τό ξέρει καλύτερα ἀπό κάθε ἄλλον ὁ ἐχθρός (ἡ Δεξιά) καί μέ ὅπλο τό ΤΑΜΠΟΥ τοῦ ἀντικομμουνισμοῦ στήνει στούς ἡγέτες τῆς Ε.Κ. παγίδες. Καί κεῖνοι ἔπεσαν μιά καί δυό καί δέκα φορές. Νά δοῦμε λοιπόν ὥς πότε θά προτιμοῦν νά π έ φ τ ο υ ν ο ἱ ἴ δ ι ο ι μέσα σέ τέτοιες γελοῖες παγίδες παρά νά βγοῦν νά σηκώσουν τό ἀνάστημά τους, νά τούς φωνάξουν κατάμουτρα: «'Αφῆστε τό παληό σας τροπάρι. 'Εσεῖς πού δολοφονεῖτε τό Λαό, πού βιάζετε τό φρόνημά του, πού καταληστεύετε τόν ἐθνικό πλοῦτο, ἐσεῖς οἱ Περικλῆδες καί οἱ πραξικοπηματίες, ἐσεῖς "πού εἶσθε ΦΑΣΙΣΜΟΣ", δέν

ἔχετε κανένα δικαίωμα νά συμβουλεύετε, νά ἐλέγχετε, νά κα-
τηγορεῖτε». Αὐτά νά τούς φωνάξουν. Καί νά κόψουν τίς γέφυ-
ρες. Ὁριστικά.

Καί ἄν θέλετε ρωτεῖστε τήν ἑλληνική Νεολαία. Ρωτεῖστε τήν ΕΔΗΝ. Ὅλοι θά σᾶς ποῦν ὅτι:

Γιά νά νικηθεῖ, τό πραξικόπημα εἶναι ἀπαραίτητη ἡ συνεργασία ὅλων τῶν δημοκρατικῶν δυνάμεων τοῦ Ἔθνους.

Κ' ἐμεῖς πιστεύουμε ὅτι χωρίς ἐμᾶς, τήν Ἀριστερά, τήν ΕΔΑ, τή Δ.Ν.Λ. δέν εἶναι δυνατόν νά νικηθοῦν οἱ δυνάμεις τῆς ἀνωμαλίας.

Αὐτό ἴσχυε καί χθές.

Ὅμως, σήμερα, μπροστά στίς τόσο τραγικές καί κρίσιμες στιγμές πού περνᾶ ἡ χώρα, πιστεύουμε ὅτι δέν ἀρκεῖ πιά ἡ παράλληλη πολιτική δράση, ἐνῶ ὁ δημοκρατικός λαός ἀγωνίζεται ἑνωμένος. Οἱ δημοκρατικές δυνάμεις τῆς χώρας πρέπει νά προχωρήσουν στήν ἑνότητα, στήν ἑνότητά τους — καί κυρίως στήν ἑνότητα τῆς δράσης — σέ ὅλο καί πιό προχωρημένες καί ὑπεύθυνες μορφές. Ὁ καθένας αὐτή τή στιγμή, δίνει τό μεγάλο παρόν μπροστά στό Λαό καί τήν Ἱστορία. Ὅσο ψηλά κι ἄν βρίσκεται ΚΡΙΝΕΤΑΙ, δέν κρίνει...

Ὅσον ἀφορᾶ τήν ἑλληνική Νεολαία, πιστεύουμε ὅτι ἔχει ἀρκετά διδαχθεῖ, καί διδάσκεται καθημερινά, μέσα στό στίβο τῶν ἀγώνων γιά τό δρόμο πού θά πρέπει νά ἀκολουθήσει. Εἶναι ὁ δρόμος τῆς ΕΝΟΤΗΤΑΣ ὅλων τῶν δημοκρατικῶν δυνάμεων.

Ἐμεῖς, οἱ Λαμπράκηδες, κάνουμε τό πᾶν γιά νά βοηθήσουμε ὅλους τούς νέους — ἀνεξάρτητα ἀπό κομματική τοποθέτηση — νά βροῦν τό σωστό δρόμο, τό μοναδικό δρόμο,

πού όδηγεῖ στήν ἐπίλυση τόσο τῶν ἐπιμέρους προβλημάτων τῆς νεολαίας, ὅσο καί τῶν μεγάλων ἐθνικῶν.

Καί σ' αὐτή, τήν κρίσιμη, στιγμή, ἀφοῦ δηλώσουμε γιά ἄλλη μιά φορά μπροστά στό Λαό μας ὅτι θά πολλαπλασιάσουμε τήν πίστη, τήν ὁρμή καί τούς ἀγῶνες μας γιά τή Δημοκρατία, θεωροῦμε χρέος μας νά κάνουμε μ' αὐτό τό ΜΑΝΙΦΕΣΤΟ ἐπίσημο κάλεσμα ΕΝΟΤΗΤΑΣ πρός ὅλους τούς ὑπεύθυνους ἡγέτες καί προσωπικότητες τῆς Νεολαίας, πρός ὅλα τά μέλη καί τά στελέχη τῶν ἄλλων δημοκρατικῶν ὀργανώσεων Νεολαίας.

Προτείνουμε, σάν βάση γιά συζήτηση, τό παρακάτω πρόγραμμα κοινῶν ἐπιδιώξεων, κοινῶν στόχων καί κοινῶν ἀγώνων:

Τό Πρόγραμμα μέ τά 5 Σημεῖα

Α) Τό Πρόγραμμα αὐτό περιλαμβάνει Π έ ν τ ε Σ η μ ε ῖ α, πάνω στά ὁποῖα, πιστεύουμε, συμπίπτουν οἱ ἐπιδιώξεις μας. Κι ἀκόμα, αὐτή τή στιγμή ἰδιαίτερα συγκεντρώνουν τήν προσοχή καί τήν ἀγωνία ὁλόκληρου τοῦ λαοῦ μας.

Εἶναι:

ΣΗΜΕΙΟ ΠΡΩΤΟ: Ἡ πάλη κατά τοῦ πραξικοπήματος.

ΣΗΜΕΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ: Ἡ πάλη γιά τήν Κύπρο, τήν Ἐθνική Ἀνεξαρτησία καί τήν Εἰρήνη.

ΣΗΜΕΙΟ ΤΡΙΤΟ: Ἡ πάλη γιά τήν Παιδεία.

ΣΗΜΕΙΟ ΤΕΤΑΡΤΟ: Ἡ πάλη γιά τά προβλήματα τῆς ζωῆς.

ΣΗΜΕΙΟ ΠΕΜΠΤΟ: Ἡ πάλη γιά τόν ἐκπολιτισμό, τήν ψυχαγωγία καί τόν ἀθλητισμό τῆς Νεολαίας.

Β) Προτείνουμε ἰδιαίτερους στόχους γιά κάθε Σημεῖο. Μπορεῖ νά ὑπάρχουν, καί ὑπάρχουν, πολύ περισσότεροι, ὅμως διαλέξαμε, ἐνδεικτικά, τά πιό ἄμεσα, τά πιό καυτά προβλή-

ματα, πού βασανίζουν τό Λαό καί τή Νεολαία μας καί πού ἀπό τήν α ἤ β λύση τους ἐξαρτᾶται, ὥς ἕνα βαθμό, ἡ λύση μιᾶς βασικῆς ἐπιδίωξης. Εἶναι φανερό ὅτι εἴμαστε ἕτοιμοι νά συζητήσουμε γιά ὅλους αὐτούς τούς ἐπιμέρους στόχους. Ἁπλῶς, ἐδῶ, βάζουμε μιά βάση γιά συζήτηση.

Γ) Πρέπει νά τονιστεῖ ξανά ὅτι οἱ στιγμές εἶναι τόσο κρίσιμες καί ἀποφασιστικές ὥστε νά ὑπάρχει ἀνάγκη ἱστορική νά παρθοῦν ἀποφάσεις ἐξ ἴσου κρίσιμες, ὑπεύθυνες καί ἱστορικές. Καί ἄν κανείς καλοπροαίρετος δημοκράτης μποροῦσε ἀκόμα νά ἀμφιβάλει, σήμερα, μετά τό βασιλικό κήρυγμα μίσους καί ἐμφυλίου διχασμοῦ (μέ τήν εὐκαιρία τοῦ καινούργιου χρόνου!) πιστεύουμε πώς εἶναι ὁλοφάνερες οἱ προθέσεις τῆς Αὐλῆς καί τῆς Δεξιᾶς. Ἐμεῖς, ἐπιτελώντας τό πατριωτικό-δημοκρατικό χρέος μας, ὑψώνουμε τή σημαία τῆς Ἑ ν ό τ η τ α ς. Ἀναλαμβάνουμε τίς εὐθύνες μας καί εἴμαστε ἕτοιμοι γιά κάθε θυσία καί ὑποχώρηση (πάντοτε μέσα στά πλαίσια τῶν λαϊκῶν συμφερόντων) προκειμένου νά ἐξασφαλιστεῖ ἡ ἑνότητα δράσης ὅλων τῶν δημοκρατικῶν δυνάμεων μέσα στό χῶρο τῆς Νεολαίας.

Πιστεύουμε ὅτι οἱ στιγμές ἐπιβάλλουν Συντονισμό καί Ἑνότητα δράσης πάνω σέ ὅλα τά Σημεῖα πού προτείνουμε. Μ π ο ρ ε ῖ ν ά σ χ η μ α τ ι σ τ ε ῖ μ ι ά ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ μ έ π ρ ο σ ω π ι κ ό τ η τ ε ς κ α ί σ τ ε λ έ χ η ἀ π ό ὅ λ ε ς τ ί ς ὀ ρ γ α ν ώ σ ε ι ς τ ῆ ς δ η μ ο κ ρ α τ ι κ ῆ ς Ν ε ο λ α ί α ς, π ο ύ θ ά ἀ ν α λ ά β ε ι τ ή ν ἐ φ α ρ μ ο γ ή ἑ ν ό ς κ ο ι ν ο ῦ π ρ ο γ ρ ά μ μ α τ ο ς δ ρ ά σ η ς.

Ὅμως, ἄν αὐτό δέν εἶναι ἀκόμα ὥριμο, μποροῦμε νά ἐπιδιώξουμε τήν ἀγωνιστική ἑνότητα καί σέ λιγότερα, ἀκόμα καί σέ ἕνα Σημεῖο τοῦ προγράμματος.

Δ) Δίνουμε παρακάτω τήν ἀνάλυση τῶν ΠΕΝΤΕ ΣΗΜΕΙΩΝ:

Πρῶτο σημεῖο

Ἡ πάλη κατά τοῦ πραξικοπήματος

1.— Ἀπόκρουση τῶν σχεδίων γιά νέο ἐκλογικό πραξικόπημα.
2.— Ἀπόκρουση τοῦ κινδύνου τῆς Δικτατορίας.
3.— Διάλυση τῶν παρακρατικῶν ὀργανώσεων καί τῶν ΤΕΑ.
4.— Ἐκκαθάριση τοῦ κρατικοῦ μηχανισμοῦ καί τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας, ἀπό τούς Περικλῆδες καί τά ὄργανά τους.
5.— Ἐκκαθάριση τοῦ στρατοῦ ἀπό τούς συνωμότες τῆς Χούντας καί τοῦ ΙΔΕΑ. Κατάργηση τῶν πολιτικῶν διακρίσεων στό στράτευμα, ὑπεράσπιση τῆς ζωῆς καί τῆς ἀκεραιότητας τῶν Ἑλλήνων στρατιωτῶν.
6.— Ὑπεράσπιση τοῦ δικαιώματος τῆς συνδικαλιστικῆς ὀργάνωσης καί δράσης, τῶν ἀνοιχτῶν συγκεντρώσεων, διαδηλώσεων, πορειῶν.
7.— Ἀντιμετώπιση τῆς ἐπίθεσης πού ἐξαπέλυσαν οἱ δυνάμεις τοῦ πραξικοπήματος κατά τοῦ δημοκρατικοῦ κινήματος τῆς Νεολαίας. Σεβασμός στή νόμιμη καί ἐλεύθερη λειτουργία τῶν δημοκρατικῶν ὀργανώσεων τῆς Νεολαίας.
8.— Περιορισμός τοῦ βασιλιᾶ μέσα στά πλαίσια

πού καθορίζει τό Σύνταγμα. Ἐκκαθάριση τῆς Αὐλῆς ἀπό τούς πρωτεργάτες τοῦ πραξικοπήματος. Περιορισμός τῆς βασιλομήτορος Φρειδερίκης στά συνταγματικά πλαίσια. Περιστολή τῶν ἐξοργιστικά ὑψηλῶν δαπανῶν τῆς Αὐλῆς. Κρατικοποίηση τῶν ποικιλώνυμων βασιλικῶν ἱδρυμάτων.

9.— Πάλη κατά τῶν ἐπεμβάσεων τῶν Ἀμερικάνων καί ΝΑΤΟ στά ἐσωτερικά μας.

10.— Ἀγώνας γιά τήν ἀποκατάσταση τῆς λαϊκῆς κυριαρχίας. Ἐκλογές. Ἐκδημοκρατισμός.

Δεύτερο σημεῖο

Ἡ πάλη γιά τήν Κύπρο, τήν Ἐθνική Ἀνεξαρτησία καί τήν Εἰρήνη

1.— Σθεναρή ὑπεράσπιση τοῦ ἀγώνα τοῦ Κυπριακοῦ Λαοῦ γιά ἀδέσμευτη ἀνεξαρτησία, ἀποστρατικοποίηση, αὐτοδιάθεση, ἕνωση χωρίς ξένες βάσεις καί ἐδαφικά ἀνταλλάγματα.

2.— Ἀπόκρουση γιά νατοϊκή λύση τοῦ προβλήματος.

3.— Πάλη κατά τῶν ἐπεμβάσεων τῶν ξένων καί τοῦ ΝΑΤΟ στήν Κύπρο.

4.— Ἀγώνας κατά τῶν ξένων βάσεων στή χώρα μας, τῶν πυραυλικῶν κώνων καί τοῦ πυραυλικοῦ κέντρου Κρήτης.

5.— Ἀγώνας ὑπέρ τῆς οὐσιαστικῆς καί πλήρους Ἐθνικῆς Ἀνεξαρτησίας.

6.— Ἀγώνας γιά τήν Εἰρήνη στήν Ἀνατολική Μεσόγειο καί σέ ὅλο τόν κόσμο. Ἀπύραυλη Βαλκανική καί Μεσόγειος.

7.— Μή συμμετοχή στό βρώμικο πόλεμο τοῦ Βιετνάμ, μέ ὁποιαδήποτε μορφή.

8.— Συμπαράσταση στόν ἀγώνα τῆς ἀμερικάνικης νεολαίας καί τῆς ἀγωνιζόμενης νεολαίας τοῦ Βιετνάμ γιά τόν τερματισμό τοῦ πολέμου καί τή λύση τοῦ προβλήματος μέ βάση τίς συνθῆκες Γενεύης τοῦ 1954.

9.—'Ενεργός συμπαράσταση στόν ἀγώνα τῆς νεολαίας τῶν χωρῶν πού παλεύουν γιά τήν ἐθνική τους ἀπελευθέρωση καί κυριαρχία.

10.—'Ανάπτυξη φιλικῶν σχέσεων μέ τούς νέους ὅλων τῶν χωρῶν.

Τρίτο σημεῖο

'Η πάλη γιά τήν Παιδεία

1.—'Υπεράσπιση τῆς 'Εκπαιδευτικῆς Μεταρρύθμισης. 'Απόκρουση τῆς ἐπίθεσης τῶν σκοταδιστῶν.

2.— Περιφρούρηση τῶν 'Ακαδημαϊκῶν ἐλευθεριῶν, τοῦ πανεπιστημιακοῦ ἀσύλου καί τῆς αὐτονομίας τοῦ φοιτητικοῦ κινήματος.

3.— Κατάργηση τοῦ σπουδαστικοῦ τμήματος τῆς 'Ασφάλειας καί διάλυση τῆς ΕΚΟΦ. Κατάργηση τῆς ἐγκυκλίου 1010 τοῦ 'Υπουργείου Παιδείας.

4.—'Εκδημοκρατισμός τῆς 'Ανωτάτης Παιδείας. 'Εκσυγχρονισμός τῶν ἀνωτάτων Σχολῶν καί τοῦ Λυκείου.

5.— Δημοσιοποίηση τῆς Μέσης καί κατωτέρας Τεχνικῆς καί 'Επαγγελματικῆς 'Εκπαιδεύσεως. 'Επέκταση καί ὁλοκλήρωση τῆς ἀπαλλαγῆς

ἀπό τά ἐκπαιδευτικά τέλη καί στήν νυχτερινή ἐκπαίδευση.

6.— Κατάρτιση προγράμματος οὐσιαστικῆς καταπολέμησης τοῦ ἀναλφαβητισμοῦ.

Τέταρτο σημεῖο

Ἡ πάλη γιά τά προβλήματα τῆς ζωῆς

1.—Ὑπεράσπιση τῶν δικαιωμάτων τῆς ἐργαζόμενης καί ἀγροτικῆς Νεολαίας.

2.—Ἄμεσο πρόγραμμα περιστολῆς τῆς πληγῆς τῆς μετανάστευσης μέ καταρτισμό προγράμματος νέων ἀπασχολήσεων στήν ὕπαιθρο (βιομηχανίες ἐπεξεργασίας γεωργικῶν προϊόντων —ἐγγειοβελτιωτικά ἔργα— ἐκχερσώσεις κλπ.) καί στίς πόλεις μέ ἄμεσα μέτρα ἔναρξης καί προώθησης τῆς ἐκβιομηχανήσεως.

3.—Ὑπεράσπιση τῶν συνδικαλιστικῶν ἐλευθεριῶν. Τοῦ δικαιώματος τῆς συνδικαλιστικῆς ὀργάνωσης καί δράσης, τῶν ἀνοιχτῶν συγκεντρώσεων, διαδηλώσεων καί πορειῶν.

4.— Αὔξηση μισθῶν καί ἡμερομισθίων 30%. Αὔξηση τῆς ἀμοιβῆς τῶν μαθητευομένων ἐργατοϋπαλλήλων στό 75% τῆς ἀμοιβῆς τοῦ ἀνειδίκευτου ἐργάτη. Ἴση ἀμοιβή γιά ἴση ἐργασία..

5.— 6ωρη δουλειά στούς νέους κάτω τῶν 18 χρονῶν καί στούς ἐργαζόμενους μαθητές-φοιτητές. Ἐλάττωση τῆς στρατιωτικῆς θητείας σέ 18 μῆνες γιά ὅλους τούς νέους καί σέ 12 γιά τούς φοιτητές.

6.— Κατάργηση πιστοποιητικοῦ κοινωνικῶν φρονημάτων.

7.—Ἵδρυση ἐργατικῶν λεσχῶν, ἐπιχορήγηση τῶν ἐργατικῶν ἀθλητικῶν ὁμάδων ἀπό τήν Ἐργατική Ἑστία καί τό Ὑπουργεῖο Ἐργασίας.

8.— Καθορισμός ἱκανοποιητικῶν τιμῶν ἀσφαλείας τῶν ἀγροτικῶν προϊόντων μέ ἀπεριόριστη συγκέντρωση. Μέτρα ἐνίσχυσης καί ἀποκατάστασης τῶν νέων ἀκτημόνων καί μικροκληρούχων.

9.— Δημιουργία συστήματος ἀγροτικῆς-ἐπαγγελματικῆς ἐκπαίδευσης.

10.— Πάλη κατά τῆς ἀντιλαϊκῆς-ἀντεθνικῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς τῶν ἀποστατῶν. Κατά τῶν νέων ἀντιλαϊκῶν φορολογικῶν μέτρων. Κατά τοῦ οἰκονομικοῦ χάους στό ὁποῖο μᾶς ὁδηγεῖ ἡ ὑποτέλεια.

— Πάλη κατά τῶν προνομίων τῆς ὀλιγαρχίας καί τῶν ξένων Μονοπωλίων. Ἐπιβολή Ἐθνικῆς Οἰκονομικῆς Πολιτικῆς.

Πέμπτο σημεῖο

Ἡ πάλη γιά τόν ἐκπολιτισμό, τήν ψυχαγωγία καί τόν ἀθλητισμό τῆς Νεολαίας

1.—Ὑπεράσπιση τοῦ ἑλληνικοῦ λαϊκοῦ πολιτισμοῦ, τῶν ἐθνικῶν παραδόσεων καί τῆς ἑλληνικῆς κουλτούρας, σκέψης καί δημιουργίας, ἐναντίον τοῦ ἀπειλητικοῦ ἐξαμερικανισμοῦ τῆς πνευματικῆς ζωῆς τῆς χώρας.

2.—Ἐνίσχυση τῆς Τέχνης. Κατάργηση τῆς βαρειᾶς φορολογίας καί τῆς «βασιλικῆς πρόνοιας» στά θεάματα καί τίς καλλιτεχνικές ἐκδηλώσεις. Δημιουργία πνευματικῶν ἑστιῶν στήν ἑλληνική ἐπαρχία.

3.—'Επανελλαδισμός τῆς 'Ελλάδας. "Υψωση τῆς πατρίδας μας σέ κορυφαία περιοχή πνευματικοῦ καί καλλιτεχνικοῦ πολιτισμοῦ.

4.—'Εξυγίανση καί ὁλόπλευρη ἀνάπτυξη τοῦ ἑλληνικοῦ ἀθλητισμοῦ. 'Ανάπτυξη τοῦ σχολικοῦ καί πανεπιστημιακοῦ ἀθλητισμοῦ. Εἰδικά μέτρα γιά τήν καλλιέργεια τοῦ ἀθλητισμοῦ καί τῶν σπόρ στό ἑλληνικό χωριό.

Καλοῦμε ὅλους τούς νέους καί νέες τῆς Πατρίδας μας νά συσπειρωθοῦν γύρω ἀπό τό Π ρ ό γ ρ α μ μ α πού θά ἐξασφαλίσει τήν ἑνότητα καί θά δημιουργήσει τό Μέτωπο πού θά σαρώσει τό πραξικόπημα, τήν ἀνωμαλία, τά προνόμια καί τήν ξένη κυριαρχία.

Μπροστά μας ἀνοίγονται διάπλατοι οἱ φωτεινοί ὁρίζοντες τῆς αὐριανῆς ἀναγεννημένης πατρίδας.

Προσωρινά μᾶς φράζουν τό δρόμο οἱ ἀντιλαϊκές, ἀντιδημοκρατικές, ἰμπεριαλιστικές δυνάμεις.

"Ας ἑνωθοῦμε γιά νά τίς συντρίψουμε καί νά ἀποδεσμεύσουμε τίς μεγάλες δημιουργικές δυνατότητες τῆς Πατρίδας μας.

ΔΕΚΑΛΟΓΟΣ
ΤΩΝ ΛΑΜΠΡΑΚΗΔΩΝ

Γιά ἕνα Πατριωτικό - Δημοκρατικό Μέτωπο τῆς Ἑλληνικῆς Νεολαίας

Ἐμεῖς οἱ νέοι καί οἱ νέες τῆς Ἑλλάδας!

1.— Θέλουμε τήν Ἑλλάδα Ἐλεύθερη, Ἀνεξάρτητη, Ἀδέσμευτη, Κυρίαρχη. Θέλουμε τή νεολαία τῆς Ἑλλάδας ἐλεύθερη καί ἀπερίσπαστη νά δρᾶ δημιουργικά γιά τό εὐτυχισμένο καί εἰρηνικό μέλλον της.

2.— Θέλουμε Ἑλληνική Ἐξωτερική Πολιτική. Χωρίς προκαταλήψεις καί δεσμεύσεις. Ἴση καί ἴδια ἀπέναντι σέ ὅλους τούς εἰρηνόφιλους Λαούς τῆς γῆς. Μέ γνώμονα τό ἐθνικό συμφέρον, τήν ὑπεράσπιση τῆς Εἰρήνης καί τά Δικαιώματα τῶν Λαῶν. Θέλουμε τήν Πατρίδα μας φορέα Εἰρήνης καί δημιουργικῆς συνεργασίας στά Βαλκάνια.

3.— Θέλουμε τήν Ἑλλάδα χωρίς ξένες στρατιωτικές βάσεις, ἀπαλλαγμένη ἀπό ταπεινωτικά στρατιωτικά σύμφωνα, οὐδέτερη, νά κρίνει κάθε φορά ἡ ἴδια τά διεθνῆ γεγονότα καί νά παίρνει θέση σύμφωνα μέ τά συμφέροντα τοῦ ἑλληνικοῦ Λαοῦ, τῆς Δημοκρατίας, τῆς Εἰρήνης καί τοῦ Ἀνθρωπισμοῦ.

4.— Θέλουμε τήν Κύπρο ἐλεύθερη καί ἀδέσμευτη, Ἑνωμένη μέ τήν ἐλεύθερη καί ἀδέσμευτη μητέρα Ἑλλάδα.

5.— Θέλουμε Ἐθνική Οἰκονομική πολιτική. Νά καταργηθοῦν τά προνόμια τῶν ξένων μονοπωλίων. Νά ἐθνικοποιηθοῦν οἱ βασικές ξένες ἐπιχειρήσεις. Νά καταργηθοῦν ὅλες οἱ ἀσύμφορες πρός τό Ἔθνος οἰκονομικές συμβάσεις. Ἄνοιγμα τῶν ἀγορῶν καί τῶν δανείων πρός ὅλες τίς κατευθύνσεις μέ μοναδικό γνώμονα τά συμφέροντα τοῦ Λαοῦ μας.

6.— Θέλουμε Ἐθνική Ἀναγέννηση. Νά γυρίσουμε τήν πλάτη στό παρελθόν (καί σέ ὅ,τι μᾶς χωρίζει) καί νά στραφοῦμε ὁλόψυχα πρός τό μέλλον (πού πρέπει νά μᾶς ἑνώνει). Νά ἑδραιωθεῖ ἡ Δημοκρατία σέ ὅλους τούς τομεῖς τῆς πολιτικῆς καί κοινωνικῆς ζωῆς. Νά περιοριστεῖ ἡ Αὐλή. Νά γίνουν ὅλοι οἱ πολίτες ἴσοι ἀπέναντι στό Νόμο. Νά καταργηθοῦν τά πιστοποιητικά κοινωνικῶν φρονημάτων. Νά νομιμοποιηθεῖ τό ΚΚΕ. Νά δοθεῖ Γενική Ἀμνηστία. Νά μποῦνε ὅλες οἱ δημοκρατικές-δημιουργικές δυνάμεις τοῦ Λαοῦ μας, ἀνεξάρτητα ἀπό τήν πολιτική τους τοποθέτηση, μέσα στό μεγάλο Πατριωτικό Μέτωπο, πού θά βγάλει τή χώρας μας ἀπό τή λάσπη τῆς μιζέριας καί τῆς ἀνυποληψίας. Κριτήριο, ἀπό δῶ καί πέρα, ἡ πίστη καί ἡ προσφορά τοῦ καθενός στό ἰδανικό τῆς Ἐθνικῆς Ἀναγέννησης.

7.— Θέλουμε Πατριωτική Ἀνασυγκρότηση.

Νά ἐκπονηθεῖ, μέ βάση τόν κρατικό προϋπολογισμό, μακρόπνοο πρόγραμμα οἰκονομικῆς ἀνασυγκρότησης τῆς Πατρίδας. Νά ἐκμεταλλευθοῦμε συστηματικά τόν πλοῦτο τῆς χώρας. Νά ἀξιοποιήσουμε τίς ἐνεργειακές μας πηγές. Νά δημιουργήσουμε βασικές μονάδες βαρειᾶς βιομηχανίας. Νά ἀναπτύξουμε ἐλαφρά βιομηχανία πλατειᾶς κατανάλωσης. Νά προστατεύσουμε τήν ἐθνική μας βιομηχανία. Νά ὁλοκληρώσουμε τόν ἐξηλεκτρισμό καί τό συγκοινωνιακό δίχτυο τῆς χώρας. Νά μειώσουμε τίς στρατιωτικές δαπάνες. Νά μποῦμε σιγά-σιγά στόν 20ό αἰώνα. Ἀπό χώρα ὑπανάπτυκτη νά γίνουμε σύντομα Ἔθνος ἀναπτυγμένο καί σύγχρονο.

8.— Θέλουμε ὁ κρατικός μηχανισμός, ὁ στρατός, ἡ χωροφυλακή καί ἡ ἀστυνομία νά βρίσκονται στήν ὑπηρεσία τοῦ Λαοῦ μας καί τῆς Πατρίδας.

9.— Θέλουμε νά λείψει ἡ τρομακτική ἀνισομέρεια στήν κατανομή τοῦ ἐθνικοῦ μας πλούτου. Νά λείψουν οἱ μεγάλες διαφορές ἀνάμεσα στήν ὕπαιθρο καί τήν πόλη. Νά δοθοῦν ἴσες εὐκαιρίες σέ ὅλα τά Ἑλληνόπουλα. Νά νοιώσει ὁ Λαός ἀφέντης στόν τόπο του. Πιστεύουμε ὅτι ὁ κύριος δημιουργός τοῦ πλούτου τῆς χώρας εἶναι ἡ ἐργατική καί ἀγροτική μας τάξη. Ὅμως σέ ἀντίθεση μέ ὅ,τι προσφέρουν, πού εἶναι μέγα, λαβαίνουν γιά ἀνταμοιβή λίγα ψυχία. Τούς μαστίζει ἡ ὑποαπασχόληση, ἡ ἀνεργία καί ἡ μετανάστευση. Κατοικοῦν σέ τρῶγλες καί σέ

καλύβες. Πεινοῦν καί ὑποσιτίζονται μόνιμα. Ντύνονται μέ κουρέλια. Μένουν ἀγράμματοι, ὑπανάπτυκτοι, ἔξω ἀπό τό σύγχρονο πολιτισμό. Στά χωριά, ἰδιαίτερα, πού 'ναι χωρίς δρόμο καί φῶς, ἡ ζωή βρίσκεται πίσω ἕναν αἰώνα. Θέλουμε ριζικά μέτρα γιά τή ραγδαία ἄνοδο τῆς ἐργατικῆς καί ἀγροτικῆς μας τάξης. Ἐργασία γιά ὅλους. Καλύτερες ἀμοιβές γιά τούς νέους ἐργαζόμενους. Δωρεάν ἐπαγγελματική μόρφωση γιά τούς νέους ἐργάτες. Ἀπαγόρευση τῆς ἐργασίας στά παιδιά. Προστασία τῆς ἀγροτικῆς παραγωγῆς. Ἀγροτικές σχολές. Ἠλεκτρισμό καί δρόμους σέ ὅλα τά χωριά. Καινούργιες κατοικίες στή συνοικία καί στό χωριό.

10.— Πιστεύουμε στόν ἑλληνικό λαϊκό πολιτισμό. Πιστεύουμε στήν ἑλληνική λογοτεχνική καί καλλιτεχνική παράδοση. Εἴμαστε περήφανοι γιά τούς Ἕλληνες δημιουργούς, ἐπιστήμονες, λογοτέχνες, καλλιτέχνες. Θέλουμε μέ ὅπλο τήν Παιδεία καί τήν Ἐπιστήμη, τήν Κουλτούρα καί τό Ἀθλητικό Πνεῦμα, νά διαπαιδαγωγήσουμε τή νέα γενιά, σύμφωνα μέ τίς πατριωτικές μας παραδόσεις καί τήν κληρονομιά τοῦ ἀνθρώπινου πολιτισμοῦ. Θέλουμε νά γεμίσει ἡ Χώρα μας σχολειά, πανεπιστήμια, ἐργαστήρια, βιβλιοθῆκες, αἴθουσες συναυλιῶν, θέατρα, μουσεῖα, στάδια καί γήπεδα.

Ὁραματιζόμαστε ἕνα φωτεινό Αὔριο γεμάτο σκαλωσιές καί τραγούδια, γεμάτο ἀνθρωπιά, πολιτισμό καί δημιουργία!

Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗ

Ὁ Ζάν Πώλ Σάρτρ γιά τόν ἀγῶνα τοῦ Λαοῦ καί τῆς Νεολαίας μας

*('Αποκλειστική συνέντευξη τοῦ μεγάλου συγγραφέα πρός τόν Μίκη Θεοδωράκη)**

Ἐ ρ ώ τ η σ η: Ποιά εἶναι κατά τή γνώμη σας τά κυριότερα στοιχεῖα, πού μπορεῖ νά συναγάγει κανείς ἀπό τίς λαϊκές κινητοποιήσεις τοῦ Αὐγούστου 1965 στήν Ἑλλάδα;

Ἀ π ά ν τ η σ η: Ὕστερα ἀπό 30 χρόνια ἀδιάκοπης πάλης κατά τοῦ φασισμοῦ καί τῆς δικτατορίας, ὁ ἑλληνικός λαός κατάλαβε — καί τόν Αὔγουστο τοῦ 1965 μᾶς ἔκανε νά τό καταλάβουμε καθαρά κ' ἐμεῖς — ὅτι δέν πρόκειται πιά, πουθενά στή Δύση, γιά ἁπλές ἐθνικές ἀναμετρήσεις πού ἀντιπαραθέτουν τά δημοκρατικά κινήματα μέ τίς τοπικές ὀλιγαρχίες καί ὅτι ἀκόμα οἱ ὀλιγαρχίες αὐτές θά σαρώνονταν γρήγορα ἄν δέν στηρίζονταν ἀπό τόν ἰμπεριαλισμό τῶν ΗΠΑ. Παρά τήν ὕπαρξη μιᾶς ἐπιφανειακῆς ἐθνικῆς κυριαρχίας πού ἀνέχεται καί διευκολύνει κάθε ἀμερικανική ἐπέμβαση, δείξατε στούς Εὐρωπαίους ὅτι στήν ἤπειρό μας, ὅπως καί στή Λατινική Ἀμερική, ἡ ἀποκατάσταση μιᾶς συνταγματικῆς δημοκρατίας συνδέεται μέ τήν ἐπανακατάκτηση τῆς ἐθνικῆς κυριαρχίας. Ἐναντίον τοῦ ἐχθροῦ μέ τά ἑκατό πρόσωπα, τοῦ ὁποίου ἡ πίεση γίνεται παντοῦ αἰσθητή, τά γεγονότα τῆς Ἑλλάδας δείχνουν γιά μιά ἀκόμα φορά ὅτι ὁ ἀγώνας πρέπει νά διεξάγεται ταυτόχρονα τόσο στό ἐθνικό ἔδαφος, ὅσο καί σέ παγκόσμια κλίμακα. Ὑπογραμμίζοντας τήν ἀλληλεγγύη τους πρός τό

---

* Ἐφημερίδα «Αὐγή», 9 Νοεμβρίου 1965.

Βιετνάμ, τήν Κύπρο, τόν Ἅγιο Δομίνικο, οἱ διαδηλωτές ἀπό τήν πλευρά τους, ἔφεραν πιό κοντά τή στιγμή κατά τήν ὁποία θά συγκροτηθεῖ μιά διεθνής ἀντίσταση κατά τῶν δικτατόρων πού ἐπιβάλλει ἡ ἴδια ξένη δύναμη.

Ἐ ρ ώ τ η σ η: Βλέπετε εἰδικά τό ρόλο τῶν διανοουμένων σ᾽ αὐτόν τόν ἀγώνα; Νομίζετε ὅτι ἀποτελεῖ ἐπιστροφή στόν ἐθνικό λαϊκό πολιτισμό;

Ἀ π ά ν τ η σ η: Ὁ ἐξαμερικανισμός εἶναι μιά ὁλόκληρη πραγματικότητα πού ἡ βασική της διάρθρωση εἶναι οἰκονομική καί πολιτική. Ταυτόχρονα, ὡστόσο, ἐκδηλώνεται μέ τήν ἐπιδίωξη νά ἀντικατασταθοῦν οἱ ἐθνικοί πολιτισμοί μέ ἐκεῖνο πού ἀποκαλεῖται ἀμερικάνικος τρόπος ζωῆς. Γιά νά πεισθεῖ κανείς πόσο αὐτός ὁ «τρόπος ζωῆς» δέν εὐνοεῖ τίς ἴδιες τίς ΗΠΑ, τή χειραφέτηση τῶν μαζῶν καί τήν πλήρη ἀνάπτυξη τῆς ἀνθρώπινης προσωπικότητας, ἀρκεῖ νά διαβάσει τούς Ἀμερικάνους κοινωνιολόγους ἀπό τό Ράιτ Μίλλς ὥς τόν Οὐάιτ. Ἐκεῖνο ὡστόσο πού εἶναι βέβαιο, εἶναι πώς αὐτόν τόν «τρόπο ζωῆς» δέν μπορεῖ νά ἐπιβάλλει κανείς στίς εὐρωπαϊκές μας χῶρες, χωρίς νά βάζει σέ κίνδυνο τίς ἀληθινές πηγές τοῦ πολιτισμοῦ μας. Ὁ εἰδικός ρόλος τῶν διανοουμένων εἶναι νά προστατεύουν αὐτές τίς πηγές, νά καθιστοῦν συνείδηση στόν καθένα ὅτι οἱ πηγές αὐτές εἶναι ταυτόχρονα μιά κληρονομιά καί μιά διαρκής καί ζωντανή ἀκτινοβολία. Ἡ κουλτούρα εἶναι ἡ ζωή πού μεταβιβάζεται καί γίνεται αὐθόρμητα, σέ κάθε στιγμή. Ἀφήνοντας νά ἐπιβληθεῖ μιά ξένη κουλτούρα, εἶναι σά νά ἀποδέχεσαι νά ζεῖς τή ζωή ἑνός ἄλλου. Τό καθῆκον τῶν καλλιτεχνῶν, τῶν ἐπιστημόνων, τῶν συγγραφέων δέν εἶναι παντοῦ τό ἴδιο: Στή Γαλλία π.χ., ἡ οἰκονομική ἀνάπτυξη, προστιθέμενη σέ ὁρισμένες ἱστορικές περιστάσεις, μᾶς ἀπομάκρυνε σιγά-σιγά ἀπό τίς καθαρά φολκλορίστικες πηγές. Σέ ἀντάλλαγμα ἔχουμε νά προστατεύσουμε παραδόσεις, αἰωνόβιες. Στήν Ἑλλάδα, ἡ πολιτιστική ζωή ἀπορρέει ἀπό τό λαό καί πρέπει νά ξαναγυρίζει κανείς σ᾽ αὐτή, χωρίς γι᾽ αὐτό νά ἐγκαταλείπει τίς ἐκφραστικές ἀναζητήσεις ἀλλά ἀντίθετα, διατηρώντας αὐτή τή διαρκή τάση πού ἔδωσε στήν Οὐγ-

γαρία ἕναν Μπέλλα Μπάρτοκ. *Ξέρω πώς αὐτό εἶναι ἕνας ἀπό τούς στόχους πού προτείνεται ἀπό τή Νεολαία Λαμπράκη καί τή συγχαίρω πού ἀντιπαρατάσσει στόν ἀπειλητικό ἐξαμερικανισμό τόν ἐπανελληνισμό τῆς Ἑλλάδας.* Στή χώρα σας, ὅπως καί στή χώρα μου, τό ξέρω κι αὐτό, πολλοί διανοούμενοι εἶναι λίγο-πολύ μολυσμένοι ἀπό τήν ψευτοπαγκοσμιότητα τῆς ἀμερικάνικης «κουλτούρας»: Ἀφηρημένοι, ξερριζωμένοι, φαίνονται, ὅταν ἐκφράζονται στή μητρική τους γλώσσα, σά νά μιλοῦν μιά ξένη γλώσσα. *Εὔχομαι τό κίνημά σας νά τούς βοηθήσει νά συνειδητοποιήσουν τήν ἱστορική τους κατάσταση καί τίς ἀληθινές τους τάσεις.* Αὐτό δέν μπορεῖ νά γίνει παρά μόνο μέ τήν εὐκαιρία μιᾶς νέας ἐπαφῆς — πού εἶναι στή χώρα σας πλατειά ἐπιθυμητή — ἀνάμεσα στούς διανοούμενους καί τό λαό, πάνω σέ κοινούς ἀντικειμενικούς σκοπούς. Ὁ διανοούμενος βρίσκει στήν ἴδια τή δική του κατάσταση, τήν ὑποχρέωση νά παλέψει γιά τή δημοκρατία, πού μόνη ἐγγυᾶται τήν ἐλευθερία τῆς ἔκφρασης. Δέν μπορεῖ νά βρεῖ ἄξια ἔμπνευση σέ σχήματα ἀφηρημένα καί φόρμες πού τοῦ ἔρχονται ἀπό μιάν ἄλλη ἤπειρο. Πρέπει νά τήν ἀντλήσει ἀπό τήν καθημερινή του ζωή, δηλαδή πρέπει νά πλουτιστεῖ ξαναβρίσκοντας γύρω τού τίς ἀξίες ἑνός λαοῦ, πού ἀγωνίζεται γιά τήν ἴδια του τήν ὕπαρξη καί γιά τή λευτεριά του. Αὐτό καθόλου δέν σημαίνει ὅτι ὁ διανοούμενος πρέπει νά υἱοθετήσει ἐκ τῶν προτέρων τόν τάδε τρόπο ἔκφρασης κι ὄχι τό δείνα. Πρόκειται μόνο νά ξαναβρεῖ τήν πληρότητα τῆς ἀποστολῆς του πού εἶναι νά ἐκφράσει τή δικιά του ζωή, καθώς αὐτή συγχωνεύεται μέ τή ζωή τοῦ λαοῦ πού τόν γεννάει καί τόν ὑποστηρίζει. Εἶναι ὁ πλοῦτος πού κάνει ἀναγκαῖες καί δικαιολογεῖ ὅλες τίς μορφικές ἀναζητήσεις, ἀπ' αὐτόν ξεκινώντας θά φτάσει στό πραγματικά παγκόσμιο, μέ τό βάθεμα τῆς ἐθνικῆς του ἰδιομορφίας.

Ἐ ρ ώ τ η σ η: Γιατί οἱ Γάλλοι διανοούμενοι δίνουν ἰδιαίτερη σημασία στή σημερινή πάλη τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ;

Ἀ π ά ν τ η σ η: Πρέπει νά δοῦμε κατ' ἀρχήν ὅτι ἡ γαλλική παράδοση ὀφείλει τουλάχιστον τόσα ἀπέναντι στήν Ἀθήνα, ὅσα καί ἀπέναντι στή Ρώμη καί δέν μποροῦμε ποτέ νά θεωρήσουμε τούς Ἕλληνες σάν ἁπλούς ξένους. Μά προπαντός ἔχουμε κοινά προβλήματα. Σήμερα περισσότερο ἀκόμα ἀπό χθές. Φυσικά, δέν ἐκφράζονται πάντα μέ τόν ἴδιο τρόπο. Ἡ δικτατορία πού ἐναντίον της ἀγωνιζόμαστε, ὄχι μόνο δέν ἐπιβάλλεται ἀπό τίς ΗΠΑ, ἀλλά ἀπεναντίας ἰσχυρίζεται ὅτι θά μᾶς ἐλευθερώσει ἀπό τήν περίπτυξή τους. Μά αὐτή εἶναι μόνο ἡ βιτρίνα. Οἱ ἐπενδύσεις τῶν Ἀμερικάνων, τούς ἐπιτρέπουν νά ἐλέγχουν τήν οἰκονομία μας καί ὑποφέρουμε, ὅπως ἡ χώρα σας, ἀπό τόν ἐξαμερικανισμό τῆς κουλτούρας καί τό χάσιμο τοῦ χαρακτήρα της.

Γ ι' α ὐ τ ό τ ό λ ό γ ο, ὁ ἀ γ ώ ν α ς σ α ς ε ἶ ν α ι κ α ί δ ι κ ό ς μ α ς. Γ ι ά σ ᾶ ς ὅ π ω ς κ α ί γ ι ά μ ᾶ ς, α ὐ τ ο ί ο ἱ σ κ ο π ο ί ε ἶ ν α ι ἀ χ ώ ρ ι σ τ α ἑ ν ω μ έ ν ο ι: Δ η μ ο κ ρ α τ ί α, ἐ θ ν ι κ ή α ὐ τ ο τ έ λ ε ι α, α ὐ τ ό χ θ ο ν η κ ο υ λ τ ο ύ ρ α.

Ἔκκληση προσωπικοτήτων τῆς Γαλλίας πρός τήν ἑλληνική Κυβέρνηση καί τήν διεθνή κοινή γνώμη, μετά τίς συλλήψεις τῶν συνδικαλιστῶν καί τά βασανιστήρια τῶν ὀκτώ νέων τῆς Καισαριανῆς ἀπό τήν ἀστυνομία τοῦ κ. Ἀποστολάκου.

Οἱ ὑπογράφοντες,

Συγκινημένοι ἀπό τή δίωξη καί τά βασανιστήρια πού ὑπέστησαν πολλοί Ἕλληνες δημοκράτες καί συνδικαλιστές πού οἱ περισσότεροι ἦσαν ἀντιστασιακοί,

στέλνουν ἐπείγουσαν ἔκκληση πρός τήν Κυβέρνηση τῶν Ἀθηνῶν καί στή διεθνή κοινή γνώμη, νά γίνουν σεβαστά τά στοιχειώδη Δικαιώματα τοῦ Ἀνθρώπου, στή χώρα-σύμβολο τοῦ Πολιτισμοῦ.

Παρίσι, Νοέμβρης 1965

ΖΑΝ-ΠΩΛ ΣΑΡΤΡ	: Φιλόσοφος, συγγραφέας
ΛΟΥΙ ΑΡΑΓΚΟΝ	: Ποιητής
ΠΑΜΠΛΟ ΝΕΡΟΥΝΤΑ	: Ποιητής
ΣΙΜΟΝ ΝΤΕ ΜΠΩΒΟΥΑΡ	: Συγγραφέας
ΕΛΣΑ ΤΡΙΟΛΕ	: Ποιήτρια
ΖΟΖΕΦ ΚΕΣΣΕΛ	: Συγγραφέας
ΑΜΠΙΝΤΙΝ	: Ζωγράφος
ΛΥΡΣΑ	: Ζωγράφος
ΡΟΜΠΕΡ ΓΚΑΛΙΜΑΡ	: Ἐκδότης
ΜΑΝΤΕΛΕΝ ΡΙΦΩ	: Δημοσιογράφος, συγγραφέας
ΖΑΝ ΜΑΡΙ-ΝΤΑΡΕ	: Σκηνοθέτης τηλεοράσεως
ΚΛΩΝΤ ΦΩ	: Συγγραφέας
ΖΙΖΕΛ ΑΛΙΜΙ	: Δικηγόρος
ΛΟΥΣΥ ΦΩΡ	: Συγγραφέας
ΡΟΜΠΕΡ ΒΕΡΝΤΙΕ	: Συγγραφέας
ΥΒ ΚΟΥΡΙΕΡ	: Συγγραφέας
ΖΑΝ ΛΥΚ ΚΟΝΤΑΡ	: Σκηνοθέτης
ΚΛΩΝΤ ΡΟΥΑ	: Συγγραφέας

Δήλωση
τῆς Παγκόσμιας Ὁμοσπονδίας Δημοκρατικῆς Νεολαίας
γιά τήν κατάσταση στήν Ἑλλάδα

Διαπιστώσαμε μέ λύπη καί ἀνησυχία τά τελευταῖα μέτρα τῆς ἀστυνομικῆς δίωξης στήν Ἑλλάδα, τίς συλλήψεις τῶν δημοκρατῶν, τίς ἐπιθέσεις καί τίς προκλήσεις τῶν ἀντιδραστικῶν δυνάμεων ἐναντίον τῆς Δημοκρατικῆς Νεολαίας Λαμπράκη, τῆς μεγαλύτερης ὀργάνωσης νεολαίας τῆς Ἑλλάδας.

Κατά τή διάρκεια τοῦ Συμβουλίου τοῦ Στέμματος, τόν περασμένο Σεπτέμβριο, ὁ Ἕλλην βασιλιάς ἀνανέωσε τήν ἀπαίτησή του νά διαλυθεῖ ἡ Δ.Ν.Λ. Παράλληλα ἡ Δεξιά ἐξαπέλυσε μιά καινούργια ἐκστρατεία μέ ἐπιθέσεις καί συκοφαντίες ἐναντίον αὐτῆς τῆς ὀργάνωσης. Λέσχες τῆς Νεολαίας Λαμπράκη καταστρέφονται ἀπό «ἀγνώστους». Νέοι, μέλη τῆς Νεολαίας Λαμπράκη, πιάνονται καί κακοποιοῦνται.

Ἡ δραστηριότητα τῆς Νεολαίας Λαμπράκη γιά τήν Εἰρήνη, τή Δημοκρατία, γιά τή λύση τοῦ Κυπριακοῦ προβλήματος μέ τήν ἀνεξαρτησία, τήν ἀποστρατικοποίηση καί τήν ἐλεύθερη αὐτοδιάθεση, γιά τά δικαιώματα τῆς ἑλληνικῆς Νεολαίας στήν ἐργασία, στή μόρφωση, στά σπόρ καί στήν κουλτούρα, ἡ ἀλληλεγγύη της πρός τόν ἀγώνα τῶν λαῶν τοῦ Βιετνάμ, τοῦ Ἁγίου Δομίνικου καί τῶν ἄλλων χωρῶν, ἡ δημιουργία Λεσχῶν καί Βιβλιοθηκῶν στίς πόλεις καί τά χωριά, ἡ διοργάνωση συζητήσεων, ἐκδρομῶν, καλλιτεχνικῶν παραστάσεων, προκαλοῦν τή βαθειά συμπάθεια καί τήν εὐεργετική συμπαράσταση τῶν πλατειῶν στρωμάτων τῆς νεολαίας καί τοῦ λαοῦ τῆς Ἑλλάδας.

Ἀλλά αὐτή ἡ δραστηριότητα καί ἡ αὐξάνουσα ἐπίδραση τῆς Νεολαίας Λαμπράκη, προκαλεῖ τήν ἀνησυχία καί τό φόβο τῶν ἀντιδραστικῶν δυνάμεων τῆς χώρας. Καί γι' αὐτό τό λόγο πολλαπλασιάζουν τίς ἐπιθέσεις καί τίς προκλήσεις τους ἐναντίον αὐτῆς τῆς ὀργάνωσης.

Χαιρετίζουμε τή Νεολαία τῆς Ἑλλάδας καί τή Νεολαία Λαμπράκη καί ἐκφράζουμε τήν πλήρη μας ἀλληλεγγύη μέ τούς εὐγενικούς καί δύσκολους ἀγῶνες γιά τήν πρόοδο καί τό θρίαμβο τῆς Δημοκρατίας στή χώρα τους.

Ἡ παγκόσμια νεολαία, πού παρακολουθεῖ ἀπό κοντά τή γενναία καί ἀκούραστη δραστηριότητα τῆς Νεολαίας Λαμπράκη (τῆς ὁποίας τό κῦρος καί ἡ ἀκτινοβολία ἀνάμεσα στήν ἑλληνική νεολαία εἶναι διεθνῶς ἀναγνωρισμένα), θά βρίσκεται πάντα στό πλευρό σας.

Καλοῦμε τήν παγκόσμια νεολαία νά ἐκφράσει τήν ἀδελφική της ἀλληλεγγύη πρός τό λαό καί τή νεολαία τῆς Ἑλλάδας, ἐνάντια στήν ἀστυνομική βία καί τά ἀντιδημοκρατικά μέτρα, γιά νά ἑδραιωθοῦν τά δικαιώματα τοῦ ἀνθρώπου καί οἱ δημοκρατικές ἐλευθερίες μέσα σέ ὅλους τούς τομεῖς τῆς ζωῆς στήν Ἑλλάδα, γιά νά καταργηθοῦν ὅλοι οἱ ἀντιδημοκρατικοί νόμοι.

Καλοῦμε τούς νέους ὅλου τοῦ κόσμου καί τίς ὀργανώσεις τους νά ἐκφράσουν ἐνεργητικά τή συμπαράστασή τους πρός τή Νεολαία Λαμπράκη, μέ τηλεγραφήματα, μυνήματα, διαμαρτυρίες, δηλώσεις, συγκρότηση Ἐπιτροπῶν Συμπαράστασης, δημιουργία Ἐπιτροπῶν «Σωτήρης Πέτρουλας» κλπ.

Ὁ Λαός καί ἡ Νεολαία τῆς Ἑλλάδας, μέ τόν ἀγώνα τους καί τή διεθνή συμπαράσταση, θά ἐπιβάλουν τή Δημοκρατία καί θ' ἀνοίξουν τό δρόμο τῆς προόδου στή χώρα τους.

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1965

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

Ἡ Αὐλή

Ἡ Αὐλή

Α'. Χορηγία — Βάρη Δημοσίου — Ἱδρύματα

Στίς 15-12-64, ὁ Ἠλίας Ἠλιοῦ μιλώντας στή Βουλή γιά τό νομοσχέδιο «περί προστασίας τῆς Βασιλομήτορος», ἀνάμεσα σέ ἄλλα, καί προκειμένου ν' ἀντικρούσει τό δικαιολογητικό λόγο τῆς ψήφισης ἑνός τέτοιου νομοθετήματος, πρωτοφανοῦς στά ἑλληνικά πολιτικά χρονικά — μιά πού οὔτε ὁ Ποινικός Νόμος προβλέπει τέτοια προστασία — εἶπε ὅτι δέν εἶναι τελείως ἀδικαιολόγητο τό γεγονός τῆς συχνῆς ἀναφορᾶς εἰς τή δραστηριότητα τῆς βασιλομήτορος, ἀφοῦ εἶναι ἀλήθεια ὅτι αὐτή ἡ δραστηριότητα ἀποτελεῖ πολλές φορές πρόκληση. Κι ἀνέφερε διάφορα γεγονότα πού ποτέ δέν διαψεύσθηκαν. Ὅπως π.χ. τά διάφορα ἱδρύματα πού τελοῦν ὑπό τήν προστασία της, καί πού ὁ ἔλεγχος γύρω ἀπ' αὐτά ἀπαγορεύεται (Βασιλική Πρόνοια κλπ.). Τά διάφορα κυνηγετικά περίπτερα καί τά περίπτερα ψαρέματος. Ἡ ἀφαίρεση ἀπό τήν ἐποχή τοῦ ἐμφυλίου πολέμου τῶν δύο τσιγάρων ἀπό κάθε πακέττο, δουλειά πού ἀποφέρει ἕνα ἀνεξέλεγκτο πόρο 110-120 ἑκατομμυρίων τό χρόνο.

Πρίν ἀπ' τήν παραπάνω ἀγόρευση, πολλές φορές εἶχε γίνει εὐρύς λόγος γιά τούς πόρους τοῦ Βασιλικοῦ Ταμείου, καί γιά τίς ἐπιβαρύνσεις τοῦ Δημοσίου ἀπό τά ἔξοδα τῆς Αὐλῆς, μέ κορύφωμα τοῦ θέματος τήν ἐποχή τῶν δύο πολυδάπανων γάμων τῆς Σοφίας καί τοῦ βασιλιᾶ Κωνσταντίνου.

Ἔτσι ἡ ἐφημερίδα «Δημοκρατική Ἀλλαγή» σέ μιά καμπάνια της τόν Ὀκτώβρη 1964 ἔφερε σέ φῶς καταπληκτικά στοι-

χεῖα. Γράφει ἡ πιό πάνω ἐφημερίδα στό φύλλο τῆς 10-10-64:

Ἡ Βασιλική χορηγία ἀνέρχεται σέ 17.000.000 δρχ. τό χρόνο. Τοῦ διαδόχου σέ 2.500.000. Ἔχουμε ἕνα σύνολο ἀπό 19,5 ἑκατομ. (Δέν εἶχαν ἀκόμα τότε χορηγηθεῖ τά 3.000.000 τό χρόνο στή Φρειδερίκη). Σήμερα ἡ χορηγία τοῦ διαδόχου εἶναι 4.000.000.

Στά τελευταῖα 10 χρόνια ξοδεύτηκαν:

1) Γιά τήν ἀγορά καί διαρρύθμιση τῶν 14 (ἤ 18;) θαλαμηγῶν δρχ. 100.000.000 περίπου.
2) Γιά τήν ἀγορά τοῦ περιβόητου ἀεροπλάνου 37 ἑκατομ. δραχμ.
3) Γιά τήν οἰκοδόμηση καί διαρρύθμιση τῶν 11 ἀνακτόρων δραχμ. 150.000.000 περίπου.
4) Γιά τούς δύο γάμους τοῦ αἰῶνος δραχμ. 150.000.000 περίπου.
5) Γιά τήν ἀγορά αὐτοκινήτων δραχμ. 50.000.000 περίπου.

Τά ἔκτακτα αὐτά ἔξοδα ἀνεβάζουν τή χορηγία ἀπό 19,5 ἑκατομ. σέ 68 ἑκατομ. τό χρόνο.

Ἄν προστεθοῦν τά ταξίδια στό ἐξωτερικό (4.000.000 τό χρόνο) καί οἱ συντάξεις τῶν ἀνακτορικῶν ὑπαλλήλων πού καταβάλλονται ἀπ' τό δημόσιο (1.000.000 τό χρόνο) τότε ἡ χορηγία ἀνέρχεται σέ 73 ἑκατομ. τό χρόνο.

Ὑπάρχουν ὅμως, συνεχίζει ἡ ἐφημερίδα, καί ἄλλα τρεχούμενα ἔξοδα, ὅπως ἡ συντήρηση καί φύλαξη τῶν 11 ἀνακτόρων καί ἡ συντήρηση καί ἐπάνδρωση τῶν θαλαμηγῶν.

Πιό κάτω ἡ ἐφημερίδα μιλάει εἰδικά γιά τ' αὐτοκίνητα καί τό ἀεροπλάνο:

Κανείς δέ γνωρίζει πόσα εἶναι τά ἀνακτορικά αὐτοκίνητα. Θά νόμιζε κανείς ὅτι ἀποτελεῖ κρατικό μυστικό. Στίς 11-9-1962 ὅμως ὁ τότε Ὑπουργός Ἀλιμπράντης ἀναγκάστηκε νά ὁμολογήσει ὅτι ἦσαν 30 (τότε).

Ὅσο γιά τό ἀεροπλάνο πού ἡ ἀγορά του στοίχισε 37 ἑκατομ. δραχμ., γιά κάθε ὥρα πτήσεως καταναλίσκει 1.250 γαλλόνια κεροζίνης Α/06. Ἄν προσθέσουμε σ' αὐτά ἕνα 20% ἐπί πλέον λόγῳ προσγειώσεως καί ἀπογειώσεως, καθώς καί πτήσεις μέ κακές καιρικές συνθῆκες, φτάνουμε στά 1.500 γαλλόνια τήν ὥρα.

Β'. Τά 11 παλάτια

Τά 11 παλάτια εἶναι τά πιό κάτω (κατάλογος «Δημοκρατικῆς 'Αλλαγῆς»):

1) 'Ανάκτορα 'Αθηνῶν
2) » Τατοΐου
3) » Ψυχικοῦ
4) » Πεντέλης (Δουκίσσης Πλακεντίας)
5) 'Ησυχαστήριον Μονῆς 'Αστερίου
6) Κυβερνεῖο Θεσσαλονίκης
7) Μόν Ρεπό Κερκύρας
8) Φρούριον 'Ιωαννίνων
9) Κυνηγετικόν Περίπτερον Λειβαδιᾶς
10) 'Ανακτορική ἔπαυλη Ρόδου
11) Περίπτερο μονῆς Βελλᾶ, γιά τό ψάρεμα τῆς πέστροφας.

'Η ἐφημερίδα «Βῆμα» τῆς 27-9-1964 δημοσιεύει ἕνα ἄρθρο γιά τή βασιλική χορηγία. Σέ περίληψη ἔχει ὡς ἑξῆς:

Βασιλική χορηγία: 17.000.000 τό χρόνο

Χορηγία Διαδόχου: 4.000.000 » »

(Τό «Βῆμα» λέει ὅτι ἀπό 1.800.000 πού ἦταν στά 1962 αὐξήθηκε σέ 4.000.000).

Χορηγία Φρειδερίκης: 3.000.000 » »

Σύνολο: 24.000.000 » »

'Αναφέρει ἐπίσης ὅτι τό ἀεροπλάνο, οἱ θαλαμηγοί καί τά ἀνάκτορα συντηροῦνται ἀπό τό δημόσιο.

'Επίσης ὅτι τό διοικητικό προσωπικό τῶν ἀνακτόρων ἀνήκει εἰς τόν κλάδον τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καί μισθοδοτεῖται ἀπό τό Δημόσιον. Οἱ δέ συντάξεις των ἐπιβαρύνουν τό Δημόσιον κατά 1.000.000 τό χρόνο. 'Επομένως ἡ χορηγία ἀπό τήν πλευρά αὐτή μένει ἄθικτη.

Γ΄. Τά Ἱδρύματα (Ἀνεξέλεγκτα)

Στήν ἐφημερίδα «Δημοκρατική Ἀλλαγή» τῆς 18-12-64 δημοσιεύονται τά πιό κάτω στοιχεῖα:

...Ὑπολογίζεται ὅτι τά Ἱδρύματα, ὅπως ἡ Πρόνοια Βορείων Ἐπαρχιῶν, τό Ἐθνικό Βασιλικό Ἵδρυμα, ὁ Ὀργανισμός Ἀποκαταστάσεως ἀπόρων Κορασίδων, ἔχουν εἰσπράξει στό διάστημα τῆς ὑπάρξεώς τους 4.500.000.000 δραχμ. ἤ 140 ἑκατομ. δολλάρια ἤ 14 ἑκατομ. λίρες ἤ 120.000 κιλά χρυσάφι.

Τομεύς Δημοσίων Θεαμάτων. (Ἔρανος Βορείων Ἐπαρχιῶν): Ἀπό τόν ἔρανο αὐτό ἡ Βασιλική Πρόνοια εἰσπράττει κατ' ἐπισήμους πληροφορίας 45.000.000 τό χρόνο. Διαφωνοῦν ὅμως οἱ κινηματογραφισταί οἱ ὁποῖοι λένε ὅτι τό ποσόν ἀνέρχεται στά 65 ἑκατομ. τό χρόνο.

Τό πιό καταπληκτικό ὅμως εἶναι τό πιό κάτω:

Τό ΤΕΒΕ εἰσέπραττε τό 1% ἐπί τῆς ἀξίας ὅλων τῶν εἰσαγομένων εἰδῶν. Ὅμως ἡ Βασιλική Πρόνοια ἔβαλε καί ἐκεῖ τό χέρι της. Κ' ἔτσι αὐτό τό 1% τό εἰσπράττει αὐτή καί ἔχει μέχρι τώρα (1964) εἰσπράξει 2.500.000.000 δραχμές περίπου, ποσόν πού ἀρκοῦσε νά συνταξιοδοτοῦνται ἄνετα καί νά ζήσουν ἥσυχα ὅλοι οἱ πτωχοί βιοτέχνες καί ἐπαγγελματίες τῆς χώρας μας.

Δ΄. Συγκρίσεις σέ διεθνές ἐπίπεδο

Ἕλλην Βασιλεύς	17.000.000 τό χρόνο χορηγία
Πρόεδρος Δυτ. Γερμανίας	6.400.000 τό χρόνο
Πρόεδρος ΗΠΑ	4.050.000 τό χρόνο

Κι αὐτά καθ' ἥν στιγμήν ὁ ἐτήσιος προϋπολογισμός τῆς Δυτ. Γερμανίας εἶναι 360 δισεκατομμύρια τό χρόνο, ἐνῶ ὁ Ἑλληνικός 25 δισεκατομμύρια τό χρόνο!

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ

«30.000 παιδιά περιμένουν ...»

«ΜΕΣΗΜΒΡΙΝΗ» 24 Δεκεμβρίου 1965

30.000 ΠΑΙΔΙΑ ΠΕΡΙΜΕΝΟΥΝ

Ένα δώρο, ένα ζεστό ρούχο, ένα φιλικό χαμόγελο, ένα χάδι

ΜΙΑ ΕΡΕΥΝΑ ΤΗΣ «Μ» ΑΦΙΕΡΩΜΕΝΗ ΣΤΟΥΣ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΟΥΣ

ΕΙΝΑΙ ΠΟΛΛΟΙ οἱ ἀναγνῶστες πού μᾶς ζητοῦν — ὅπως κάθε χρόνο — νά τούς ὑποδείξωμε περιπτώσεις πού χρειάζονται, ἰδίως αὐτές, τίς χαρούμενες μέρες, τήν συνδρομή, τήν συμπαράστασι, τήν συμπάθεια τοῦ πλησίον.

Πρός τά παιδιά ἐστράφη κι' ἐφέτος ἡ προσπάθεια τῆς «Μ»: Ν' ἀνεύρη τά ἀπροστάτευτα, αὐτά πού περνοῦν σκυθρωπά τίς ἅγιες μέρες καί πού ἕνα μικρό δῶρο, ἕνα παιχνίδι, ἕνα ζεστό ροῦχο, ἀκόμα καί μιά ἐπίσκεψι θά μποροῦσε νά τά κάνη εὐτυχισμένα καί χαρούμενα. 30.000 εἶναι — ἀλίμονο! — τά ἀπροστάτευτα παιδιά, σύμφωνα μέ πρόσφατη ἔρευνα τῆς «Μ». Οἱ γονεῖς τους εἴτε ἔχουν πεθάνει, εἴτε εἶναι ἀνάπηροι ἤ ἄρρωστοι καί ἀνίκανοι νά ἐργασθοῦν.

ΑΠΟ ΑΥΤΑ 23.000 ἐπιδοτοῦνται ἀπό τό ὑπουργεῖον Προνοίας μέ 150 δρχ. τόν μῆνα. Ἡ ἡλικία τους φθάνει ὥς τά 13 χρόνια καί οἱ οἰκογένειές τους δέν ἔχουν εἰσόδημα μεγαλύτερο ἀπό 800 δρχ. τόν μῆνα. Ὅταν ὑπάρχη πατέρας ἡ ἀναπηρία του εἶναι 75% καί ἄνω!

Οἱ ἄλλες 7.000 παιδιά ἐπιδοτοῦνται ἤ σιτίζονται κάθε μεσημέρι ἀπό τό Π.Ι.Κ.Π.Α.

Δέν εἶναι ὅμως μόνον αὐτά τά ἀπροστάτευτα παιδιά. Ὑπάρχουν καί ἄλλα πολλά τά ὁποῖα ζοῦν χωρίς οὐσιαστική προστασία. Δέν ἐπιδοτοῦνται ὅμως διότι ἔχουν οἰκογενειακό εἰσόδημα μεγαλύτερο τῶν 800 δρχ., ἤ διότι συνεπλήρωσαν τό 13ον ἔτος τῆς ἡλικίας των, ἤ διότι ὁ πατέρας τους ἔχει ἀναπηρία μικρότερη ἀπό 75% καί λοιπά.

Μερικά δείγματα

● ΚΑΠΟΥ στόν Κορυδαλλό, σ' ἕνα πλίθινο δωμάτιο, μέσα σέ μιά αὐλή μένει μιά φιλάσθενη μητέρα μέ 4 παιδιά ἡλικίας 9-13 ἐτῶν. Ὁ πατέρας ἀφοῦ ἐβασανίσθηκε ἐπί ἑπτά χρόνια ἀπό ψυχική ἀρρώστια, πέθανε πρίν δύο χρόνια ἀπό λευχαιμία. Ἡ μητέρα μέ τά τέσσερα παιδιά συντηροῦνται μέ τίς 450 δραχμές τόν μῆνα πού παίρνουν ἀπό τό ὑπουργεῖο Προνοίας, καί ἀπό τή βοήθεια ἑνός ἀνωνύμου φιλανθρώπου ὁ ὁποῖος τούς στέλνει κάθε Σάββατο ἕνα δέμα μέ τρόφιμα.

● ΚΟΝΤΑ στό Γ' Νεκροταφεῖο σ' ἕνα πλιθόκτιστο σπίτι μένει ἡ μητέρα μέ τά τέσσαρα παιδιά 4-11 χρόνων, ἀπό τά ὁποῖα τό ἕνα εἶναι παράλυτο. Ὁ πατέρας εἶναι φυλακή γιά ἀνθρωποκτονία. Τό εἰσόδημα τῆς οἰκογενείας εἶναι τό ἐπίδομα τῶν 600 δραχμῶν καί τά κέρδη τῆς μητέρας πού δουλεύει ὡς παραδουλεύτρα σέ διάφορα σπίτια.

● ΣΤΑ ΚΑΜΙΝΙΑ, σ' ἕνα ὑπόγειο 3 Χ 4, μέ χωμάτινο δάπεδο, χωρίς φῶς, νερό, καί ἀερισμό, ζῆ μιά δεκαπενταμελής οἰκογένεια. Ὁ πατέρας καρδιοπαθής, κατάκοιτος, ἡ μητέρα καταβεβλημένη ἀπό τίς στερήσεις καί τά 13 παιδιά (2-18 ἐτῶν), ἀπό τά ὁποῖα τό μικρότερο εἶναι ἐπιληπτικό, εἶναι ὅλα χλωμά καί ἀδύνατα ἀπό τόν ὑποσιτισμό καί τίς πρωτόγονες στεγαστικές συνθῆκες. Ὁλόκληρη ἡ δεκαπενταμελής οἰκογένεια συντηρεῖται μέ τίς 700 δρχ. πού παίρνει ἡ ἐργαζόμενη μεγαλύτερη κόρη καί τίς 1.350 δραχμές τό ἐπίδομα.

● ΣΤΗΝ ΝΕΑΠΟΛΙ τῆς Νικαίας σ' ἕνα ἡμιτελές σπίτι, ὁ μέχρι πρό ὀλίγου ὑγιής καί ἐργατικός πατέρας εἶναι κατάκοιτος ἀπό καρκίνον τοῦ ἐγκεφάλου. Ἡ μητέρα κάθεται στό προσκέφαλο τοῦ πατέρα καί τόν περιποιεῖται. Τά δυό παιδιά 7-11 ἐτῶν, ἔχουν χάσει τήν παιδική τους ἀφέλεια ἀπό τίς στενοχώριες καί τίς στερήσεις. Ὁ ἀσθενής πατέρας καί ἡ ὑπόλοιπη οἰκογένεια συντηροῦνται ἀπό τό ἐπίδομα τῶν 300 δραχμ. καί τήν βοήθεια τῶν συγγενῶν.

(.. .. ..)

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Η ΠΟΛΗ του ΛΑΜΠΡΑΚΗ

12
ΟΧΤΩΒΡΙΟΥ
ὁ ἀδούλωτος ΛΑΟΣ

MEHR DEMOKRATIE
FÜR GRIECHENLAND

ΗΜΟΚΡ

114